

ZASAVCI

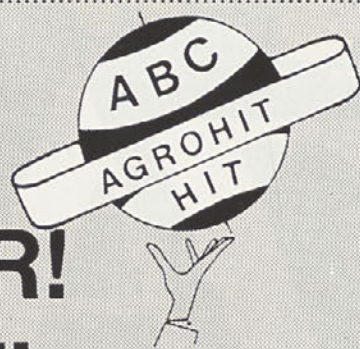
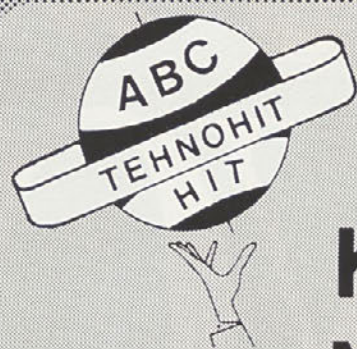
stevilka 3, letnik 1
25.7.1991 cena 26din

Diareja v
Zasavju

ŠTIRJE
ZASAVCI VEČ
(dolski četverčki)

VOJNA!

KUPCI POZOR! NE PREZRITE!

ŠE DO VČERAJ »TP PRVI JUNIJ TRBOVLJE«, JUTRI PA ...

NOVE IDEJE, NOVI OBRAZI, PRIJAZNEJŠI PRODAJALCI IN
– NOVA ORGANIZIRANOST. TEHNIČNO IN TEKSTILNO
BLAGO BOSTE ODSLEJ KUPOVALI PO NAJNIŽJIH CENAH
V TP TEHNOHIT d.o.o., ŽIVILSKE IZDELKE PA V TP
AGROHIT d.o.o.

MI VIDIMO DLJE, ZATO ZAUPAJTE NAŠIM POSLOVNIM
ODLOČITVAM.

PRIČAKUJEMO VAS Z ODPRTIMI ROKAMI!

Stanovanjska zadruga »RUDAR«, p.o. 61420 TRBOVLJE, Opekarna 22

GRADITELJI in vsi tisti, ki želite adaptirati stanovanja in poslovno stanovanjske objekte ali si želite drugače pridobiti svoj dom ali stanovanje: STANOVANJSKA ZADRUGA »RUDAR« TRBOVLJE nudi naslednje ugodnosti:

- organiziranje postopkov za pridobitev kompletne tehnične dokumentacije in izvajanje strokovnih nadzorov,
- nakup materialov za gradnjo brez plačila prometnega davka (od 26,5 – 33,5 %),
- nakup materialov na obročna odplačevanja,
- posojanje gradbenih elementov (opažne deske, betonski mešalec ...) in organiziranje prevozov za le-te,
- vsa strokovno-tehnična pomoč,
- urejanje vseh drugih vprašanj v zvezi gradnje ter vsestranska pomoč in dajanje informacij s strani strokovnih izvajalcev Stanovanjske zadruge.

Delamo vsak dan, razen sobote, od 6.00 – 16.00 ure.
Zadruga ima izpostave v Zagorju, v poslovni stavbi Rudnika Zagorje, tel. štev. 0601/61-100 in v Hrastniku, v poslovni stavbi Rudnika Hrastnik, tel. štev. 0601/41-704, in poslovne enote v:

RADEČAH: poslovna stavba upokojujencev, Cesta OF (poleg Ljubljanske banke), kjer lahko člani urejajo svoja vprašanja ob ponedeljkih in petkih od 8.00 do 10.00 ure,

RIMSKIH TOPLICAH: v prostorih MERX MARKET RIMSKE TOPLICE, ob ponedeljkih in petkih od 10.30 – 12.30 ure, tel. štev. 063/736-057,

in

LITJI: v prostorih MERKUR KRANJ, Jerebova ul. 16, vsak torek in četrtek od 9.00 – 12.30 ure, tel. štev. 061/881-805.

KAZALO

UVODNIK

Hvala Bogu, da smo sredi Slovenije, takorekoč svobodno ozemlje, so ljudje govorili v dneh vojne.

Res je, da se ni dogajalo v Zasavju nič posebej atraktivnega. Če seveda odštejemo napad na Kum, nekaj akcij teritorialcev in miličnikov, vojne ujetnike in seveda množico govoric. Pa vendar se je zgodilo toliko, da smo morali število strani povečati za štiri. Tokrat ste torej kupili Zasavca po isti ceni z več stranmi. Dobra firma, kajne?

Vsebina današnje številke je seveda vojno obarvana. Kljub temu smo skušali ohraniti naše stalne rubrike. Opozarjava vas na našo akcijo Zasavčev tolar. Tolar iz prejšnje številke smo namenili za ranjence na Kumu, odprli smo tudi žiro račun, na katerem zbiramo denar za pomoč.

Nekaj novosti je tudi v tej številki. Tako objavljamo natečaj za najlepšo Zasavko. Bomo videli, koliko privlačnih punc premoremo Zasavci. Nakaj vedrih not v teh norih dneh ne bo škodilo. Le s korajžjo bomo lahko izplavali. Tako in drugače.

Marko Planinc

Matjaž Švagan

P.S. Na srednjih straneh boste našli strip, ki ga je ob obisku Zasavja (očaran od njegovih lepot) narisal slavni avtor Mladinine Diareje.

naslovnica: TBC

4-11

Funšterc: Pozdravljena Slovenija, Deveti avgust, Višje posmrtnine, Koledar, Turizem, Zasavka v vojni v Ljubljani, VOJNA (Kum, Novo rojstvo, Ranjen vojak, Reportaža), Jetrnice

12

Vaš zelnik: Pisma bralcev

14-15

Pogovor: Major Matjaz Piskur

16-17

Kšajt glavca: Milanova kost, Gulčeva levitev, Varsvo rastlin, Po Valvasorjevih poteh

18-20

Tema: Zasavski direktorji o gospodarjenju in vojni

22-23

STRIP: Diareja v Zasavju

24

Križ kraž: Nagradna križanka, Nagrajenci, Nove nagrade (plinska maska)

25

MIŠ MAŠ: Otroški živ-žav z Mileno Obreza

27-29

Reportaža: Četvorčki, Tolar za ranjence, Drugi imajo mir

31-34

Kšefti: Obrtnik in več, Potrošniško ogledalo, Davki, Mali oglasi zastonj

36-37

Žuriramo: V ritmu muzike za ples, Jeep iz Albanije, Najlepša Zasavka, Glasbena lestvica

38-39

Zdrav duh...: Andreja pa kar po francosko, Slavko Grum, Zabeleženo

40-41

...V zdravem telesu: Medo v vodi, Težke odločitve, Športni cik-cak

42

Kronično: Promet, Aufbiks, Našli ukraden Audi, Orožje

Pozdravljena, Slovenija

Deveti avgust

Bolnice ne damo – drugič

26. junija so v zagorski občini svečano obeležili osamosvojitve Slovenije. Na ploščadi pred Delavskim domom je najprej zaigral pihalni orkester, za njim pa še Veseli Zasavci. Prepevala sta pevka zbor Loški glas in Vesna ter Zagorski oktet, nastopali so tudi recitatorji. Prisotne, v velikem številu so se zbrali, je pozdravil župan Janez Režun, ki je tudi simbolično zasadil lipo slovenske državnosti. Blagoslovil jo je dekan Jože Čampa. Na tem prostoru je bilo živahno še dolgo v noč.

Prijetno je bilo tudi v okoliških krajevnih skupnostih – na Izlakah ob Medijskem gradu, v Podkumu ob združenem domu, v Čemšeniku ob šoli in v krajevni skupnosti Franc Farčnik ob plazu Ruardi. Prižgali so kresove in pripravili kulturni program ter posedeli skupaj. V cerkvah pa so tiste dni brali maše za domovino.

Že naslednji dan pa je lepe želje in misli zasenčil prodor enot, za katere smo doslej mislili, da so pri nas zato, da nas bodo branile. Ta dan je bilo tudi zasedanje vseh zborov občinske skupščine v Zagorju. Poslanci so slovenskemu državnemu vodstvu s te seje poslali podporo samostojnemu odločanju Slovenije o svoji usodi.

Vojna je preprečila slavlja ob proglativni samostojnosti v Trbovljah in v Hrastniku. Tam tudi niso praznovali svojega občinskega praznika. Prav tako so slavnostno sejo ob stanovskem prazniku odpovedali zasavski rudarji.

Ivana Laharnar

Kaj bo s cestami?

V Hrastniku so cestarji in gradbinci vojno dočakali sredi del na cestah. Ne glede na vso nesrečo, vsi upajo, da bodo začeta dela tudi dokončali. Pri tem imajo več možnosti tiste ceste, ki se gradijo z občinskim samoprispevkom, tako da je cesta na Kovk v teh dneh že asfaltirana. Roki za druge odseke, ki šele pridejo na vrsto, se držijo. Kot je povedal predsednik izvršnega sveta Hrastnika Stane Kirn, zaenkrat še drži, da bo urejena tudi cesta po Brnici. Nekaj težav pri tem je, ker pogodbe še niso podpisali, vendar dela potekajo. Čeprav nekateri že napovedujejo, da denarja za nadaljevanje ne bo. Vse skupaj se bo, upamo, do naslednje številke že toliko razjasnilo, da bomo videli ali imajo prav pesimisti ali optimisti.

S.Š.

Sonce bo še nekajkrat vzšlo in zašlo, da bo devetega avgusta doseglo številko 365, obletnico praznika doline »za gorami«, ki leži ob Savi. In kaj vse se je zgodilo Zagorjanom pod novo, liberalno oblastjo. Marsikaj. Če smo že pri občinskem prazniku predvsem to, da letos ne bo praznovanja, vsaj uradnega ne, čeprav si prizadevajo, da bi vse skupaj le malce obarvali s kakšno veselo glasbeno noto. To, da letos ne bo praznovanja pa je bilo odločeno že, ko je bil na mestu župana, sicer kratkotrajno, gospod Stane Gošte. Tokrat se bo to zgodilo tudi prvič v zgodovini zagorske občine, ki so jo ob teh priložnostih redno obiskovale »bratske« delegacije iz Omiša in Aleksinca, zdaj pa se bo prekinila oz. zamrznila, tudi ta tradicija.

Ob aktualni temi – VOJNA – so se v zagorski Hiši odločili, da letos tudi ne bo tradicionalnega pohoda na Pleše in obujanja spominov na dogodke NOB-ja. Hkrati bodo tudi preselili muzej NOB v Delavski dom. Da ne bo kdo mislil, da se zagorski občinarji ukvarjajo le s prazniki, so pošteno politiko zastavili tudi na gospodarskem področju, ki je dobrih prijemov še kako potrebna. V planu je zaprtje zagorskega rudnika do leta 2002, kar pa hkrati pomeni tudi strategijo spremembe gospodarstva v Zagorju. Obveznice, ki jih je občina izdala v okviru te strategije, zaenkrat še niso prinesle željenih rezultatov. Temu je v veliki meri vzrok nezaupanje občanov in pa dejansko nepoznavanje vseh prednosti, ki jih prinašajo občinske obveznice. Veliko je zagorska občina naredila na področju racionalizacije svojih delovnih mest; od 85 zaposlenih pred poldrugim letom, jih je trenutno v rednem delovnem razmerju 62, v agenciji za razvoj, ki je noviteta v občinski hiši, pa delo ne opravljajo redno zaposleni v občini.

Z geslom, da je v znanosti moč, se vsekakor strinjajo tudi v Zagorju. Zato so poskrbeli za nekatere spremembe na področju vzgoje in izobraževanja. Iz VIZ-a so se že izločili vrtci, ki so sedaj samostojni, v jeseni pa je pričakovati še nadaljno reorganizacijo.

Sicer pa se prva moža Zagorja že nekaj časa udobno vozita po slovenskih, ne prav lepih cestah, in to v prevoznem sredstvu, ki je kar nekaj časa močno vzbujal pozornost ne le Zagorjanov, temveč še koga. Gospod župan pravi, da v zgodovini Zagorja še noben župan ni naredil v tako kratkem času toliko kilometrov, kot on. Da pa z njim ne bi še bolj uničil domačih cest, oziroma da se ne bi dogajalo obratno, je poskrbel na republiški upravi za ceste. Kljub nepriznanosti tankov v Zagorju bodo poskrbeli za popravilo Kolodvorske ceste. In to v kratkem času.

Borut Markošek

V prejšnji številki smo zapisali: BOLNICE NE DAMO.

In zraven tudi, da hočemo drugačno bolnico. Na našo anketo so bralci odgovorili takole: odločno največ jih je bilo za bolnico, ki bo kvalitetna, poceni in dostopna vsem ljudem. Nekaj pobud je bilo tudi za ohranitev polnišnice, kot jo imamo sedaj (pa naj stane, kolikor hoče) ter za pobudo, da bi bolnico oddali v namerni zdravnikom in managerjem.

O bolnici in borbi zanjo bomo seveda še pisali.

M.P.

Višje posmrtnine v Trbovljah

Od 1. februarja 1975 deluje na področju Trbovelj Sklad solidarnostne posmrtninske samopomoči. Članstvo v njem je prostovoljno, vplačana članarina pa pomeni nekakšno hranilno vlogo, ki se »obrestuje« z izplačilom posmrtnine. Ta se določa za vsako obdobje posebej glede na vplačano članarino in obresti za vezana sredstva. Sklad vodi Izvršni odbor, najvišji organ pa je Skupščina. Svoj sedež ima v pisarni Društva upokojencev Trbovlje, na Ulici 1. junija 16. Uradne ure so vsak ponedeljek, sredo in petek od 8. do 11. Konec lanskega leta je imel Sklad 13.547 članov, od teh 8.909 zaposlenih, 4.518 upokojencev, 120 pa je bilo ostalih članov.

Sredi junija je Izvršni odbor Sklada obravnaval finančno stanje in ugotovil, da je spričo dobljenih obresti na vezana sredstva možno zvišati izplačila posmrtnin. Od 1. julija dalje do konca septembra bo sklad izplačeval posmrtnino v višini 9.000 din. Kljub zvišanju seveda ni mogoče ujeti postopnega zviševanja cen pogrebnih storitev. Od začetka junija veljajo naslednje cene: za žarni talni pokop 17.000,00, in 1.900,00 za prvo ureditev, skupaj 18.900,00 din. Za žarni kasetni pokop znašajo stroški brez prve ureditve 15.000,00, za klasični pokop pa 13.925,40 din in za prvo ureditev še 3.460,00 din, skupaj torej 17.385,40 din. Do konca lanskega leta je Sklad izplačal posmrtnino za 3.176 umrlih članov. Kdor se doslej še ni včlanil v ta Sklad, lahko to še vedno stori.

Tine Lenarčič

ZASAVC Ustanovitelj KC Delavski dom Zagorje ob Savi. Glavni urednik: Matjaz Švagan, odgovorni urednik: Marko Planinc, likovni urednik: Dušan Kastelic. Člani uredniškega odbora: Ivana Laharnar, Manca Ocvirk, Nande Razboršek, Roman Rozina, Milan Vidic, Stane Štrbucl.

Oblikovanje in računalniški prelom: Dušan Kastelic. Tisk: Alenka Jakopic, Sedraž Prodaja: ČVEK d.o.o., Dol pri Hrastniku. Naslov uredništva: KC Delavski dom, časopis Zasavc, c. 9. avgusta 1, Zagorje ob Savi. Tel (0601) 61-010, fax. (0601) 61-011.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo. Brez dovoljenja urednika ponatis člankov ni dovoljen. Časopis je oproščen davka na promet proizvodov in storitev na podlagi mnenja Sekretariata za informacije IS SRS št. 421/72 z dne 27. maja 1979.

KOLEDAR DOGAJANJ

Bo zasavski turizem klonil?

12. junij – Socialdemokratski forum o privatizaciji z gostom Markom Selanom, napovedan za 17. uro ne uspe. Ni poslušalcev.

18. junij – Na političnem večeru mag. Igor Omerza, generalni direktor slovenske SDK in mag. Janez Kocijančič, generalni direktor Adrie Airways razpravljata o gospodarski suverenosti Slovenije oz. o tem, kako nam bo v novi državi šlo. Ocenila sta, da bo pot v samostojnost minila brez lastne valute in kakšnih radikalnih sprememb, s težko popotnico, z utrujenim gospodarstvom, s stečajni, z upadojočo proizvodnjo in z nezmožnostjo plačevanja delavcev. Vojne čez dober teden dni ni nihče predvidel ...

19. junij – Že drugič letos se – tokrat v Trbovljah – srečajo aktivni domžalskega, ribniškega, kočevskega, lijskega in zasavskih vrtcev. Gostja je svetovalka z Zavoda za šolstvo prof. Irena Levičnik. Istočasno se trboveljski VVZ predstavi še z inovacijo, za katero so na sejmu učil in učnih pripomočkov letos v Ljubljani prejeli posebno priznanje. Gre za vreteno za oblikovanje predmetov iz gline.

22. junij – Dežam, klub za delo in zabavo mladih iz Trbovelj, pripravi predosamosvojitveni piknik na Kleku – brez političnih tendenc in brez čarovnic ... Najboljši štos dobi celo nagrado.

23. junij – Ob 30-letnici planinskega doma v Gorah in na tradicionalnem srečanju zasavskih planincev dr. Matjaž Kmecl reče, da je Slovencev v zadnjem letu pošla sapa, opešala kondicija in da so se skisali. Konča pa s tem, da smo Slovenci navsezadnje obstali v krvavem trebuhu Evrope, kamor se je kar naprej zabadal kakšen nož, ker smo znali ohraniti svobodo in samozavest v sebi.

25. junij – Na igrišču za Domom svobode 2 v Trbovljah otroci pod okriljem občinske Zveze prijateljev mladine razigrano vstopijo v počitnice. Nebo preletita dve vojaški letali ...

26. junij – Ob osamosvojitvi R Slovenije se od Zasavčanov veselijo le Zagorjani. Na zelenici med Delavskim domom in PTT zasadijo lipo, jo blagoslovijo, veselica pa traja v noč.

Hrastničani namervajo 26. junij počastiti v okviru bližnjega občinskega praznika, Trboveljčani pa naslednji dan ... Toda nič od obojega se ne zgodi.

27. junij – Napad JA prepreči zasedanje vseh treh zborov trboveljske občinske skupščine in napovedano slavnost ob osamosvojitvi RS pred Arzenškovo hišo. Vseeno pa zaseda zagorska skupščina. V svojem govoru župan Janez Režun obsodi agresijo JA in se zavzame za Slovenijo kot nemilitari-

zirano cono Evrope. O osamosvojitvi pa še reče, da je bila le osnova za povečanje. Tiste, ki so nam dotlej bili bratje, pozove, naj ostanejo vsaj prijatelji.

Na drugem koncu zasavske soteske – v Hrastniku – ob 20. uri in 20 minut pripadniki TO šteljajo na štiri helikopterje, ki mimo Savne peči in Krnic letijo v smeri Zidanega mosta oz. Brežic. Dogodek mine brez posledic.

28. junij – Okrog 15. ure dve letali JA preresetata oddajnik na Kumu. Ranjenih je šest pripadnikov TO in do 21. ure zvečer prekinjene vse telefonske povezave Zasavja s svetom.

Življenje vendar teče dalje in zagorska gospodinjstva proti večeru prejmejo prvo številko pravega vojaškega biltena.

29. junij – Zasavje je še vedno oaza miru, zato pripadniki TO »operirajo« izven Zasavja. V noči s sobote na nedeljo zavzamejo vojaško skladišče, dva podoficirja in devet vojakov. Tega dne naši teritorialci pomagajo blokirati medicinski center v Rimskih Toplicah, toda tako, da je preskrba z vodo, elektriko in hrano nemotena.

Akcija Zasavca, Radia Trbovlje in zasavske LB Zasavčev tolar odpade. Sredstva od tolarja namenijo ranjenim slovenskim teritorialcem oz. njihovim družinam.

30. junij – Okrog 9. ure zjutraj tudi mirno Zasavje prekine glas ministra Kacina. Sloveniji grozi letalski napad. Nekateri ob alarmu resnično poiščejo zavetja po zakloniščih in zaklonilnikih. K sreči se tod ne zgodi nič ...

1. julij – S tem dnem začenja poslovati Orodjarna, skupni projekt nekdanje STT (njen delež prevzame Strojegradnja d.d.), Rudisa, Dinosa in RRPS. V njej dobi delo 40 delavcev STT na čakanju.

2. julij – Vojna prekriža načrte tudi Rudisu. Tega dne bi morali njegovi predstavniki z naročnikom del MBF holdingom iz Kuala Lumpurja v Ljubljani podpisati pismo o nameri vrednosti ene milijarde dolarjev in pogodbo o gradnji 1500 apartmajev v Maleziji, vredno 60 milijonov dolarjev.

Po ustavitvi jedrske elektrarne v Krškem se v omrežje vključi trboveljska Termoelektrarna, nekoliko kasneje – okrog 11. ure dopoldne pa JA že drugič napade oddajnik na Kumu. Tokrat nastane le manjša materialna škoda.

3. julij – Letos ga rudarji zaradi vojne ne slavijo. Imajo pa novega direktorja – Aljošo Kinka.

Tudi hrastniška občina – 3. julij je tudi njen praznik – tega dne ne praznuje, kajti Slovenija je že natančno sedmi dan v vojni.

Kdo ve koliko možnosti letos nima. V našem osrednjem turistično-zdraviliškem središču na Izlakah se prizadevajo rešiti, kar se da. Prav tako na Vidrgi. Pa še povsod tam, kjer radi prihajajo gostje od vsepovsod, vključno iz tujine.

Predežzona se je na našem območju začela dokaj spodbudno. Prvi tuji gostje so prišli k Vidrgarju-Žibertu tam konec aprila. Žal pa napovedanih gostov iz Nizozemske na Izlake ni bilo. Nizozemska agencija OAD Reisen je namreč zaradi negotovih razmer pri nas letošnje obiske odpovedala. To bo stalo Medijske toplice najmanj 130.000 mark. Minula vojna je stvari še bolj postavila na glavo. Odpovedali so številni drugi že najavljeni gostje, odpadla je tradicionalna kmečka ohcet, odpovedali so Valvasorjev dan in še druge prireditve. Medijske toplice so skoraj prazne, razen letnega kopališča. Ta bo letos reševalo poletno turistično sezono, saj prihaja vsak dan tja celo po 1000 kopalcev. Rekordni obisk so imeli v nedeljo sedmega julija. Namakalo se je 2200 kopalcev. Ne naenkrat, ampak po obrokih. Podobno je v vseh drugih naših letnih kopališčih, celo ob bregovih Save se mladi sončijo.

Letna sezona še ni končana. Če bo vreme lepo, se utegnejo stvari izboljšati. Drago Butja, direktor gostinstva v Zagorju ob Savi, nam je dejal: »Tisto tragično nedeljo dopoldan, ko so sirene primorale ljudi v zaklonišča, me je poklical vodstveni predstavnik OAD Reisen. V polurnem pomenku sem mu povedal vse o tem, kar se pri nas dogaja. Nato je zagotovil, da bo njegova turistična agencija brž, ko se bodo razmere pri nas uredile, spet sodelovala z nami. Pričakujemo, da bodo Nizozemci, pa tudi drugi tuji gostje, spet kmalu naši stalni obiskovalci.«

Na Izlakah so spričo sedanjih razmer pri nas še za spoznanje bogatejši. Pravijo, da so enkrat za vselej ugotovili, da mora domači gost postati enakovredni tujemu. In: za sedanjo sezono so pripravili tudi krajše pakete za vse tiste goste, ki neradi ostajajo kaj več kot tri ali pet dni.

Milan Vidic

Občinska priznanja morajo ostati

Lani se v zagorski skupščini sprejeli odlok o občinskih priznanjih, ki naj bi jih podeljevali na slavnostni seji skupščine le vsaka štiri leta. Predlagatelj spremembe, poslanec Janez Groboljšek je poudaril, da je v občini vrsta skupin in posameznikov, ki opravijo veliko brezplačnega dela in s tem bogatijo skupno življenje. Tem bi se morali odobriti priznanja sproti, ne pa čakati na priložnost praznovanja praznika vsake štiri leta. Predlagal je, naj skupščina preveri svoj sklep in ga, če je mogoče, spremeni.

O tem bodo v skupščini že razpravljali, naslednja seja bo jeseni, takrat pa bodo spregovorili tudi o samem občinskem prazniku, ki so ga doslej praznovali avgusta. To pa je sredi dopustov, ko so občani na oddihu izven svoje občine.

Ekološki tabor v Zagorju ob Savi

OO LDS in SVOUP Zagorje tudi letos pripravljata ekološki tabor (9. do 16. avgust).

Udeleženci bomo delali na štirih področjih:

- 1. Fizikalno kemijska ocena kvalitete vode**
(ocena kakovosti površinskih, pitnih in odpadnih voda s prenosnim ekološkim kovčkom).
- 2. Popis divjih odlagališč odpadkov**
(letos nameravamo pregledati stanje že odkritih odlagališč in preiskati doslej še nepopisane predële občine).
- 3. Ocena onesnaženosti vode s pomočjo makrofitov**
(ocena onesnaženosti Medije s pomočjo vodnih makrofitov je bila že narejena. Na podoben način bomo ocenili še kvaliteto vode v Orehovici in Kotrederščici).
- 4. Merjenje hrupa**
(v stanovanjskih in industrijskih predelih občine nameravamo izmeriti jakost hrupa, ki ga povzroča promet in proizvodni procesi v tovarnah).
Dijaki in študentje, ki želite sodelovati, se lahko prijavite na sedežu LDS (C. zmage 33, tel. 61-013).

N.V.

Se bo zemlja odprla?

Zakon narave je pač takšen: če jo človek ne zagode, pa poskrbi mati sama. Tako se je pred časom zgodilo tudi v Zagorju, ko je v bližini pokopališča začel z bližnjega hriba Gorice vleči zemeljski plaz. Vse skupaj je lepo dopolnila še tekoča voda. To vse je povzročilo precejšnjo nevarnost za zagorsko pokopališče. V občini so hitro poskrbeli za izvajanje sanacijskih del, ne le pokopališča, temveč tudi bližnje ceste in parkirnega prostora. Podjetje Hidrotehnik iz Ljubljane, ki je sanacijska dela izvajal, je svoje delo prekinil. Razlog so bile finančne težave. Dva drenažna kraka sta bila dokončana, pri tretjem, najpomembnejšem, pa se je zataknilo. Dogovori o nadaljevanju del so pred časom že stekli, Hidrotehnik pa je izdejal tudi predračun, ki kar močno presega številko enega milijona dinarjev. Finančne pomoči iz republiških finančnih virov skoraj agotovo ne bo. Ravno tako obstaja majhna verjetnost, da bo rikapljal kaj cekinov iz sklada za sanacijo škode, ki so jo povzročile anškoletne poplave. O tem, ali bo nadaljevanje drenaže steklo, bo odločal občinski Izvršni svet.

Borut Markošek

Plaz na cesti v Podkrajju

Hud naliv 13. in 14. julija je največ škodoval cesti med Hrastnikom in Radečami, ki se vije po desnem bregu Save. Pred kratkim so jo povsem obnovili in tako razširili, da so lahko iz radeške strani v Podkraj vozili celo tovornjaki. Cesto je na dveh mestih zasulo skoraj 100 kubičnih metrov materiala, podrlo se je precej dreves. Posledic neurja so se tako lotili Podkrajčani, pomagali pa so jim tudi stroji. Tako bodo lahko člani dvajsetih družin iz Podkrajja, ki imajo največ poslov v Radečah, spet vozili po tej cesti.

M.P.

Zasavke v vojni Ljubljani

Tako kot na koncertu dobrega starega Dylana smo bili tudi na slovesnosti pred republiško skupščino pomešani stari in mladi, dame in gospodje, mladci mladenke, nadobudni rod naslednikov in osivelih veteranov, Slovenci in neslovenci. Tako kot po koncertu smo se tudi po osamosvojitveni svečanosti elegantno mirno razšli, le da tokrat večina ni šla domov. Ljubljanske ulice so valovale, na vsakem vogalu se je nekaj dogajalo. Pred Prešernovim spomenikom so igrali zagorski »pleharji«, nastopila sta tudi Polde Bibič in Jerca Mrzel. Jerca je pela tiste pesmi, zaradi katerih sem bila pred leti v hrastniških političnih krogih v nemilosti. Ljudje smo bili razmeščani, prijazni. Mlad kolesar me je v množici na Čopovi povozil prek mojih snežno belih teniških copat. »Oprostite, prosim,« je rekel in mi podaril nagelj s slovensko zastavico. »To je Tromostovje, to je Robbov vodnjak, to je Magistrat, tukaj se boš lahko poročil, ko boš velik,« je razlagal oče sinčku, noseč ga na ramenih, »in to je gospodična s pivom«, je dodal, ko sta šla mimo mene. Nasmehnila sem se jima upajoč, da me očka ne bo uvrstil med znamenitosti stare Ljubljane.

Naslednji dan je bila vojna. Vse je bilo drugače. Po Šmartinski cesti so zaradi barikad avtomobili vozili zelo nenavadno, avtobusi pa sploh ne. V službo sem jo mahnila peš in dobrih 50 minut krepko stopala po poteh okupirane Ljubljane. Mnogi na delo niso mogli priti. Avtobusi niso vozili niti naslednji dan. Prijazen gospod, s katerim sem prejšnji dan klepetala del pešpoti do doma, mi ustavi in odpelje do službe. In domov. In naslednji dan tudi.

Telefoni brnijo, kličemo se, preverjamo počutje, hrabrimo obupane. opravljamo tudi delo tistih, ki jih že več dni ni v službo. Ko se iz Hrastnika vrnem v Ljubljano, me na železniški postaji počaka znanec in me mimo barikad pripelje do stanovanja. Skuham kavo za teritorialce, ki varujejo našo sosesko in požanjem pohvale z balkonov sstanovalcev. Otroci jim potem prinesejo sladkarije, neka babica pa pa sendviče in jabolčni »štrudel«. Oni pa nam ne morejo obljubiti mirne noči.

V ponedeljek avtobusi vozijo »delno«. V torek doživim dva alarma. Preživim ju v zaklonišču za 150 gospodinjstev. Poklepetam s sosedmi, ki ugotovijo, da sem »njihova«, skupno doženemo, da me ne poznajo zato, ker izmed vseh gospodinjstev le jaz živim sama. »Če Vas bo strah, kar pridite,« me povabi prva sosedka, pridružijo se ji še druge. Moški ponujajo pomoč pri težavah z vodovodom, elektriko ali mizarskimi deli v stanovanju ... Ni prijetno, če si čisto sam, pravijo.

Telefoni zvonijo. Kličejo sodelavci iz vse Slovenije. Sprašujejo za moje počutje, ponujajo pomoč, družbo, prevoze. Iz Hrastnika ne pokliče nihče. Preverim linije - delujejo. Zavrtim številko - na oni strani so vsi živi in zdravi. »Pri nas je mirno,« pravijo. »Si ti še živa?« so presenečeni drugi in moja skrb zanje se jim zdi pretirana in nepotrebna. »Pokličite me vendar, osamljena sem in strah me je,« potožim. »Bomo,« pravijo in ne pokličejo.

Iščem opravičila in pravim, da sta za vse kriva slab zrak in premalo sonca. V takšnem okolju umrejo lepi spomini in se razbohota veselje do glodanja napak. Če jih ni dovolj, porodi domišljija umetno kost za obiranje, pa čeprav lažno smrdi po slabem.

Sedaj je stanje dokaj normalno, v marsičem pa je povsem drugačno, kot je bilo pred vojno. Nikoli v življenju se nisem počutila tako osamljeno, kot na večer osamosvojitve, ko sem med tisočimi hodila po mestu in nisem nikogar poznala. Samo s samim seboj si celo življenje, z vsemi drugimi si manj časa. Vem. Vem pa tudi, da v stiski spoznaš prijatelje in dobre ljudi. Vojna pa je velika stiska.

Sonja Juvan

Vojna

Trzin

FOTO: Boštjan Vidmar

Mlajši jo poznamo le iz filmov. In pripovedovanj. Vendar je vse to nekam odmaknjeno ... Kako strašna beseda postane, ko se z njo srečaš iz oči v oči. Na naslednjih štirih straneh smo zabeležili nekaj utrinkov vojne v Zasavju. Čeprav smo bili svobodno ozemlje, se ji nismo mogli ogniti.

Upajmo le, da se ne ponovi.

Čim smo zvedeli, kaj se je zgodilo na Kumu, smo se Borut, Bogdan in jaz odpravili pogledat, kaj je s fanti, kaj je z oddajnikom in kaj s Kumom nasploh.

Vožnja ni bila prijetna. Previdnost, strah, negotovost in skrb. Za ranjene smo vedeli, tudi to, da mora biti na Kumu hudo, nam je bilo jasno.

Za trenutek smo se ustavili na Dobovcu, da so pogledali, kdo smo in da smo od fantov iz TO in domačinov zvedeli še kaj. Pravzaprav pa nismo zvedeli nič novega. Videli smo le razočaranje, jezo, skrb, slišali hude besede in spet, kaj je z ranjenimi. Potem naprej na KUM. Na kratko smo postali v Lontovžu, in spet enako: »Kar prileteli so, pokalo je. Ti hudiči ti, banda prekleta ...«

Končno Kum. Vojska v zaklonih, oskrbnik in oskrbnica v domu, fantje z oddajnika na delu. Njih smo še posebej hoteli videti, ampak ko smo srečali prijatelje teritorialce iz Trbovelj in z Dobovca, smo najprej pozvedeli, kako je sploh bilo. »Od spodaj iz Radeč se je priplazil po hribu in užgal. Nekaj trenutkov in vse je bilo mimo. Pa pogledj, kakšne so antene in stolp. Ranjenih je sedem.«

Dolgo se na Kumu nismo zadrževali, saj je bilo treba na radio prinesiti posnetke, teritorialci so imeli dosti svojega dela in kumska posadka tudi. Ravno ko smo se namenili oditi, smo srečali še fante s pošte. Kar odmajevali so z glavami, češ kakšno škodo so jim povzročili vitezi neba. Kljub temu so ob devetih zvečer za silo popravili oddajnike in tako se je že dalo poklicati v Slovenijo, Evropo, svet. Posadka s Kuma pa je v Zasavje že popoldne pripeljala zvok in sliko.

Naslednji dan sva jih šla z Bogdanom iskat. Ni jih bilo več na Kumu, tako da sva se morala odpraviti na druge položaje. Precej bolje so bili videti, rabili niso ničesar, vseeno pa se jim je kar dobro zdelo, da jih nismo pozabili. Povedali so še to, naj vsem povemo, da so v redu in da naj domače ne skrbijo preveč. Ampak to zadnje niso čisto verjeli.

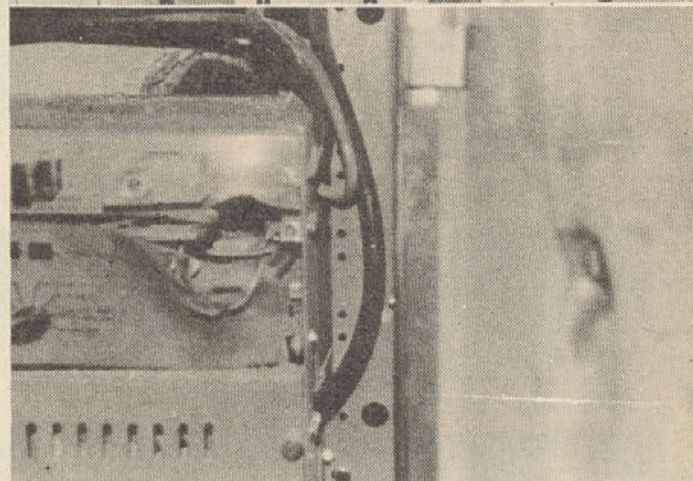
In prav so imeli. Bil je terek. Ampak tokrat so bili že pripravljene in streljali niso samo Rdeči baroni. Tudi Snoopy se je oglasil in tulcevi je bilo veliko. Fantje pa utrujeni. Spet smo šli na Kum pogledat razdejanje in obiskat fante. Zdaj pa so že rekli, če bi se dalo sporočiti domov, kako je z njimi saj marsikatera družina ni vedela, kje so. Bogdan je pobral naslove in želje, sam pa sem šel v avto po rezervne baterije, saj so bili brez radia in tako brez informacij. »Jutri pripeljeva,« sva še rekla in se vrnila v Trbovlje. Potem pa na telefon. »Vaš prosim, če lahko na radio prinesete perilo, pa nogavice, ...« Do večera je bilo že kar za dober tovor robe, naslednji dan so fantje imeli vse v rokah. Potem smo teh voženj opravili še nekaj ... In na koncu smo rekli: »Ko bo izbruhnil mir, ko bo vsega tega konec, se dobimo na Kumu v miru s svojimi družinami, vsi teritorialci, vsi iz kumskih posadk, vsi ki so skrbeli za teritorialce, vsi, ki so jih teritorialci branili ... in to bo tako srečanje, da ga svet ne pomni.«

Aleš Gulič

Čez nekaj dni

Tehniki pravijo, da bodo krpali luknje, dokler ne bo zaplata na zaplata in se bo vse skupaj sesulo. Kompletan oddajnik, vključno s stolpom in oddajniško stavbo, je zrel za odpis. Oddajniški stolp je hudo poškodovan na nekaterih statično pomembnih točkah in nihče ne more z zagotovostjo trditi, če bo sploh vzdržal kakšen močnejši nalet vetra. Parabolične antene so prerešete, ena od njih je bila enostavno odstreljena in leži na pobočju kakšnih 50 metrov pod oddajnikom. Prav tako je prerešeta tudi stavba oddajnika. Nekateri avionski izstrelki kalibra 22 mm so prebili steno, na svoji poti uničevali dragocene aparature in izstopili skozi steno na nasprotni strani. Popolnoma je uničena soba, v kateri naj bi spal tehnik, ki pa ga v trenutku napada k sreči ni bilo v njej. Od oken z lesenimi polknami so ostali le okviri, pohištvo in stene pa so posejane s sledmi, ki so jih pustili drobci izstrelkov. Ob napadu so se vneli tudi sodi z gorivom za agregat, k sreči pa je bil požar pogašen še preden se je razširil na gozd. Nekajkrat prestreljena sta tudi prostora z električnim agregatom in transformatorji, tako da je razdejanje popolno.

Text in foto: Matjaž Švagan in Jože Ranzinger ml.

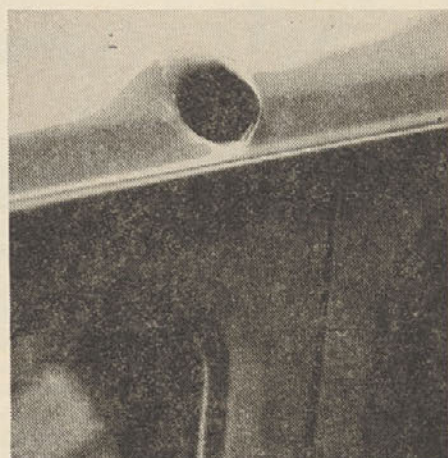
Drugo rojstvo F. Brinjevca

rovcev. Poznal je skoraj vsako kotanjo in vsak peščenjak na tej poti domov. Ovinkov je bilo v Medvedovem grabnu malo, pot je vodila naravnost gor, gor proti Kumu.

»In kaj se je tedaj zgodilo, Franc?«

»Počilo je strašno. Počilo in vrglo avto v zrak, vse hkrati. Zračni piš me je vrgel naprej na volan. Takoj sem pomislil, da so napadli Kum. Samo nisem vedel kaj imam jaz opraviti zraven v tistem grabnu? Bil sem še kar priseben. Ugasnil sem motor, vzel ključke in skočil iz avta. Takrat je znova zagrmelo! Oklenil sem se borovca za cesto in nisem upal pogledati tisti modri košček neba nad sabo. Ne vem koliko časa je minilo, ko je znova zagrmelo. Grapo je

Moral je hiteti, saj ga je doma čakal velik, nepokošen travnik. Petek je bil in vreme ravno pravšnje za košnjo.

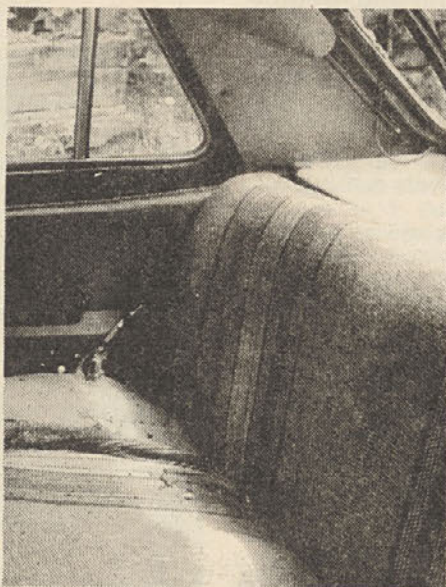
Franc je vozil svojo Zastavo 101 iz Zagorja proti domu. Čeprav je bil konec tedna, ni bil kdo ve kako utrujen. Firmi ni šlo najbolje teh težkih časih in manjkalo je dela.

Zato pa je bil toliko bolj nervozen zaradi novonastalega položaja v deželi.

Ob koncu šihata je skupaj z ostalimi poslušal radio. Opozorila so navajala namero okupatorja, da onesposobi tudi komunikacijska sredstva, posebno RTV oddajniško tehniko.

Bilo mu je malce tesno pri srcu. Od doma sicer ne vidi Sv. Neže, cerkve, poleg katere stoji mogočni jekleni stolp. Je pa vedel, da ima od doma čez reber le dobro uro do tam.

Avto je zavil na levo in začel poskakovati na makadamu. Cesta se je začela dvigovati in se skrila pod krošnje bo-

preletel drugi avion. Potem je bilo vse tiho, tako mirno in odrešujoče!«

»Si bil ranjen?«

»Ne. Odšel sem k avtu in takrat zagledal luknjo v strehi. Odprl sem vrata in zagledal razdejanje na zadnjem sedežu. Bilo je strašno. Potipal sem se po telesu – nobene krvi, nobene bolečine. Le šumenje v ušesih je postajalo močnejše.«

»Ali je kdo prišel na kraj dogodka?«

»Nihče. Avto je takoj vžgal in odpehnil sem se do prvega soseda Bajde. Ta sprva ni verjel, kar sem mu pripovedoval. Ko pa je videl avto in moj čedalje bolj zeleni obraz, mu je bilo jasno.«

»Nadaljevanje?«

»No, potem je dogodek začel počasi prihajati za menoj. Poklical sem domače, sosed je poročal na policijo. Nato so prišli tudi sosedge, znanci. Vsi so se čudili in vsi so si bili edini: Franc Brinjevec, danes 28.6.1991, si se ponovno rodil.«

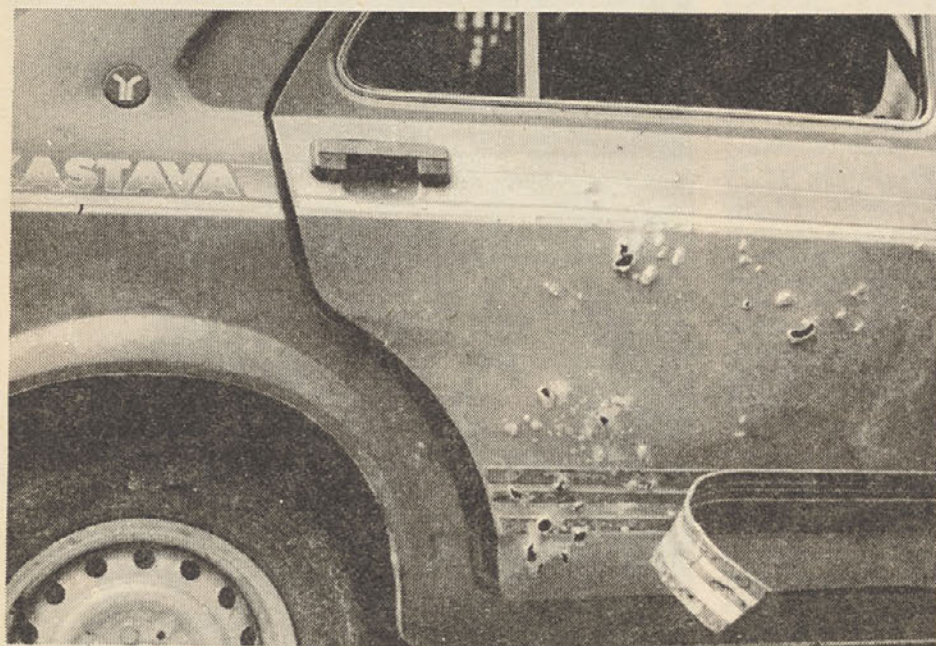
Kaj se je tega dne pravzaprav zgodilo?

28. junija 1991 točno ob 14. uri sta iz vojaškega letališča v Cerkljah poleteli dve letali MIG-21. Cilj njune bojne naloge je bil uničiti komunikacijski center na Kumu. Napad je bil izveden iz smeri Radeč. Poleg odvrženih bomb, so letala napadla tudi z lahkiimi topovi 23 mm. Zadetki so ranili 7 teritorialcev in močno poškodovali oddajnik.

Nekaj izstrelkov pa je poletelo po pobočju Kuma proti grapi ... Po poti v grapi je takrt peljal proti domu štiridesetletni Franc Brinjevec iz Gorenje vasi 27 v Podkumu.

Eden od izstrelkov je prestrelil avto skozi steber v višini glave. Naboj je zadel zadnji desni sedež, kjer je eksplodiral. Del sedeža, zadnji blatnik in zadnjo šipo je odneslo. V avtu so ostale sledi preko 20-tih delcev naboja. Voznik ni dobil nobenih poškodb.

TEKST in FOTO: SAMO PAVŠIČ

Zadel me je Makedonec

»Sem Roman Brvar iz Brezjega pod Trojanami, kjer imamo kmetijo. Pred odhodom na služenje vojaškega roka sem delal v Svei v Zagorju in če se bo dalo bom šel po tem spet tja,« se je predstavil fant v bolniški postelji trboveljske bolnice. In nadaljeval:

»Vojsko sem najprej služil v Ptuj, kjer sem končal usposabljanje za graničarja. Potem sem bil premeščen v kasarno v Murski Soboti. V vojski sem bil pol leta. V četrtek 27.6., okrog pol osmih zvečer, je prišel ukaz, da je nevarnost napada na kasarno. Teritorialci so namreč nekje izven kasarne dvakrat ustrelili v zrak. Mi smo polegli za ograjo znotraj kasarne in bili pripravljani za boj. Vsak je dobil po 60 nabojev in smo čakali. Še prej so nam oficirji zabičali, da ne smemo streljati prvi. Streljalo naj bi se le na ukaz ali pa, če bi pripadniki TO »užgali« po nas in bi bili neposredno ogroženi. Moj kolega, Makedonec, se je vlegel kakšnih šest metrov za mano. Bil je že malo mrak in oblačno, pa se mu je v nekem trenutku zazdelo, da sem pripadnik TO in je ustrelil proti meni. To je bilo petnajst minuter. Takoj so mu vzeli orožje. Začel je jokati, češ, da ni zanašal. Drugače je bil tudi nekaj bolan. Tisti dan ga je bolela glava in tako vse skupaj ... Mene pa so takoj dali v vojaško stoenko in me prepeljali do barikade, od tam naprej pa s civilnim rešilcem v bolnico.

Zadet sem bil v desno nogo. Tukaj nad kolenom mi je šla krogla poševno notri, potem se je odbila od kosti in pri boku ven. Najprej je samo malo zapeklo, kot bi me nekaj pičilo. Vendar me je potem močno zabolelo, ko sem se skušal premakniti. Pogledam – pa je že tekla kri, nogo sem imel čisto zvito.«

Kako so ga sprejeli v bolnišnici?

Roman pravi: »Sprejeli so me lepo, ne glede na to, da sem bil pripadnik JA. Operiran sem bil še isti dan in zdravniki pravijo, da je operacija dobro uspela. Sedaj so me premestili sem, v Trbovlje, upam pa, da bom šel kmalu domov.«

Ali te je potem prišel kdo od oficirjev obiskat v bolnico?

R.: »Ne. Saj niso mogli iz kasarne. Ko so me odpeljali iz Murske Sobotne v Trbovlje je bila kasarna še vedno obkoljena.«

Torej ni pobegnil, kot se je šušljalo po Zasavju.

Roman: »Ne. Saj tudi nisem imel časa. So me prej obstrelili. Sem pa sedaj že prestopil med TO in v JA se ne vrnem več. Imam »lepe« spomine ... Zdravniki pravijo, da sem »dober« za eno leto.«

Kako so ravnali z njim v kasarni glede na to, da je Slovenec in glede na osamosvajanje Slovenije, nas je še zanimalo.

Roman pravi: »Ni govora. Nobenih maltretiranj ni bilo. Bilo je za vse enako. Odnosi so bili v redu.« In na koncu je še dodal.

Z.: »Glede te poškodbe, ali boš zahteval kakšno odškodnino?«

»O tem, da bi zahteval odškodnino, še nisem razmišljal. Ta trenutek mi je važno le to, da grem čimprej domov.«

**Matjaž Švagan
Andrej Lapornik
Jože Ranzinger ml.**

Srečanje z zdomcem

Ko smo stali skupaj s patroljo prometne milice Zagorje ob cesti proti Slačniku, so pri rutinskem pregledu vozil ustavili tudi Mercedes nemške registracije in voznik je pristal na krajši pogovor z novinarjem Zasavca:

»Sem Karel Šavrič, iz Nemčije sem prišel v Slovenijo na dopust in na obisk k sorodnikom. Bili smo nekaj dni na Bledu, sedaj grem še za kakšno uro k sestri v Trbovlje, potem pa počasi nazaj v Nemčijo, kjer delam že 25 let. V Slovenijo sem prišel ravno, ko se je vse skupaj začelo. Tam nekje pri Münchnu smo ponoči po radiu slišali, da iz Vrhnik proti Brniku prodirajo tanki. Kar malo strah me je bilo, kaj bo. Vendar sem se odpravil na pot z namenom, da pridem v Slovenijo in tudi kaj pomagam, če bi bilo potrebno. Malo kasneje so po radiu sporočili, da so ponekod na cestah že barikade in sem bil kar ponosen, da je tu takšna organizacija. Sedaj pa sem še bolj ponosen, da sem prišel in te dni ostal tukaj. Ter ponosen, da sem Slovenec.«

M.S. in J.R.

Varovali smo

»Osnovna naloga policije je bila varovanje – tako ljudi, institutov političnega sistema, pa tudi sebe. Zaradi večnacionalnega področja smo v Zasavju zagotavljali predvsem javni red in mir, saj bi lahko prišlo do strahu, nestrpnosti, vznemirjanja, provokacij,« je dejal v pogovoru načelnik UNZ Trbovlje Marko Orožen.

Policisti so delovali predvsem preventivno. Pokrili so celotno področje, nadzirali sumljive osebe in dogajanja. Predvsem pa zagotavljali prometno varnost. Marko Orožen: »Nekatera območja so bila v celoti blokirana, npr. dolenjka. Večina prometa se je zato odvijala preko našega področja. Zagotavljali smo varen prevoz in varnost varovanih oseb, različnih delegacij itn. Delo smo usklajevali z enotami TO, pomagali so ljudje. Obenem pa smo se pripravljali na oborožen boj.« Pravih možnosti za kriminalce niti ni bilo, saj je bilo Zasavje prepleteno s policisti in vojniki slovenske vojske. V Zasavju so poskrbeli za to, da so čimbolj razbremenili področja, kjer so potekali boji. Poskrbeli so tudi za varnost oseb, ki so iz JLA prebegnile.

Seveda je bilo v Zasavju v vojnih dneh obilo govoric. Tako o četniških skupinah, diverzantih, čudnih uniformirancih ... Po besedah Marka Orožna niso odkrili ne četnikov ne drugih posebnih oboroženih skupin. So se pa srečevali z anonimnimi gorozilnimi klici.

Orožen pravi, da je s svojimi ljudmi zadovoljen, saj so delali odgovorno in disciplinirano. In doda: »S premirjem se za policijo delo ni končalo. V nekem smislu se zaradi možnosti podtalnega delovanja celo stopnjuje.«

Omeni še to, da se nekateri rezervisti, ki so bili vpoklicani v enote in več dni vestno opravljali naloge, bojijo, da so jih v podjetjih v tem času dali na čakanje. To bi bila vsekakor skrajno ne-fair poteza vodstev podjetij.

Marko Planinc

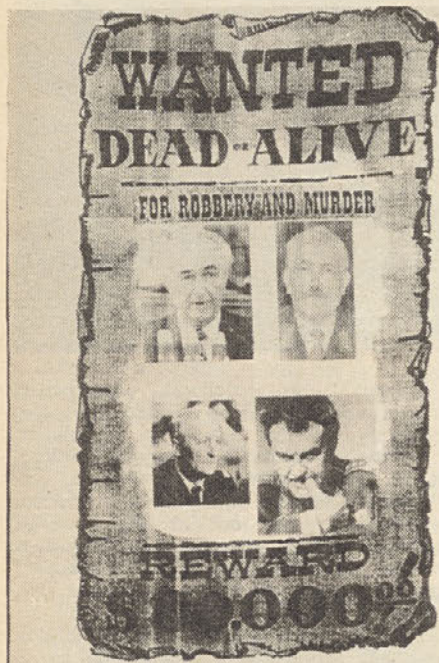
VOJNA REPORTAŽA

Na položajih

FOTO: Branko Klančar

Vojna
propaganda

Osvoboditelji

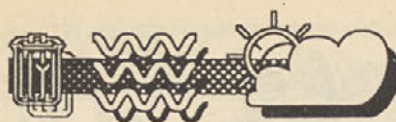

Ujetniki

Počitek

Reportaža: Branko Klančar

JETRNICE

▼ **Ekspert Zappa.** Bivši sindikalist, gostinski direktor in rentnik Drago Butja – Buc je v hotelu Medijske toplice gostil tudi znamenitega Franka Zappa, ex rockerja in sedanjega svetovalca češkega predsednika Vaclava Havla. Zappa je Bucu menda natrosil kup originalnih receptov, kako poživiti ponudbo. Izvedeli smo za naslednje: bazen naj se ne prazni prezgodaj, terasa naj se ne zapira prezgodaj, ne sme zmanjkati piva in sladoleda, ob ocvrtem krompirčku naj ponudi še kaj iz repertoarja hitre hrane, na voljo naj bo sadje ... Poznavalec, ni kaj.

▼ **Pasulj za Drnovška.** Bivši glavi, zdajšnjemu udu jugoslovanskega predsednika, dr. Janezu Drnovšku – Gableu, se očitno toži po jugu. Na Čemšeniški planini, kjer so zagorski liberalci sredi julija pripravili mirovni shod, ni niti sekunde razmišljal, da se je med ponujeno hrano odločil za pasulj. V opravičilo naj dodamo, da je bila alternativa čorba.

▼ **Obveščevalec.** Žal je ta jetrnica anonimna, saj govori o vojaških zaupnostih. Zagorski teritorialci so dolgo opazovali sumljivo osebo na avtobusni postaji, ki je imela roko zdaj pred usti zdaj pri ušesu. Vohuna so napadli in ugotovili, da sploh ne poroča in ne posluša navodil, ampak si s povsem navadnim lesenim zobotrebcom izmenično čisti zobe in uho.

▼ **Učinkovita metoda.** Po številnih kritikah opozicije na račun občinskega vrha sta župan Janez Režun–Obveznica in podžupan Janez Groboljšek–Špricnica našla novo metodo. Režun je občanarjem in vodjem parlamentarnih strank že razdelil plinske maske, Groboljšek pa je zadolžen, da v primeru kritičnih razprav v parlamentu takoj sproži alarm za napad s kemičnimi sredstvi. Tako bosta poslancem najučinkovitejše zaprla usta.

▼ **Demanti I.** Milan Vidic – Press, izjavlja, da je čisto natolcevanje, da je torto na promociji Zasavca obilo okušal s srajco in usti. Z usti da je ni. Priznamo napako. Z usti je niti ni mogel, ker je imel vso na srajci.

▼ **Demanti II.** Sonja Juvan – Sonček pa sporoča, da se 25. maja na Kopitniku niso zbrali stari prevratniki, ki naj bi odcepili Hrastnik, ampak člani Stranke

za ohranjanje lepih tradicij in starih prijateljstev (SOLTSP). Naši enigmatiki so že ugotovili, da gre za pesek v oči javnosti, saj je sodno pod imenom SOLTSP registrirana le Stranka organiziranih ljudskih tribunov in starih prevratnikov.

▼ **Kdo bo jedel travo?** Trboveljski poslanec in LDS funkcionar Robert Jerman – Sachs je zaprosil za politični azil v Srboslaviji. V vlogi je navedel, da ga preganja tisoč Slovencev, nekdanj zaposlenih v nekdanji Strojni tovarni Trbovlje, ker jim je na seji občinskega parlamenta svetoval, da naj začnejo varčevati, da bodo lahko nekaj mesecev zdržali brez plač in na-domestil.

▼ **Od kurbe do prostitutke.** Aleš Gulič – Leko, novinar in odgovorni urednik Radia Trbovlje, še ni pozabil na svoj študij slavistike. Še vedno se namreč rad ukvarja s sopomenkami, blizupomenkami in stilnimi odtenki le-teh. Zlasti učeno zna razložiti razliko med naslednjimi sopomenkami, ki pa po njegovem to seveda več niso: kurba, cipa, prostitutka. »Kurba si lahko po značaju, cipa, če se 'sumljivim stvarjem' vdajaš občasno – iz ljubiteljstva, prostitutka pa je poklic,« pravi Leko. Bodi torej kurba in ne postani cipa ali prostitutka, bi še rekel Leko.

▼ **Srajčni parlament.** Poslanec Slovenskih krščanskih demokratov Andrej Dolšina – Jezušček se je na zadnji seanski zagorske skupščine razhudil, da njegova stranka še ni videla niti dinarja iz proračuna, vedno odsotnim socialistom pa iz tega žaklja pridno plačujejo prazne poslovne prostore. Zatem je omočil še Staneta Gošteta – Stanleya, socialističnega poslanca, ki da je od volitev sem zamenjal že štiri strankarske srajce. Ženski del parlamenta je takoj ugotovil, da ima slične probleme tudi Dolšina. Ni prerastel stranke, je pa svoje srajce.

▼ **Ponudba.** Vladimir Kojnik, prvi zagorski plehar, Milanu Kučanu: »Mi smo tvoja najboljša varianta za vsakršne priložnosti. Igramo na pogrebih, na praznikih, v repertoarju imamo marše, orkestralne zadeve, ... Razmisli, pa me potem pokliči. Boš že videl, kakšno bo stanje.«

Foto Tomo Brezovar

Pisma bralcev

Kot vsak resen časopis tudi Zasava objavlja odmeve na prispevke v časopisu, ali pa mnenja bralcev o življenju in dogajanju v Zasavju.

Posebej poudarjamo, da je dolžina pisem omejena na največ 30 tipkanih vrstic.

Nepodpisanih pisem ne objavljamo.

Uredništvo

Spoštovani bralci!

Veseli nas, da se nam oglašate s pismi in odmevi na naše delo. Že nekateri smo poudarili, da smo veseli vsakega stika z vami. Pišete nam o različnih stvareh. Tokrat objavljamo tri pisma, ki so jih poslali naši bralci. Nekateri smo morali skrajšati, saj se ne držite omejitve na 30 tipkanih vrstic. Potrudili smo se, da nismo s tem okrnili vsebine.

Naj omenim še to: nekateri bralci so nam poslali tudi literarne prispevke. Žal imamo v reviji sedaj za literarne prispevke premalo prostora, zato jih zaenkrat hvaležno odklanjamo, ali pa spravljamo. Pripravljamo namreč poseben natečaj za literarne prispevke, ki jih bomo objavili v posebni prilogi v eni izmed jesenskih števil.

Zaradi koncepta revije – mesečnika zaenkrat ne moremo objavljati osmrtnic.

Za konec pa še tole: danes objavljamo pismo vojaka Boštjana, ki nam je pisal pred izbruhom vojne. Upamo, da je Boštjan že doma. Če ni, ga pa lepo pozdravljamo in želimo, da se čimprej srečamo v Zagorju.

Urednik

Novost v domu za ostarele na Izlakah

Veliko prizadevanj je bilo potrebno, da smo oskrbovancem v domu na Izlakah omogočili udeležbo pri maši na Božič in Veliko noč. Nekateri so želeli, da bi to priliki imeli v domu bolj pogosto. V zadnjem razgovoru med upravo doma in župnikom Francem Kustom je bilo sklenjeno, da bo v bodoče maša za oskrbovance v domu vsako prvo nedeljo v mesecu.

Te prve nedelje v mesecu, ko bo v domu maša, bi radi čim manj obremenjevali osebje doma. Radi bi videli, da bi si oskrbovanci deloma sami med seboj pomagali, deloma pa bi morda poskrbeli sorodniki oskrbovancev, zlasti za nepokretne prebivalce doma, ki bi se radi maše udeležili. Ta novost za izlaške oskrbovance, ki bo marsikateremu napravila novo veselje, predstavlja korak bližje k tistemu idealu, ki ga pozna zahodni svet, ko ima vsak dom tudi sakralni prostor – kapelico in svojega duhovnika.

Duhovnik, ki je sam na župniji ima preko dneva najrazličnejše obveznosti, večkrat tudi nepredvidene, največkrat v času, ko so v domu predvideni obiski. Zato bi bili oskrbovanci do neke mere prikrajšani, če bi vodstvo doma vztrajalo, da sme duhovnik v dom le v času, ki je določen za obiske. Vodstvo doma na Izlakah je uvidelo to problematiko in pristalo na predlog, da za duhovnika v bodoče ne bo v tem smislu nobene omejitve in bo lahko ves razpoložljivi čas uporabil za obiske v domu. Razume se, da se bo ob tem upošteval hišni red.

Vodstvo ob tem po vsej verjetnosti ne bo prizadeto, nasprotno, navdajala ga bo zavest, da ima posluš tudi za vernega človeka, ki ga je do nedavno tako primanjkovalo.

Jože Čampa, Kisovec

Lep pozdrav

Oglašam se vam iz Banja Luke, kjer sem, kot kaže, zadnji slovenski vojak. Kot lahko preberete, je vaš časopis prišel tudi sem dol. Lepo ga je prebrati in izvedeti, kaj se dogaja doma. Kar se tiče vsebine, nimam nikakršnih pripomb. Za začetek je še predober. Tu sem moral nekatere stvari iz njega prevajati, saj so vsi hoteli izvedeti, kaj se dogaja pri nas. Da ne govorim, koliko me sprašujejo o odcepitvi. No, pustimo politiko. Do konca mi je ostalo še 066 dni. Pozdravljam klapo s Kidričeve in Švaganca ter Milana Vidica in jima želim veliko uspehov.

Banja Luka, 24.6.1991 Boštjan Juvančič

K članku »Podkum se šele zdaj prebuja«

Najprej bi pozdravil pobudo našega časopisa, da bo obravnaval tudi problematiko naših mest, vasi, zaselkov, kjer živijo različni ljudje našega Zasavja. Sam bi povedal svoje mnenje k članku M.L., ki je delno nakazal problematiko kraja, kjer tudi sam živim, to je Podkuma (po domače Sentjur).

V ta kraj sem se s starši preselil leta 1939. Zato poznam kar dosti zgodovine in dogajanj v tem prelepem kraju. Ne bom opisoval dogodkov takoj po vojni, bolj me zanimajo poznejši dogodki, ki jih je pisec opisal v »Podkum se šele zdaj prebuja«. Ni navedel vzrokov, zakaj se ni že prej.

Podkum se je tudi prej razvijal. Našel bom nekaj stvari, ki so prinesle nekaj lepšega življenja v te kraje. Na primer, napeljava elektrike v hribovske vasi. Vse se je naredilo ročno in tudi prostovoljno. Elektrifikacija še ni bila do kraja izpeljana, ko je krajane doletela naravna nesreča (22.6.1959). Povsem smo bili odrezani od sveta. Koliko truda in prostovoljnega dela je spet bilo vložena, da se je kraj ponovno povezal z ostalimi kraji v Zasavju. 1962 je v naš kraj začel redno voziti avtobus iz Zagorja, kar je precej spremenilo življenje v našem kraju. Veliko ljudi se je lahko zaposlilo v Zagorju. To je marsikateremu krajanu izboljšalo standard, na drugi strani pa so začele propadati kmetije. Tudi politika je bila taka, da se čim več ljudi spravi v dolino.

Nato je bila vsiljena celodnevna šola. Mladino je po 4. razredu odpeljala v dolino in s tem še bolj osiromašila kraj.

V Zasavju se je začela tudi akcija, da dobi čim več ljudi telefone. Zato smo se odločili, da napeljemo telefone v vsako hišo. Tu smo bili zelo razočarani nad takratnimi oblastniki na občini. Ne bom osebno nobenega obtoževal, ker je čas že prinesel svoje. Telefone smo zdaj dobili že skoraj vsi. Čeprav je skoraj deset let, kar smo vplačali prve akontacije in zgradili telefonsko omrežje.

Tem za pisanje in obravnavo je še dovolj. Še veliko prostovoljnega dela in lastne udeležbe bo treba vložiti v naš kraj, kjer naj bi mirno in srečno živeli. A na žalost so nas v teh dneh kar dvakrat napadli »zračni osvoboditelji«. Streljali in bombardirali so kraje, ki so 45 let ponižno in požrtvovalno plačevali davek za lepši in boljši jutri.

Juvančič Anton, Podkum

NAROČILNICA

UREDNIŠTVO ZASAVCA, Delavski dom, Zagorje ob Savi
Nepreklicno naročam časopis ZASAVC.

Ime in priimek _____

mesto _____ poštna št. _____

ulica _____ telefon _____

poklic _____ št. os. izk. _____

datum _____ lastnoročni podpis _____

TRBOVLJE

TRG SVOBODE 11a, 61420 TRBOVLJE
 tel.: (0601) 21-358, 22-056, fax.: (0601) 21-228
 UKV 103,9 MHz STEREO,
 ODDAJAMO VSAK DAN!

CENIK STORITEV

(Cene storitev so v din)

1. Redne ekonomsko-propagandne oddaje

Režiran posnetek do 30''	500,00
vsakih nadaljnih 5''	100,00
Obvestila do 30 besed	450,00
vsaka nadaljna beseda	20,00
Režirana obvestila z glasbo do 40 sekund (najmanj 10 predvajanj)	500,00
vsakih nadaljnih 5 sekund	100,00

2. Obvestila in objave – NEKOMERCIJALNE NARAVE

Tekst do 30 besed	220,00
vsaka nadaljna beseda	8,00

3. Razpisi

Tekst do 50 besed	1.300,00
vsaka nadaljna beseda	40,00

4. Osmrtnica

	1.000,00
--	----------

5. Čestitka

Tekst z eno skladbo ob delavnikih	800,00
ob nedeljah	1.100,00

6. Sponzoriranje

A/ Govornih oddaj (napoved in odpoved sponzorja)	1.500,00
B/ Glasbenih oddaj (napoved in odpoved sponzorja)	1.800,00
C/ Kontaktnega programa (dve najavi in odjavi)	2.300,00
D/ Sobotne glasbene oddaje	
a/ dve najavi in odjavi sponzorja	3.100,00
b/ najava, odjava sponzorja, 6 predvajanj režiranega sporočila do 60 sekund	5.800,00

E/ Sobotne tematsko-razvedrilne oddaje	
a/ napoved in odpoved sponzorja	3.000,00
b/ najava, odjava sponzorja, 6 predvajanj režiranega sporočila do 60 sekund	4.500,00
F/ Pokroviteljstvo celodnevne programa	
a/ dve najavi in odjavi sponzorja	4.500,00
b/ dve najavi in odjavi sponzorja, 6 predvajanj režiranega sporočila do 60 sekund	8.500,00

7. Gost programa – do 30 minut

Cena za eno minuto programa	500,00
-----------------------------	--------

8. Akcije ali reportaže izven studia

	po dogovoru
--	-------------

9. IZDELAVA

A/ obvestila	800,00
B/ obvestila z željeno glasbeno podlago	1.300,00
C/ režiranega propagandnega sporočila	2.600,00
D/ kopija posnetka do 60 sekund	300,00
E/ urejevanje tekstov	400,00

10. OPOMBE

Ostale oblike propagiranja in obveščanja, ki niso predmet tega cenika, se formirajo in dogovarjajo posebej v odnosu na karakter in vsebino oddaj ali EPP sporočila, v skladu z izhodišči tega cenika.

Uredništvo Radia si pridružuje pravico priredbe tekstov pred objavo v skladu s programskimi usmeritvami Radia Trbovlje.

Posnetki EPP za produkcijo morajo ustrezati tehničnim normativom za predvajanje.

SNEMANJA, OZVOČENJA IN DIREKTNI PRENOSI se izračunavajo po veljavnem ceniku ali pogodbi.

Rok za dostavo materiala je najmanj tri dni pred objavo, oziroma v nujnih primerih na dan objave.

Izdelava storitev za objavo bo opravljena v treh dneh od sprejema naročila. V kolikor želi naročnik krajši rok, bodo cene produkcije višje za 50%.

V kolikor naročnik pred naročilom ne sklene drugačne pogodbe ali dogovora, je način plačila z virmanskim nalogom v roku 8 dni od izstavitve računa.

CENIK VELJA OD 1.7.1991 DALJE!

Major Matjaž Piškur

Pravi, da že več kot leto dni pravzaprav živi v stalni pripravljenosti. Prav gotovo si danes 47-letni Matjaž Piškur leta 1974, ko je pričel delati v Teritorialni obrambi, niti najmanj ni mislil, da bo vodil zasavsko vojsko v pravi vojni. Danes se je prav to zgodilo: major Matjaž Piškur je v.d. poveljnika 87. območnega štaba TO Trbovlje. V zadnji vojni je vodil teritorialce iz treh zasavskih občin in laškega območja. V zadnjem času je imel precej dela tudi s prenovo v teritorialni obrambi.

Ste prvi častnik TO v Zasavju in Laškem. Kaj vam to pomeni: čast, obremenitev, zgolj poklic?

V mirnem času je to pač poklic, ki ga opravljaš, kot vsi drugi opravljajo svoje poklice. V takšnem času, kot je sedaj, pa smo v TO v enakih pogojih kot vsi, ki opravljajo vojaške obveznosti. Odgovornost je seveda različna, status pa enak. Vsi smo pripadniki oboroženih sil Slovenije in izvajamo naloge, ki jih dobimo od nadrejenih poveljstev. Zame osebno je to izjemna odgovornost, ker odgovarjam za delovanje enot v vseh pogojih. To pomeni, da odgovarjam tudi za morebitna neustrezna povelja in žrtve, do katerih bi prišlo zaradi njih. Te odgovornosti ne morem prevaliti na nikogar drugega.

Pritiski so verjetno veliki.

Seveda. V vojnem času smo doživeli precej takšnega, česar v TO nismo bili niti najmanj vajeni. Ti težki trenutki so bili ob zavzetju skladišča JLA, napadu na Kum, preiskovanju terena zaradi govoric. Imeli smo precej delikatno nalogo blokade VCMR v Rimskih Toplicah.

Pred leti so zasavski štab TO ukinjali. Takrat je bila TO še bolj vezana na JA. Sedaj se je področno organiziranje pokazalo kot zelo uporabno. Kako vi komentirate te spremembe.

Prej je bila TO v enotnih oboroženih silah SFRJ. Po osamosvojitvi to ni prišlo več v poštev. TO je postala oborožena sila republike Slovenije. Spremembe prispevajo k boljšemu stanju TO. Posebej pa je pomembno, da to ni več

vojska KS ali delovne organizacije. Zato morajo pripadniki TO drugače razmišljati. Sedaj se ne bojujejo le doma, ampak se borijo tam, kjer je to potrebno.

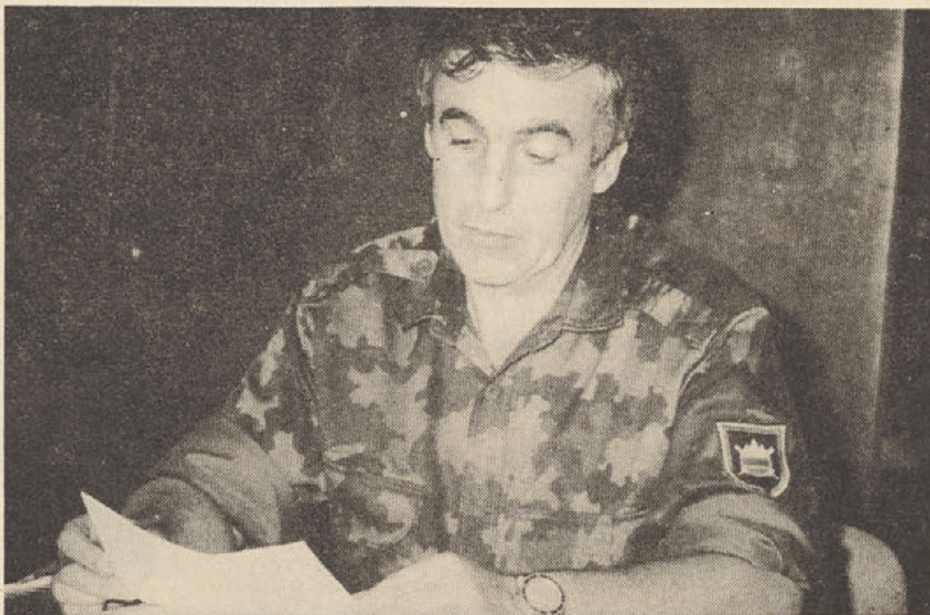
Med častniki TO in oficirji JA so se v preteklosti spletle nekatere vezi. Kakšne so danes?

Tesnih vezi naši častniki s častniki JA niso imeli, ker tukaj pač ni stalno nastanjenih njihovih enot. S tistimi častniki v JLA, ki so sami spoznali, da je vloga JA danes povsem nekaj drugega, kot smo jo vseskozi razumeli, pre-

stopili na našo stran, ali pa z nami le simpatizirajo, bomo seveda imeli stike. Ostali pa so seveda naši nasprotniki.

Afera z orožjem je pred časom precej pretresla slovensko javnost. Kako ste reagirali takrat vi?

Maja lani je s pretvezo o boljšem hranjenju orožja poskušala JLA prevzeti naše orožje. Del so ga odvzeli. Niti ne po krivdi tistih, ki so orožje predali. To je bil ukaz in nihče ni mislil, da bo slovensko predsedstvo reagiralo tako, kot je. Mislim, da so zamudili vsaj 24 ur. Če bi bila reakcija pravočasna, bi 90 od-

stotkov orožja ostalo v naših skladiščih. Tako ga je samo 40. Vendar smo v tej vojni dobili precej tega orožja nazaj.

Se je z Janševim prihodom v ministrstvo TO precej spremenila? Ali je to dolgoročnejši proces?

Ne vem, če je prav minister za obrambo najbolj zaslužen za spremembe. Dejstvo pa je, da je v primerjavi s prejšnjim vodstvom TO sedaj precej drugače. Prej so vodili TO častniki, ki so bili pred upokojitvijo, ortodoksno misleči in nepripravljeni za pobude iz terena. TO pa sedaj vse bolj postaja moderna vojska z dobrimi medsebojnimi človeškimi odnosi, ustrezno opremo in prilagoditvijo našim razmeram za obrambo.

Novo razmere se že kažejo, saj so teritorialci precej sproščeni. Kako ste zadovoljni s svojimi vojaki in usposobljenostjo častnikov?

Kar se tiče pripadnikov se najbolj pozna njihovo obnašanje danes in v npr. nekaterih vajah. Prej so bili disciplinski problemi, v tej vojni jih je bilo izjemno malo. Zavest je velika. Medsebojni odnos ne temelji več na vojaškem drilu ampak na popolnem spoštovanju svojega sotovariša, dostojanstva in nalog, ki jih ima.

Se ne bojite, da bi liberalizacija obnašanja vojske pripeljala do slabše pripravljenosti za izvajanje nalog?

Če vojaki ne nosijo kap, kar je usklajeno s pravilnikom, ne gre za liberalizacijo ali anarhične odnose. Enota si pač sama ustvari najboljše pogoje za delo in življenje. Naše enote niso kasarniške. Ko se aktiviramo, si moramo pogoje za delo in bivanje ustvariti sami. Podrejenost se izvaja dosledno. Naloge, ki so dane, je treba izvršiti.

Je bila razlika med vojaki, ki so v zadnjem letu opravili usposabljanja in prostovoljci. Ste jih imeli precej?

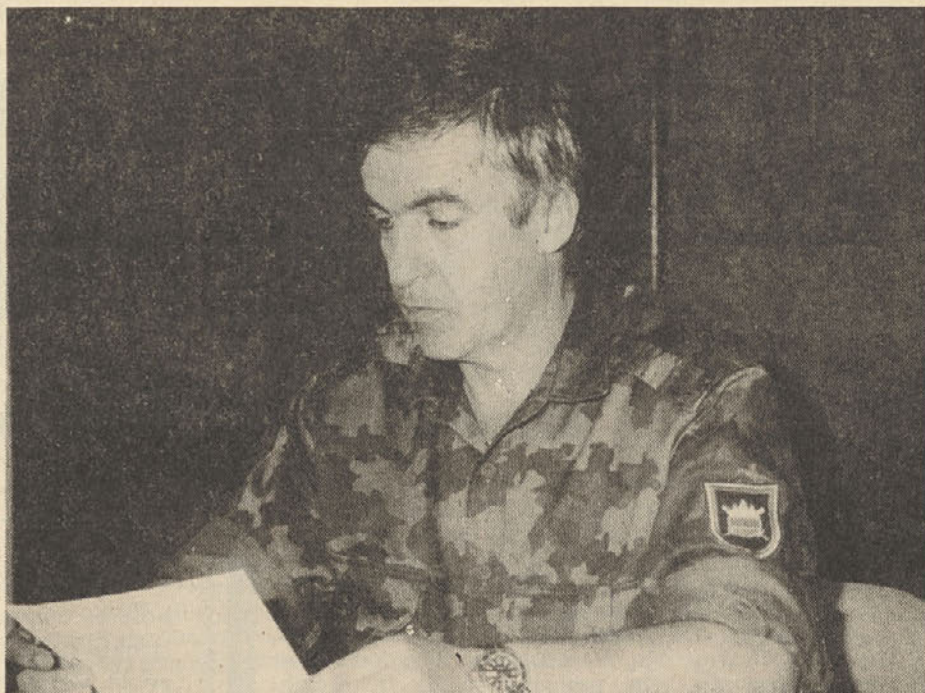
Prostovoljcev je bilo ogromno, evidentirali smo jih. Precej so jih tudi na občinah. Odgovarjali smo jim, da jih bomo poklicali, če bo treba. Naše enote imajo polno formacijsko število, ki ga ni bilo treba povečevati. Nekaj smo jih vpoklicali, predvsem namesto tistih, ki so manjkali. Vsi so imeli določeno usposabljanje že za seboj, nekateri tudi v naših enotah. Usposobljenost je bila dobra.

Imate v enotah veliko prebežnikov iz JA?

S prebežniki je tako. Gre za nabornike, ki niso po zveznih zakonih odslužili 15 mesečni rok. Gre za fante, ki so okrog 8 mesecev v JA. Izrazili so željo, da bi bili v času, ko so enote aktivirane, razporejeni v naših enotah. Kar precej jih je, nekaj deset. Nekateri so za svojo varnost poskrbeli tudi drugače. So tudi ljudje, ki so bili v aktivni vojaški službi in so sedaj pri nas.

Kaj bo s fanti, ki so odslužili npr. le 4 mesece vojske v JA, in so pobegnili. Bodo odslužili vojsko v enotah TO?

Takih primerov je zelo malo. Zaenkrat so le štirje takšni, ki še niso odslu-

žili 7 mesecev. Kot vem, bo predsedstvo v kratkem skrajšalo rok iz 7 na 6 mesecev. Do tega časa bodo v TO. Prav gotovo bo nekaj enot v stalni pripravljenosti. Tako bodo lahko vojaški obvezniki do konca odslužili šestmesečni vojaški rok.

Verjetno so življenjske dileme velike predvsem pri oficirjih, ki so prostovoljno pobegnili iz JA. Pustili so službo, stanovanja, marsikdo opremo in vse, kar je imel. Službo so izgubile tudi žene. Verjetno je tudi v Zasavju nekaj takšnih častnikov. Kako boste pomagali častnikom in družinam, boste zaposlili vse prebegle oficirje?

Republika Slovenija je obljubila, da jim bo zagotovila približno podoben socialni status, kot so ga imeli v JA. Ta obljuba se deloma že uresničuje. Vendar se čez noč vsem ne da priskrbiti ustrezno zaposlitev. Nekateri že delajo v TO, drugi čakajo na primerno mesto v enotah TO ali pa kakšno drugo primerno službo. Vse je odvisno tudi od nadaljnjih dogajanj.

Verjetno bo tudi vam prišel prav še kakšen strokovnjak?

Seveda, zlasti, ker se bodo tudi pri območnih štabih formirale manjše enote profesionalne sestave.

Lahko pričakujemo v Zasavju kakšno vojašnico?

Mislim, da vojašnic v Zasavju ne bo. Že v projektu naše obrambe je bilo zamisljeno, da bomo imeli tri tipe vojske. Del bo stalne sestave, profesionalne vojske, drugi del bodo sestavljali tisti, ki bodo služili vojaški rok, tretji del pa bo rezervna sestava. Na leto bo od 12 do 14 tisoč nabornikov, ki bodo služili. V rezervni sestavi bodo obvezniki, ki bodo odslužili vojaški rok, okrog 6 let. Tako bodo tudi rezervne enote mlade. Število profesionalcev pa mi še ni znano. To bodo specialne enote, npr. proti-

letalske, kjer je potrebna stalna pripravljenost in zelo visoka strokovnost.

Kako ste zadovoljni s sodelovanjem z ljudmi v tej vojni?

Predvsem kmetje so nam dali na razpolago prostore za počitek enot. Ljudje so bili pripravljeni pomagati na različne načine. Gledali so nas z odobravanjem, saj je TO odigrala izjemno pomembno vlogo. Že pred tem je zagotavljala ustrezne pogoje za pogajanja. V tej situaciji pa je te pogoje še utrdila. Vodstvo ima v rokah adut, na katerega lahko igra.

Imate kaj težav z novimi čini, povelji?

V TO poveljujemo slovensko že leta in leta. Menjave opreme, činov in drugih oznak pa seveda ne moremo opraviti čez noč. Vsi vojaki si najbolj srčno želijo novih uniform, saj se v teh starih počutijo nelagodno.

Ste v teh dneh pomislili kaj na dopust?

Ne, to pa ne. Jasno je, da do nadaljnjega ne moremo računati na dopuste. Dokler se premirje ne podpiše, dokler ni mednarodnih garancij, da bo premirje nekaj časa trajalo, vsaj stalna sestava mora biti blizu doma. Pa tudi sicer na običajna počitniška mesta na Jadran sedaj ni priporočljivo hoditi.

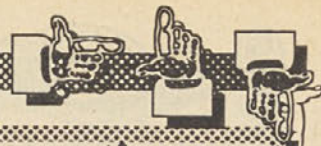
Se pravi, da bo potapljaška oprema letos ostala suha?

To bo eno prvih let, ko bo res tako. S potapljanjem se pravzaprav že nekaj časa ne morem ukvarjati, saj te obremenitve trajajo že od lanskega maja. Od takrat pravzaprav živimo v nenormalnih razmerah. Čeprav smo že dobili malo trde kože, je to kar naporno – tako fizično, kot psihično.

Ste se srečali s kakšnimi grozljivimi klici?

Ne, ni jih bilo.

Marko Planinc
FOTO: Tone Podbevšek

MILANOVA KOST

Nekatere prodajalne smo v času vojne tako zelo opustošili, da so resnično izgledale, kot po pravi bitki. Zdaj je čas miru, resda krhkega, in obleganje trgovin smo opustili. Ali jih bomo še kdaj tako naskakovali, prav nihče ne ve ali vsaj ne more z gotovostjo reči. Vsekakor se ti časi ne bi smeli nikoli ponoviti. Marsikje so presegle vse mere. Kaj naj rečemo drugega ob ugotovitvi, da so si posamezniki nakupili celo po 150 kg moke, 70 litrov olja, deset kg kave, da o deset kilogramih testenin, riža, pralnega praška in drugih potrebščin niti ne govorimo. Zgodilo se je, da so najbolj razvneti kupci tisto usodno jutro kupili po 15 kg kruha in z njim napolnili že tako prepolne skrinje. Nič slabega ni v tem, toda potrošniki, ki so prišli za njimi, so ostali brez njega. In marsikje so ostali tudi brez riža, testenin in drugih živil. Nakupovalno mrzlico je sicer malce umirilo sporočilo slovenske vlade, da ni nikakršne potrebe po omejevanju nakupov hrane. Zato so se oddahnili vsi tisti potrošniki, ki tisti trenutek, ko je vse naskakovalo trgovine, niso imeli toliko denarja, da bi si omislili kakršnekoli večje zaloge. Danes lahko rečemo, da je marsikje odpovedala tudi vsakršna solidarnost. Tisti, ki so bili prvi v trgovinah se niso niti najmanj ozirali na ostale, ki so prišli za njimi. Še dobro, da so se prodajalci znašli in vsaj svojim stalnim strankam prihranili kilogram kruha ali kak literček olja in drugih živil.

Spet in spet bomo morali opozarjati na velike razlike med ljudmi. Premožnejši so si lahko privoščili izdatnejše nakupe, vsi drugi, in teh je v teh časih vedno več, so lahko zgolj opazovali to dogajanje okoli sebe. In ker marsikateri upokojenci z najnižjimi pokojninami nismo mogli slediti tem nakupom, so ostali brez vsega ali samo z minimalnimi zalogami za vsega skupaj nekaj dni.

Spet smo za izkušnjo bogatejši. Priče smo bili tudi poskusom navijanja cen, skrivanja nekaterih vrst živil pod pulte, delovale so dobre zveze ... Čeprav so nas skušali prepričati, da nakupovalna panika ni potrebna, ker da je blaga dovolj, smo morali hkrati priznati, da ga je težko pripeljati do kupcev. Kako naj si drugače pojasnujemo ali razlagamo pojav, da namreč še tam do 10. tega meseca marsikje niso imeli niti testenin, nekaterih suhih mesnin in kvasa. Ne bo napak, če bomo zdaj v miru poskušali razčleniti vse te in druge pojave. Nič nam ne bo škodovalo, če bomo zelo odkrito spregovorili o dobrih in slabih straneh obleganja trgovin. Prav pa bi bilo tudi, če ne bi pozabili na vse tiste naše soljudi, ki o kakršnihkoli večjih nakupih niti nismo mogli, kaj šele, da bi jih uresničili. Pa na potrebno solidarnost, ki so jo nekateri tako ali drugače obšli, bi se tudi kazalo večkrat spomniti.

Milan Vidic

GULICEVA LEVITEV

Kar si je marsikdo mislil, da se bo zgodilo, vsakdo je pa je le upal, da se ne bo, se je.

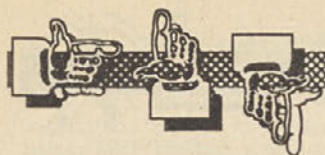
O tem, koliko smo bili presenečeni in koliko nas nič ne sme presenetiti, bodo strokovnjaki po opravljenih analizah že povedali svoje. Vendar nam je marsikaj jasno tudi zdaj.

Jasno nam je, da smo vaje izpred let (NNNP) hitro pozabili. Oziroma, da smo jih takrat imeli za izmišljotino oblasti in če ne za kaj slabšega, vsaj za nagajanje občanom, kratenje prostih ur in koncev tedna.

Pa ne le državljani, tako so se obnašali tudi v mnogih podjetjih, stanovanjskih soseskah in tako naprej. Zaklonišča so postala skladišča, ponekod celo odlagališča, denar za te namene, ki ga ni bilo malo, je šel bogve kam. Tudi inflacija mu ni prizanesla. In tako smo bili v nedeljo, 30. junija, jezni na ves svet, razočarani in preplašeni. Resda so vsi trije zasavski župani pohvalili obnašanje občanov ob alarmih, resda so komisije civilne zaščite povedale, da so stanovalci sami očistili in pripravili zaklonišča. Ampak ob prvem alarmu je bilo marsikaj narobe. Ponekod zaklonišč ni bilo tam, kjer je bilo zapisano. Nekateri niso vedeli, da gredo lahko v katerokoli zaklonišče. Ob koncu znaka za nevarnost zračnega napada so nekje policisti hoteli ljudi spraviti v zaklonišča. In še bi se dalo kaj povedati o zmedu.

Najpomembneje v tem trenutku je ljudi poučiti in seznaniti z zaščito. Z ukrepi. Tega znanja, tudi če je kdaj bilo, ni več. To je naloga strokovnjakov in naloga civilne družbe, družbe, ki noče biti militantna. In še nekaj bi bilo dobro ugotoviti. Zakaj smo imeli dva alarma v naših krajih ob grožnji napada in nobenega, ko so letala razbijala Kum. Ne 28. junija in ne 2. julija.

Aleš Gulič

Varstvo rastlin brez kemije

Vrtičkarji tožijo, da je letos plevela, insektov, voluharjev in ostalih škodljivcev v vrtovih veliko več, kot jih je bilo druga leta. Večina se proti njim bori z različnimi kemičnimi pripravki. Kemična industrija nam dopoveduje, da brez umetnih gnojil ne bi bilo pridelka, da insekticidi in herbicidi lajšajo delo, da mnogo rastlin brez njihovih proizvodov pri nas ne bi uspevalo in da njihovi izdelki niso nikomur v škodo. Pri tem seveda zamolčijo, da npr. škodljivci niso vzrok, ampak posledica bolne zemlje in bolnih rastlin, k čemer največ prispevajo oni sami.

Proti listnim ušem, rdečim pajkom in mravljam.

500 do 700 gramov kopriv ali tobaka namakamo v petih litrih vode, dokler brozga ne zavre (4 do 14 dni). Liter brozge razredčimo v 10 - 15 litrih vode in rastline poškopimo.

Proti rji in hrastavosti.

200 gramov preslice namakamo en dan v desetih litrih vode in nato še 20 minut kuhamo. Brozgo razredčimo s petimi litri vode in s tem škropimo rastline.

Proti listnim ušem.

10 do 25 gramov pralnega mila raztopimo v 25 litrih vode in poškopimo rastline.

Rastline navadno škropimo tri dni zapored. Mravlje odženemo tako, da po vrtu posadimo sivko, timijan, majaron in poprovo meto, ali pa njihove poti polijemo z močnim timijanovim ali majaronovim čajem. Boreč, zelena, paradiznik in koper varujejo zelje pred različnimi škodljivci. Proti kapusovemu belinu učinkuje kapucinka. Ta obenem privablja črne uši, ki zato manj napadajo druge rastline v vrtu. Žajbelj deluje proti korenjevi muhi, špinača in poprova meta proti bolhačem, hren proti koloradskemu hrošču. Za vmesno sajenje je zelo primeren česen, ki deluje proti mnogim škodljivcem. Večje živali (polže, gosenice, hrošče) zlahka poberejo z roko.

Svet porabi čez 300.000 ton insekticidov na leto ali čez 75 gramov na vsakega Zemljana - kar bi bilo pri enkratnem zaužitju zagotovo dovolj za smrt. Koliko strupov je v zelenjavi, ki jo pridelate na vašem vrtu?

Natalija Vidergar

Po Valvasorjevih poteh

Elektrotehniška zveza Slovenije si je konec junija s svojimi sodelavci za letni izlet izbrala potovanje Po poteh Valvasorja. Pot smo začeli na gradu Krumperk pri Domžalah, kjer je bila doma Janezova mama, po rodu Ravbarjeva. Po cesti proti Moravčam, po kateri smo nadaljevali svoje potovanje, je tudi ona prišla s svojo balo na Medijo. Med vožnjo smo se spomnili na J.V. Koseskega iz Velikih Kosez, ki je v svojem času odvezel nekaj pesniške slave F. Prešernu, obiskali smo grad Tuštajn, si v Moravčah ogledali spomenik matematika Jurija Vege in rojstno hišo pisatelja Franca Detele.

V Kandršah se je cesta prevesila proti Vidrgi. V programu smo imeli ogled Zagorja in nekaterih podjetij, zato smo nadaljevali pot. Peljali smo se mimo Okamenelih svatov v Zelencu, ki jih je brusila reka Medija. Hladna in skrivnostna dolina Zelenc ima, po mojem mnenju, najlepšo skupino skalnatih samic v Sloveniji. Peljemo se mimo Siporeksa in mnogo odkopanega hriba Borovnik, mimo Lok in Kisovca. Pod nami so jame s svojo zgodovino in težavami.

V novi tovarni Lisca smo bili prijazno sprejeti, v Medijskih toplicah smo se sestali s predstavnikom Elektroelementa. Kdor nekoliko pozna težave zasavskih podjetij ter sposobnost in pridnost teh ljudi, se mora vprašati, kako jim pomagati. Tu mislim tudi na rudnik, ki ga ni mogoče kar čez noč zapreti.

Od Toplic je prijetna sprehajalna pot do razvalin Medijskega gradu. Grajska kapela je lepo obnovljena, a v njeni notranjosti še marsikaj manjka. Baron Janez, ki se je rodil v Ljubljani pred 350 leti, je umrl v Krškem star 52 let. Pokopali so ga v rodbinsko grobnico v tej kapeli. Vdova Ana Maksimila, že precej ubožana, ni imela druge izbire, kot da je barona pokopala tu, kjer so že počivali njegovi starši, njegovi bratje in sestre, baronova prva žena in tudi nekaj njegovih otrok.

Popoldne smo si ogledali še Geoss nad Vačami in se spustili v dolino Save. Izvedeli smo, da ima ta reka ime po rimskem bogu Savuso, ki je z boginjo Adsaluto skrbel za varno vožnjo. Pod njeno zaščito smo se varno pripeljali na domove...

Veko Korošec

Namesto pravljič boj

Veliko nas je, ki smo prejšnji mesec končali šolanje na srednjih šolah. Zdad pa odhajamo v svet. V svet, kjer bomo samo še številke v kartotekah, v svet, kjer si bomo morali priznanje šele priboriti. Veliko nas je tudi takih, ki bomo šolanje nadaljevali na različnih fakultetah. Navaditi se bomo morali na nov režim in na nove navade. Tudi samodisciplina bo pomemben dejavnik v naši prihodnosti. Slepjenje samega sebe pogosto vodi v propad.

Sprejemni izpiti so že ali pa še bodo pobrali svoj krvav davek. Za veliko mladih ljudi bo to zelo nepravilno dogodek, ampak preveč nas je, da bi družba lahko ugodila vsakemu posamezniku. Letošnja generacija mladih, ki smo zaključili srednje šolanje, je res številna. Skoraj za tretjino večja od prejšnjih.

Zato pravzaprav ni čudno, da je na fakultetah tako velik vpis.

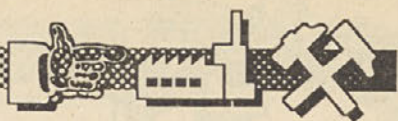
Nič več ne bomo imeli časa za sanjarjenje. Čas pravljič je minil. Le boj je še skrivnost našega uspeha. Boj nas bo vodil na poti skozi življenje.

Katja Božič

Kdor glasbo ljubi, zlo ne misli!

Bolj, ko se je Slovenija približevala dnevu D, bolj se je dvigovala temperatura. Ne toliko zunanja, poletna, kot v krvi Slovencev. V pričakovanju boljšega, lepšega, je v srcih mnogih širilo po Sloveniji žarela iskrica, ki je silila h kulturnemu izražanju, izražanju tistega, kar Slovenci imamo. Čar lepih trenutkov je, da so kratkotrajni. Kratkotrajnemu praznovanju slovenstva pa je sledil črn POST FESTUM. Kulturno, mirno izražanje je zamenjalo svinčeno, trdo in nasilno prepričevanje. Ob popolnem kulturnem molku pa so se le predramili zagorski godbeniki, ki jim do sedaj ni prišla do živega niti ena stvar v vsej njihovi 130 letni zgodovini delovanja. Že tretji dan nasilnega delovanja armade so zagorski »pleharji« skupaj z Radiom Trbovlje priredili kulturni shod v podporo slovenski vojski in slovenskemu vodstvu ter v protest brutalni agresiji. Zazveneli so zvoki že nekaj časa spravljene skladbe, recitatorskemu delu pa je na koncu sledila še Zdravljica. Vsi, ki so se tisto soboto zbrali pred hotelom na Izlah, so ta kulturni dogodek spremljali molče, misli in želje pa so bile vse prej kot neme.

Borut Markošec

GOSPODARJENJE MED VOJNO IN PO NJEJ

Čeprav je vojna nekako obšla Zasavje, pa ni obšla tukajšnjih podjetij. Če k škodi, ki jo je prinesla vojna, prištejemo še tisto, ki bo nastala zaradi trganja poslovnih povezav, zaradi izločanja iz obstoječih sistemov, potem seveda lahko verjamemo direktorjem, da prihajajočo škodo ni moč oceniti, da pa bo znatno večja od že

ocenjene. So tudi nasprotni primeri – nekateri so pridobili delo tudi na račun vojne. In so tudi taki, ki že vseskozi iščejo raznorazne izgovore in jim bo tudi ta prišel prav. O vsem tem direktorji nekaterih podjetij in ljudje, ki se z gospodarstvom ukvarjajo, ki imajo nad stanjem v njem pregled.

ZDENKO FRITZ, LB Zasavje:

»Vojna ni imela neposrednih negativnih učinkov, pokazalo pa se še bo, kakšni so učinki splošne psihoze, ki jo je prinesla vojna in ki jih v tem trenutku še ni mogoče verodostojno presoditi. Na splošno pa velja, da ni razlogov, zaradi katerih bi bilo zasavsko gospodarstvo v slabšem položaju, kot je slovensko.

Zasavska banka v julijskih dneh svoje strategije ni spremenila. Še vedno velja njena usmeritev, ki smo jo sprejeli pred dvema letoma in zaradi katere ima banka kratkoročno resda nekoliko slabše poslovne rezultate, zato pa so njeni temelji bolj zdravi.

Devizni prilivi so se po vojni skrčili na desetino prejšnjih, delno tudi zaradi pričakovanja nove devalvacije dinarja. Zato namreč podjetja v tujini zadržujejo devize takorekoč do zadnje ure, ki jim jo dovoljujejo zakonski okviri. Mimogrede: predpisi so še vedno zvezni. In v Zasavski banki jih spoštujemo tako kot drugod po Sloveniji.

V tem mesecu še ne bi smelo biti večjih težav s plačami. Denar zanje bo, vendar je to v glanem odvisno od podjetij. V energetiki plače izplačujejo po posebnem režimu.

Izvozniki imajo povečini zagotovljene redne prilive, za ostale pa velja, da si bodo lahko izplačali toliko, kot bodo uspeli izterjati svojih dolgov. Žal za zasavska podjetja velja, da imajo več terjatev, kot dolgov.

Ekonomska vojna bo težja od vojaške, že zdaj pa se nekatera podjetja, ki so v težavah že nekaj let, izgovarjajo na vojno. Pri takšnih bomo neizprosni. Banka bo ostala banka, ne pa socialna ustanova.«

S.Š.

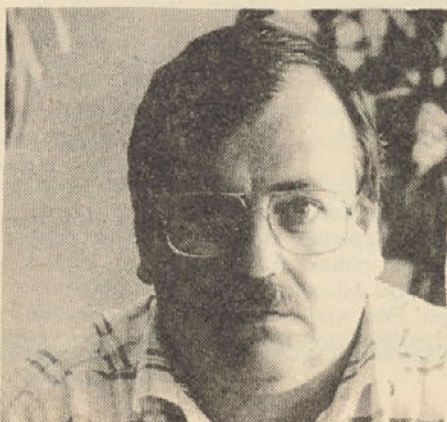

**RADO PERGER, direktor
Območne GZS Trbovlje:**

Zasavsko gospodarstvo je ob nizu težav ob prehodu na tržni način poslovanja dobilo dodaten udarec. Čeprav vojna tukaj ni pustila neposrednih posledic, pa je vplivala na vsakodnevne preobrazbene procese in ogrozila prizadevanja za ohranjanje proizvodnje. Pod vprašaj je postavila že obstoječa tržišča, še bolj osvajanje novih. Napore vodilnih in vseh zaposlenih, da bi izpolnili ostre pogodbene obveznosti so izničile blokade blagovnih tokov. Naša podjetja opozarjajo na kruto tržno logiko in na težave pri ohranjanju nekaterih tržišč. Svoje prispeva tudi trganje že tako načetih denarnih tokov.

Nadaljnji tok dogajanj je zdaj težko napovedati, zasavski gospodarstveniki pa poudarjajo, da bi morali takoj začeti vzpostavljati normalne poslovne odnose.

M.O.

**LJUBO ZALEZINA, občina
Hrastnik:**

»V prvih dneh agresije preskrba z osnovnimi živili in artikli ni bila motena. Zaradi nakupovalne mrzlice je zmanjkovalo kruha, tudi mesa, ljudje pa so spraznili police v trgovinah, ki so jih trgovci kmalu začeli polniti. Preskrba iz Celja, od koder se preskrbuje večina Hrastnika, je tekla nemoteno. Tako so blagovne rezerve ostale skoraj nedotaknjene.

Nekoliko drugačna slika je bila v gospodarstvu. Začelo je primanjkovati surovin, kar je pomenilo velike zastoje v proizvodnji. Podjetja so ocenila dnevni izpad prihodkov, ki je v Hrastniku znašal od 27. junija do 9. julija 55.952.000 dinarjev ali 6.216.900 dinarjev na dan. V podjetjih so imeli težave tudi zaradi odsotnosti strokovnega kadra, vpoklicanega v teritorialno obrambo, k manjši produktivnosti pa je pripomogla velika psihološka napetost.«

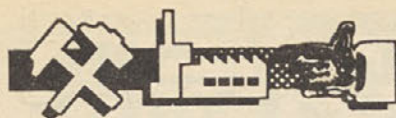
I.L.

**RIKO KOVAČ, direktor Rudisa
Trbovlje:**

»Naša glavna usmeritev ostaja izvoz, na tujem bomo morali ustvariti še več kot doslej, saj kaže, da nekaj časa zaradi ustavljanja naložb tudi v Sloveniji ne bo dela. Ker se po združitvi obeh Nemčij, lani smo tam ustvarili 65 % celotnega prihodka, razmere za nas slabšajo, saj ne dobimo potrebnega števila delovnih dovoljenj, moramo izpad na nemškem nadomestiti na drugih trgih. Tudi v arabskem svetu ni denarja za velike naložbe, zato tudi tam ne moremo govoriti o zanesljivih poslih, čeprav jih skušamo pridobiti in na nekatere lahko resno računamo.

Letos nam je uspel veliki met. S pomočjo britanske firme Tricapital smo se prebili na

malezijsko tržišče, kjer bomo za znani sistem MBF Holding gradili naselje s 1500 apartmaji. Gre za 60 milijonov dolarjev vredna dela, dogovarjamo se še za prenos nekaterih tehnologij. Po 20. juliju bomo v Kuala Lumpurju podpisali pogodbo in pismo o nameri, po kateri naj bi Rudis za malezijskega partnerja v prihodnje opravil za najmanj 1 milijardo dolarjev del. Podpis omenjenih dokumentov je bil predviden že 2. julija v Ljubljani. Seveda takrat malezijskih poslovnežev k nam ni bilo, smo pa z njimi v stalnih stikih in prepričan sem, da bomo te posle dobili.«

M.O.

STANE GOŠTE, direktor Elektroelementa Izlake:

»Veliko izpada proizvodnje je bilo zaradi odhoda delavcev v teritorialno obrambo, precej ur izpada je povzročila prekinitev dela zaradi alarma. Zaradi nevarnosti bombnih napadov smo morali ustaviti delovanje peči, zaradi splošne zaskrbljenosti pa se je močno znižala tudi produktivnost. Ker nismo mogli kupcem dostaviti izdelkov, bomo morali plačevati penale. Problem predstavlja tudi odlok Narodne banke, da slovenske banke ne morejo opravljati deviznega poslovanja, od Jugobanke pa prilivov ne moremo izterjati. Izračunali smo, da je vseh stroškov blizu 13 milijonov dinarjev. To je direktna škoda, ki je nastala do tega trenutka, prava škoda pa se bo šele pojavila. Ocenjujemo, da bomo več kot 30 % tržišča Jugoslavije še izgubili, to pomeni 90 milijonov dinarjev izgube dohodka letno. Zato bomo morali izvažati za vsako ceno, s tem pa lahko izgubimo okrog 20 milijonov dinarjev letno. Če se bodo zadeve normalizirale, če bo možno pravočasno dobavljati proizvode tujim partnerjem, če bo možen uvoz repromateriala ..., potem bi izgube domačega tržišča nekako nadoknadili z dodatnim povečevanjem izvoza.«

I.L.

ANTON ŽAGAR, pom.direktorja Steklarna Hrastnik

»Steklarna je kljub vojni vihri in pretrganim prometnicam svoje izvozne obveznosti

izpolnila brez večjih zamud. Tako se naprej ostaja v veljavi izvozni načrt za letos, to je 14 milijonov dolarjev.

Oskrba s surovinami je zaenkrat še dobra. Sodo, ki smo jo kupovali v Tuzli, smo zamenjali z uvoženo. Zaradi vpoklicev smo imeli nekaj težav s strokovno delovno silo, vendar smo to uspešno premagali. Še najbolj nas skrbijo prekinjeni finančni tokovi. Kupci nam dolgujejo že enomesečno realizacijo. Tako se je julija primerilo, da prvič nismo pravočasno izplačali plač.

Kakšni so izgledi za avgust? Vse prej kot dobri. Zato, ker sredi julija še nimamo dovolj naročil, da bi zapolnili naše proizvodne zmogljivosti v avgustu. Ne vemo, kaj bodo naročili naši slovenski partnerji, ki so tudi skorajda nehali pošiljati blago južno od Kolpe.

Steklarna ne more čez noč povečati izvoza. zahod padalskim akcijam ni naklonjen, tovrstni posli imajo povečini dolgoročni značaj. In to kljub temu, da so nas med vojno partnerji nenehno klicali, nas spodbujali, sočustvovali z nami. Hkrati pa so tudi spraševali, če bomo izpolnili naročila. Tako nimamo nobenega zagotovila, da se marsikateri, sicer stalni kupec, ni oziral za novimi dobavitelji steklenih izdelkov, katerega dobave ne bodo odvisne od vojne.«

S.Š.

MIRO ŠTRAJHAR, direktor Svee iz Zagorja:

Gospodarsko škodo zaradi vojnih razmer, ocenjujemo na prek 5 milijonov dinarjev, oziroma preko 230.000 dolarjev. Škoda se kaže predvsem v naslednjem: v zastoju odpreme naših proizvodov na tuje in domače tržišče zaradi blokad v prometu in na mejnih prehodih, izpada proizvodnje zaradi blokiranе dobave nekaterih vrst surovin ter vpoklica zaposlenih v teritorialno obrambo, zaradi povečanih proizvodnih stroškov in izpada naročil. Ekonomska blokada je očigledno že tu, vendar je težko oceniti, kakšno stopnjo bo dosegla. Kako nastalo situacijo reševati? Sodimo, da je rešitev v bistveno večjem vključevanju na zunanje trge. Težava pa je v tem, da v kratkem času tega ni mogoče doseči, kar pomeni, da moramo biti pripravljeni na velike gospodarske težave. V Svei nismo začeli razmišljati šele sedaj. Pripravljali smo se, vendar je v tako kratkem času ni mogoče odnesti brez posledic. Kolikšne bodo, pa je sedaj težko napovedati.«

I.L.

MIRAN KRAMBERGER, direktor Iskre Semicon Trbovlje:

»Težave imamo z uvozom reprodukcijskega materiala, saj sprovajanje plačil zanj ne teče, kot bi moralo. Tuji partnerji zahtevajo različne garancije za ta plačila, ki pa jih mi ne moremo dati. Če se stvari ne bodo uredile, lahko pride do velikih motenj v proizvodnji, lahko tudi do njene ustavitve.

Naš izvoz pa ovirajo neurejene transportne poti. Skoraj 14 dni smo morali čakati, da smo lahko tujemu partnerju dostavili naše izdelke. To pa je po mojih izkušnjah najdalj, kar so v tujini še pripravljene čakati. Na srečo smo vendarle uspeli izpolniti vse obveznosti. V Jugoslaviji prodajamo Motoroline izdelke. Prodaja teče zelo dobro in bi bila lahko bistveno večja od sedanje. Zaradi nerednih plačil, pa smo jo prisiljeni držati na sedanji ravni in izbirati le tiste kupce, za katere vemo, da nam bodo plačali.

V vodstvu Semicona iščemo vse možne poti, da bi prebrodili sedanjo krizo. Na veliko stvari pa nimamo nobenega vpliva in lahko samo čakamo, kako se bodo najodgovornejši dogovorili.

Nekateri partnerji so nam pripravljene še posebej pomagati. Tako nam je nemška firma Semicon, ne da bi prosili, ponudila brezplačne usluge svoje prodajne mreže.«

M.O.

PETER KOVAČ, direktor TKI Hrastnik:

»Z vsemi partnerji na jugu imamo dogovor, da dobijo toliko izdelkov, kolikor jih plačajo. In ker gre za izdelke bazne kemije, surovine za pralne praške, je povpraševanje še naprej veliko. Težje je z juga dobiti nekatere surovine, kar pa zaenkrat nadomeščamo z uvozom.

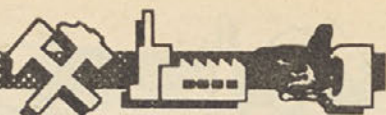
Zaradi prekinjenih transportnih poti smo med vojno za osem dni ustavili elektrolizo, stala pa je tudi proizvodnja surovin za pralne praške. Zdaj ne trgu presenetljivo veliko povprašujejo po teh surovinah in zato bomo v kratkem v TPP-ju uvedli tretjo izmeno ter proizvodnjo povečali za 30 do 40 odstotkov.

S plačevanjem dobavljenega so težave, vendar za te še ne morem trditi, da so množičen pojav. Vseeno imamo dvakrat več terjatev kot dolgov.

Avgusta še ne bomo imeli težav z izplačili plač, kako pa bo naslednje mesece, ne ve nihče. Partner iz Nemčije me je pravkar obvestil, da so do nadaljnjega ukinjeni vsi kreditni in drugi posli z Jugoslavijo. Kaj bo to prineslo, moramo še ugotoviti, nato pa bomo sprejeli potrebne ukrepe.

Upamo, da to ne bo trajalo dalj časa, kot veljajo brionski sklepi, sicer ...«

S.Š.

FRANC KOVAČ, direktor Ipoza Trbovlje:

»Trboveljski Ipoz ni utrpel nikakršne neposredne vojne škode. S ključnimi surovinami za nemoteno proizvodnjo smo oskrbljeni za daljše časovno obdobje. Postopno prestrukturiranje na program konfekcije pa nam odpira nove možnosti in trge v Evropi.

Analize in redna spremljanja tržnih dogajanj so nam omogočila, da smo v trgovanju z jugoslovanskimi republikami ubrali pametno gospodarsko politiko. Na jugoslovanskem trgu bomo še vedno prisotni, vendar to prisotnost z novimi programi zmanjšujemo. Gre za programe, ki so zanimivi predvsem za evropski, še posebej pa za slovenski trg. Med novostmi pa naj omenim, da pričakujemo novo tehnološko linijo 15 specialnih strojev za nov program konfekcije, iščemo nove tehnološke rešitve v programu specializiranih zaščitnih sredstev in redno sodelujemo v proizvodnji konfekcije za potrebe slovenske države.«

B.B.

BRANKO KOLENČ, pomočnik direktorja Sijaja Hrastnik:

»Zaskrbljeno pričakujemo negotovo prihodnost. Vojna je za nekaj dni ustavila proizvodnjo, še huje pa je, da so se ustavili denarni tokovi. Tako bomo julija prodali skoraj za polovico manj, kot v ostalih mesecih. Ob tem imam dvakrat več terjatev kot svojih dolgov.

Sijaj je v preteklih mesecih na slovenskem trgu prodal 30 odstotkov svojih izdelkov, 40 odstotkov jih je šlo na Hrvaško, 20 odstotkov v druge dele Jugoslavije, desetina pa v izvoz. Izvoz skušamo v teh dneh povečati, vendar imajo v zahodni Evropi zdaj dopuste in lahko prva naročila pričakujemo šele jeseni. Negotovost v zvezi s plačili nas odvrtača od srbskega, črnogorskega in makedonskega trga. Izgubljen je slavonski trg, ker tam divjajo boji. V Sijaju upamo, da se bodo težave kmalu uredile, sicer bomo prisiljeni zmanjšati obseg svojega poslovanja. To pa pomeni tudi zmanjšati število zaposlenih.«

S.Š.

GOJKO PEŠEC, v.d. direktorja Strojgradnje Trbovlje:

»Po načrtih naj bi v Strojgradnji do konca leta ustvarili za 10 milijonov evrov realizacije. To nam bo uspelo le z uspešnim nastopom na tujih trgih, kjer naj bi iztržili polovico predvidene realizacije. Jugoslovanski trg se je za nas že pred zadnjimi dogodki močno zaprl, razumljivo je odpadla tudi namenska proizvodnja za JA. Velika neznanca za nas je zdaj hrvaški trg, na katerega smo tudi računali.

Pri izvozu največ pričakujemo od sodelovanja z dolgoletnim avstrijskim partnerjem Voest-Alpine, za katere naj bi letos opravili za 3 milijone mark poslov. Naš drugi večji partner je firma MAN iz Nemčije, sodelujemo pa še z nekaterimi drugimi nemškimi partnerji. Skupaj z Rudisom načrtujemo posle v Bolgariji.

Vse to so načrti, ki smo jih pripravili in se o njih dogovarjali pred zadnjimi dogodki pri nas. Že takrat so bile politične razmere ovira, da do sklenitve omenjenih poslov še ni prišlo. Kako se bodo v tujini odločili, zdaj še ne vemo. Prizadevamo si izpolniti vse sprejete obveznosti, zato smo pri nas tudi v vojnih razmerah skoraj ves čas delali, kljub temu, da je bilo precej naših delavcev v enotah TO in na drugih dolžnostih.«

M.O.

JOŽE POTOČNIK, direktor Zaščite Zagorje:

»Kar zadeva poslovanje v teh dneh, moram poudariti, da smo delali nenormalno veliko. Ogromno naročil smo imeli za potrebe naših enot teritorialne obrambe. Delali smo vse praznične dni, celo v podaljšanem delavniku. Kot je videti bo tako tudi naprej, zato razmišljamo o preložitvi planiranega kolektivnega dopusta. Kar pa zadeva odnose z ostalimi republikami, smo bili proizvodno vezani deloma le na Hrvaško. V večini pa smo prodajali v Sloveniji in zato posebnih motenj v poslovanju ne pričakujem. Počasi pa se usmerjamo na zahodna tržišča: nekoliko smo tam že bili prisotni, zanimivi pa smo postali tudi za nekatere sovlagatelje. Ti trendi so se žal trenutno zaradi vojne ustavili. Repromaterial naročamo tudi iz jugoslovanskih republik, vendar

manjše količine, in upam, da se bo ta zveza obdržala. V najslabšem primeru pa bomo morali uporabljati surovino iz uvoza. Tudi redna proizvodnja teče pri nas normalno, imamo že naročila delovnih organizacij za zimsko obutev. V letošnjem letu imamo torej dobre možnosti, čeprav je bilo v prvih štirih mesecih še precej zastojev in težav.«

I.L.

PAVEL TADELJ, vodja enote Peko Trbovlje:

»V vojnem času bi lahko nastale velike težave z repromaterialom, če ne bi imeli v trboveljski enoti dovolj reprodukcijskega materiala na zalogi. Tudi obveznosti do tujine smo predčasno izpolnili.

Kar 30 % proizvodnje je namenjeno ostalim republikam. Slišali ste že, kako so si prilastili Pekove trgovine in izdelke v Banja Luki, blokado Pekovih računov izvajajo tudi v Vojvodini. Likvidnost je sprotna, prodaja pada, veliko je neporavnanih računov, prav tako pa raste dolg Peka dobaviteljem. V skrbeh smo tudi za 150 prodajal, ki jih ima Peko na področju Jugoslavije. V nekaterih jugoslovanskih republikah razmišljajo, da bi si prilastili prodajalne, ki so last Peka. Seveda brez odkupa. Po domače bi rekli, da jih bodo pač ukradli in imeli za svoje.«

B.B.

JANEZ MALOVRH, direktor Cementarne Trbovlje:

V vojnih dneh v Sloveniji velikih problemov s proizvodnjo nismo imeli. Seveda smo se morali organizirati število delavcev primerno, saj je bilo veliko delavcev odsotnih. K sreči smo tik pred neljubimi dogodki prejeli večjo količino goriva. V času od 27. junija do 7. julija smo v Cementarni načrtovali, da bomo odpremili 12.000 ton cementa. Zaradi prometnih zapor smo odpremili le 3.500 ton cementa. Cement smo odpremljali po železnici, pač glede na število vagonov, ki smo jih imeli na razpolago. Le v nekatere bližnje kraje smo cement vozili s kamioni.

K sreči je naše tržišče v krogu stotih kilometrov, kar pomeni, da Cementarna ne posluje z drugimi republikami. Razen z delom Hrvaške, tako da ekonomska blokada ali vojna ne prinašata novih težav.

B.B.

Pizzerija

TINGL-TANGL

STVARNIK-ŽELEZNIK M.

tel.: (0601) 71-800

PIZERIJA RES NI VELIKA,
SO PA PICE KOT SE ŠIKA.

PRIDITE- VABI VAS TINGL-TANGL!

Odprto vsak dan od 8h- 22h v prostorih
kinodvorane v Kisovcu.

Ponedeljek zaprto!

mladinska knjiga
trgovina d.d.

knjigarna in papirnica
61410 zagorje ob savi
cesta zmage 27
tel. (0601) 61-061, 62-381
fax. (0601) 61-832

NOVE TEHNOLOGIJE ZA NOVE ČASE!

knjige za otroke in mladino, leposlovje, priročniki,
učbeniki, strokovne knjige, hišni in poslovni
računalniki, komunikacijska tehnologija,
birotehnična oprema in pribor, zabavna elektronika,
pisarniški material, šolske potrebščine darila, ...
NAKUP PRI NAS JE DOBRA ODLOČITEV!

PEDIKURA

Andreja Borišek – pediker,
Kidričeva 2 a, Zagorje,
tel. 0601/61-158

- odstranjevanje trde kože
- otiščancev
- kurjih očes
- vraščenihtov
- striženje, pilenje nohtov
- akupresurija, masaža nog, posebno stopal.

V zdravstvenem domu vsak dan od 15.00 – 19.00, Medijske Toplice vsako soboto od 9.00 dalje.

Po naročilu tudi na dom. V poletnih mesecih junij, julij, avgust 10 % ceneje. Za upokojujence dodatnih 10 % popusta.

Ivnik Slavi

Trgovina z mešanim blagom

Cesta 15. aprila 1, Kisovec

tel.: (0601) 71-802

Velika izbira vseh vrst blaga, konkurenčne cene in možnost dostave na dom. Prijazne prodajalke. Pridite in prepričajte se!

DELOVNI ČAS: Vsak dan 8h-18h, Nedelje in prazniki od 9h-12h. Ponedeljek zaprto!

VEDNO KAJ PO UGODNI CENI!

Posebna ponudba (gospodinjiski plin in vse vrste tehničnih plinov)

VIDEO IN FOTOKOPIRANJE

TINA Zagorje
Tel.: 0601/61-457

nudi usluge na

BARVNEM LASERSKEM FOTOKOPIRNEM STROJU CANON 200

- povečava do 400 % (iz fotografije dobimo velikost slike A3 ali celo 16 A3)
- pomanjšava do 50 % – slike za osebne
- izdelava negativov za tiskana vezja
- izdelava katalogov v enobarvni in popolni barvni laserski tehniki
- kopije zemljevidov v barvah
- zrcalno kopiranje

Večje količine – poseben popust

FOTOKOPIRNI STROJI CANON V NAJEM

- popolnoma novi stroji s celovito oskrbo (papir, barva, servis – ugodna cena)

ORIGINALI NA VIDEO PODROČJU, IZPOSOJA VIDEO KAMERE, SNEMANJE S KAMERO, PRESNEMAVANJE VIDEOKASET

ODPRTO: vsak dan od 9 – 12 in 16 – 20, sobota 9 – 12

UP POLC

TRGOVINA NA DROBNO

Telefon: 0601/24-070

Ul. 1. junija 31

Trbovlje

trgovina na drobno

POTOPIS

ZASAVJE SEM ODKRIL PO NAKLJUČJU. TO JE GOTOVO TIH, ČIST IN MIREN KRAJ, PRIMEREN ZA SAFARI. TJA GREM!

DIARAN © 1981

VZEL SEM POT POD NOGE

OPREMLJEN Z VSEM, KAR POTREBUJE PRAVI SKAVT V NEPRIJAZNI DIVJINI!!!

POTOVAL SEM PREKO HRIBOV IN DOLIN

POLEG NEČESA, KAR JE OD DALEČ SPOMINJALO NA REKO!!!

KO SMO SE ZAGOBILI, SEM VEDEL, DA SEM NA CILJU!

RESTOPI SEM V ZAGORJU.

SPETEN BREZ KARTE?! TUP!

DU JU SPIK INGLIS? MAT KURJA!

NA PERONU SO ME PRIČAKALI DOMOROĐCI!!!

PELJALI SO ME V IBLAKE, V POSEBN ZDRAVILNI HOTEL ZA NAS TOPLE LJUDI OD MEDIJEV...

DOBIL SEM UDOBNO SOBO V PODSTREŠNO-SOTORIŠČNEM SLOGU. S POGLEDOM NA BIFE!!!

ZVEČER SO ME OBISKALI POLITIČNI VELJAKI, VSI ŠE MLADOLETNI!!!

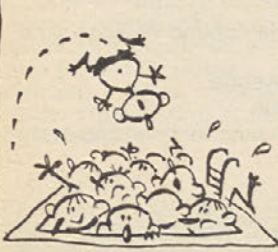
MALO SMO POKRAMLJALI!!!

ZASPAL SEM KOT ZAKLAN!!!

NARAVA DELA ČUDA!!!

ZJUTRAJ SEM SE OSVEŽIL! IMAJO KRAŠEN BAZEN!

LE VODE NI VIDETI!!!

SKLENIL SEM POSTATI ZDRAV! PO TUNELU, KI TI OZDRAVI KLAVSTROFOBINO, PRILEŽEŠ V NEKO!!!

!!! VALVAZORJEVO KAPNIŠKO JAMO!!!

TAM PREBIVA MAJHEN VRELEC Z ZDRAVILNIMI HLAPI!!!

DOBRO ZA SINUSE, SLABO ZA REVMO!!!

POTEM V TOPLO ZDRAVILNO KOPEL!!!

S PLASTIČNO KAPICO NA GLAVI, DA TI NE ODPADEJO LASJE!!!

PO ZDRAVILNI KURI AKUPUNKTURE PA SEM ODNEHAL.

PREVEČ ZDRAVJA LAHKO ŠKODI!!!

NA POTEPU SEM NALETEL NA KRAJEVNO ZNAMENITOST!

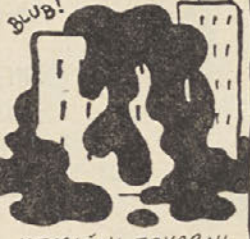

SINA GOSPOBA DRNOVĚKA OSEBNO!

ODPRAVIL SEM SE PROTI HRASTNIKU, VEDNO VEČ JE BIL ZANIMIVIH PRIMERKOV FLORE IN FAUNE.

ODKRIL SEM TUDI NJIHOV VEROK: BUB!

KEMIČNI TOVARNI JE PREKIPELO!!!

STEKLARNA PA JE ŠE PRED ČASOM DOTAL POGORELA. ZDAJ PROIZVAJAJO LE ŠE IZBELKE NARODNO-STRATEŠKEGA POMENA - STEKLENICE ZA PIVO!!!

NOS ME JE VODIL DALJE, V TRBOVLJE!!!

PRAVI SKAVT BI IMEL TUDI PLINSKO MASKO!

TAM SEM SREČAL DUŠANA. ON JE DOMAČIN IN JE BIOLOŠKO PRILAGOJEN STRUPENI ATMOSFERI!

ODPELJAL ME JE DOMOV, V CENTER MESTA.

TOD ŽIVE PRIJAZNI, GOSTOLJUBNI LJUDJE!!!

A BOŠ MAL DIMLJENE MUTIRANE GOVEDINE? HVALA!!!

POJASNIL MI JE RAZVOJNI PROGRAM ZASAVJA. TO SE BO SEVEDA OBCEPILO OD SLOVENIJE, TREBA PA BO POKORITI KONFEDERALISTIČNO ZAGORJE IN IBLAŠKO KRAJINO. POTEEM BODO ZAVŽELI KUM IN VDRLI V LAŠKO IN RADEČE! IN TO JE SELE ZAČETEK!

ZASAVJE JE POVSOD, KJER ŽIVIMO ZASAVCI!!!

POTEEM MI JE ŠEL RAZKAZAT TRBOVLJE.

OBISKALA SVA
SPOMENIK REVOLUCIJE !!!

SLAVA JIM

ZADNJE PRIMERKE
TRBOVELJSKIH KNAPOV !!!

ups!

TOPLARNO MED
STOLPNICAMI !!!

PRI NAS SMRDI,
JE PA TOPLO !

KULTURNO-REKRE-
ATIVNI CENTER !!!

BAM!
TRESK!
BONK!

IN NAJVIŠJI DIMNIK
V SVETU IN OKOLICI !!!

Torej ne
onesnažuje
okolja?

ONESNAŽUJE
AMPAK NE
NAŠEGA !!!

MI PA
SMO!

ROMPOM
JUKUHU

VRNIL SEM SE V
ZAGORJE, TAM SO
IMELI NEKAKŠNO
LJUBSKO RAJANJE !!!

KAJ PA TU
PRAENUJETE?

SE JE USEN,
MAT KURJA,
SAM DA JE ŽUR !!

JEDEL SEM V MALI
PICERII S POGLEDOM
NA BOLNIŠNICO !!!

MJAG?

ZA VSAK SLUČAJ !!!

ZA VSAK SLUČAJ SO
PRAV TAM VABILI TUDI
TROSKOK Z MOTORJEM !!!

SPREHOBIL SEM SE
SKOŽI PARK !!!

TU JE LOKALNA SCENA!

VESELICA SE JE
BLIŽALA VRHUNCU !!!

ALELUJAAA!!!

ŽENE SO UBRANO
PREPEVALE !!!

MOŽJE SO POČIVALI !!!

GRINA
HIKI!

OTROCI PA SO
POKOPAVALI LIPE !!!

POZNEJE SEM
UGOTOVIL, ZA
KAJ JE ŠLO!
BIL JE DAN
OSAMOSVOJITVE
SLOVENIJE,
PRVI KORAK
DO SUVERENE
REPUBLIKE
ZAGORJA !!

VRNIL SEM SE V HOTEL !!!

TAM JE BIL LE ŠE
NEKAJ NADEBUDNIH
MLADIH BOEMOV !!!

TURISTIČNA SEŽONA
SE JE BLIŽALA KONCU !!!

DER KRIEG?
HILFE!

RATATAT!

ZGRABILO ME JE
DOMOTOŽJE !!!

ODPRAVIL SEM SE
DOMOV, SLOVO JE
BIL OGANJIVO !!!

GUL!

PODARILI SO MI
CELO TRADICIONALNO
FOLKLORNO OBLAČILO !!!

ZASAVC
Klever

LEK @ MARIJA

LE KAJ SE DOGAJA?
NA PERONU ZA OKOPI
STRAŽENJO !!!

„DO ŽOB OBOROŽENI
ZASAVSKI DRAMBOVCI !!!“

LEŃ GA, TANI NAŠ!
DEJ GA, MAT KURJA!
STOJ!

VLAK NA SREČO
NI ZAMUŠAL !!!

KMALU SEM GLOBOKO
VDIHAVAL MOJ LJUBI
DOMAČI SMOG !!

P.S. IN NASLEDNI DAN
SE JE ZAČELA VOJNA.

				ZASAVC	UGASEL CENTRALNI VULKAN	EKSKUR- ZIJA	SL. GLED. IGRALKA (LANČKA)	RAZČLEN- JEVALEC	ZASAVC	IMPDRT	ITALIJAN- SKA DEHAR- NA ENOTA	I VO DANEU	FR. FILMSKA IGRALKA (MARTINE)	SPREDNJA STRAN NOVCA	
				IGRALKA KACICEVA						CESTA V MESTU					
				BOŽO VODUŠEK						SLOVENSKI MATEMATIK (IVAN)					
										SUŠILO				RENIJ	
											TRAČNICA				
ZASAVC	PAVEL SIVIC	OLGA KACJAN	GRŠKA CRKA (IT. FILMSKI KOMIK)	V	V	UREŠNI- ČEVALEC									
						MESTO V SVICI									
PREMIK SAHOVSKE FIGURE						ZVIJAČA, UKANA				LJUDSTVO V INDO- KINI	LEVI PRITOK DONAVE				
						RADIJ					ANDREJ NOVAK				
SLOVENSKI REŽISER (ČRT)						SESTAVIL IN NARISAL KARLI DREMEL	PLANINSKA STAJA					LEVI PRI- TOK PADA IZ SVICE	KAMMOSEK		
						ORJAŠKA KACA	PRISTANI- ŠČE OB CR- NEM MORJU								
REŠEVANJE UGANK JE RAZVEDRILLO	DIVJI KOZEL	PAPEŽEVA KRONA										TO NE KRALJ			
		LJUDSTVO V INDIJI				RIMSKI MUZEJ						FRANČOSKI UČENJAK (JEAN)			
OPORA V RUDNIKU						HRVAŠKI POPEVKAR (DUŠKO)					AFRIŠKI VELETOK				
						ŠTVAR, PREDMET					POLŽ BREZ HISE				
KARLOVAC			FRANČOSKI SLIKAR (GEORGES)					DEL JEDIL- PRIBORA							
			NESPODOB- NOST					LEPOTNA POSODOVKA							
MALAJSKA BLAZNOST					BOGASTVO GOZDOV	NRAVO- SLOVEC				PLEME, RA SA	LJUBIMEC NIMFE GALATEJE				
						IVAN REGENT					PISATELJ ANDRIČ				
KRAJ PRI DRAVO- GRADU							AMERIŠKA ZVEZNA DRŽAVA								
							PRIVRŽENEC ETATIZMA								
DESNI PRITOK LABE						PRENO- VITELJ									
						OTOK V IRSKEM MORJU									
GRŠKI PEŠNIK (JANIS)						BIKOBORC						BASKONSKA PROVINCA POD PIRE- NEJI	MOČAN ČLOVEK	POLOŽAJ V JOGI	
						USPEŠNA POPEVKA									
ZASAVC	MESTO V KENJI V AFRIKI	JUNAŠKA PEŠNITEV			DRŠALKA MASKOVA			INDIJSKI LITERAR- NI JUNAK	SLOVENSKI POLTIK BAVČAR	PETER O'TOOLE	STAROŽIDOV- SKI KRALJ				
		TROPSKO DREVO S CR- NIM LESOM			KRAJŠA RAZPRAVA						SLOVENSKI PEŠNIK (FRANCE)				
NEMŠKI URAR (PETER)							GL. MESTO LIBIJE								
							HITER TEK								
IGRALEC NA OBOO						ČRTA PRE- KOTNICA									
						PLATINA									
KRAJ PRI RADOV- LJICI						POŠTNA POŠILJKA					PISATELJ POTRČ				
GRŠKI VELIKAN						HROŠČ NA TRTI					OTROŠKA KAPA IZ PAPIRJA				

Nagradna križanka

Rešitev nagradne križanke pošljite do 10.8.1991 na naslov: Uredništvo Zasavca, Delavski dom, Cesta 9. avgusta 1/a, 61410 Zagorje ob Savi s pripisom »Nagradna križanka«.

Upoštevali bomo le rešitve, ki bodo napisane na križanki Zasavca (fotokopij ne upoštevamo).

Nagrade za križanko v 3. številki Zasavca:

1. Vikend paket v hotelu Medijske topli- ce za eno osebo
2. Vrednostni bon trgovine Mikro Izlake
3. Zaščitna plinska maska
4. Letna karta za klub Mesečina
5. Celoletna naročnina za časopis Za- save

Izzrebanci nagradne križanke iz 2. številke Zasavca:

1. ZLAT PRSTAN zlatarja Vladimirja Novaka: Franc LEKŠE, Prešernova 47, 61410 Zagorje ob Savi
2. IZDELKI MIT Trbovljev vrednosti 500,00 din (Diskont MIT Trbovlje): Mila MARTINČIČ, Ribnik 3, 61420 Trbovlje
3. LETNA KARTA za odprti bazen v Medijskih toplicah: Bojan CANKAR, Opekarna 7, 61420 Trbovlje
4. LETNA KARTA ZA KLUB MESEČINA: Hana KUDER, Rudarska 18/b, 61412 Kisovec
5. CELOLETNA NAROČNINA za časopis Za- save: Helena TROŠT, Novi dom 6/a, 61420 Tr- bovlje

Pravilna rešitev prejšnje križanke: (vodoravno)

ARGOS, APIS, DOBRA, RAST, KUM, EVTERPA, T, ZOLA, ANASTAS, SREDA, ANODA, TI, NARIS, RIDA, NAZAL, ENOTA, SP, SONATA, GS, KVANTA, VRTNAR, VLASTA, DRIM, ALL, SEE, KAP, KATA, VRANICA, IVE, PARA, EZ, ITAKA, IKRAVEC, ČAS, RMANEC, ORIKS, ALERIA, JR, APNO, RAROG, KANAL, ANAM, OSLO, ANEKSIJA, SASSARI, NUJA, KAS, OKTAVAN, ISAR, AST

ZIV-ZAV VSI KAR VAS JE

Živio, mule in mulci

Kaj počnete? Zadnjič sem komajda ujela nekaj časa za oddih, ko me je srečal urednik in mi rekel: »Boš kaj napisala?« In tako zdajle sedim v sobi in vam poskušam nekaj napisati. Misli mi neprestano uhajajo na morje, na šumeče valove in prijetne morske noči, na veselo družbo in vihrave norosti ... Daj no, Milena, zberi se in piši ...

Saj res! Kako ste? Kako počitnikujete?

Upam, da odmislite vse tiste nevšečnosti, ki vas poskušajo vznemirjati in da zaužijete vsak trenutek drobnih malenkosti ter si tako nabirate polne torbe smeha, sonca in prijateljstev.

Skoraj zaskrbelo me je že, da ne bo nobena vaša pošta prispela za našo stran, no, pa ste me presenetili. Vendar, me vseeno ne poskušajte prepričevati, da nimate časa za pisanje, ker to dobro vem. To mi vedno znova dokazujejo pogumni ravbarji in žandarji, ki se podijo okrog voglov, spretni rolkarji in žogobrci, pa zasanjani obrazi deklic in najbolj skrivni zmenki ...

Kaj, ko bi te vaše pustolovščine zapisali in nam jih poslali? Hej, mladi dopisovalci, se strinjate z menoj, da je super, če starejšim od nas zaupate, kako lepo je, če ti nekdo reče: »Jaz sem pa vate ...!« ali pa, da jih prepričate, kako prijetna so ta vaša vihrava leta, pa čeprav si kdaj privoščiš kakšno buško zaradi njih.

Sodelujte z nami in obljubljam vam, da bomo pridne dopisovalce povabili na vesel izlet z nami in morda bo to prav vsem poznana Indija Koromandija, kdo ve.

Nestrpno pričakujem vaše pesmi, razmišljanja, šale in vas tudi vabim, da mi napišete, kaj vse bi radi imeli na tej vaši strani, kaj nebištvenega bi izpustili in kaj bistvenega dodali.

Pohitite s pisanjem! Naš naslov poznate, mi pa še ne vseh vas, dragi mladi literati, zato se nam odkrijte!

ŽIVIO!

Milena

ček, ček čekarija

Kako je živeti z zaljubljenim trinajstletnikom ali

Izpoved obupane adidaske

Ne, ne, nikar me ne poskušajte zastaviti, kajti odločila sem sem, da bom naredila samomor in ga tudi bom. Moje življenje je eno samo trpljenje. Pričelo se je, trpljenje namreč, ko sta v trgovino s čevlji stopila kakšne trinajst let star fantič in njegova mati. Fant me je zagledal in dejal materi: »Mama, glej, ali niso lepe adidaske. Saj mi jih boš kupila, a boš, mama!«

»Seveda, Miha!«

V začetku je Miha lepo ravnal z mano. Ni hodil po blatu z menoj, če je, me je potem tudi očistil.

Tedaj pa bum – Miha se je zaljubil. Name je napisal ime svoje izvoljenke Mihaele in še nekatere druge napise, kot so: I love you in podobno. Namesto belih vezalk si je omislil neokusno pisane in še to različne. Miha je res postal čudak. Včasih me je kar nekaj dni pustil v kotu, da sem skoraj umrla od dolgočasje. Potem pa se je spet po cele dneve podil z rolko in se važil pred tisto svojo Mihaelo. Od tega sem shujšala za dve plasti podplata, vidno sem se postarala in šolenčki se sploh ne zmenijo več zame.

Vidite, takšno je življenje s trinajstletnikom, ki je še zaljubljen povrh vsega.

Tomaz Kos, Izlake

LJUBI – NE LJUBI

*Ti ne slišiš melodije,
ki ti jo poje moje srce,
ne zvezd,
ki me budijo v poletnih nočeh, ne
vidiš.*

*Ti ne čutiš slapa,
ki v meni buči
in ne veš,
da me kapljica solze spominja na
najine dni ...*

*A TI ŽIVIŠ.
Slep in gluha za vse,
kar naju je nekoč ljubilo.
Iščeš ljubezni ...
A kdo ve kje.
Jaz pa te čakam na začetku poti,
saj morda le vrneš se ...*

»Tvoja«

PSIČEK

Najbrž se spomnite psička, ki je nekaj razmišljal. Pa preberimo, kaj si misli tale kuža:

1. HM, ne, ne, človek pa že ne. Rajši ostanem to, kar sem. V pasjem življenju imam vsekakor prednost.

Milan Hribšek, Hrastnik
Taborniška pot 19

2. PSIČEK PREMISLUJE

Natalija Vodeb, Hrastnik
Novi log 18

3. Hm, Hm! Le kako bi najhitreje prinesel »Zasavca« po asfaltni cesti v Podkum?

Le kaj bo z menoj? Nimam mature, nimam zaključnega izpita, nimam partijske knjižice. Kje bom dobil službo? (dela je dovolj!)

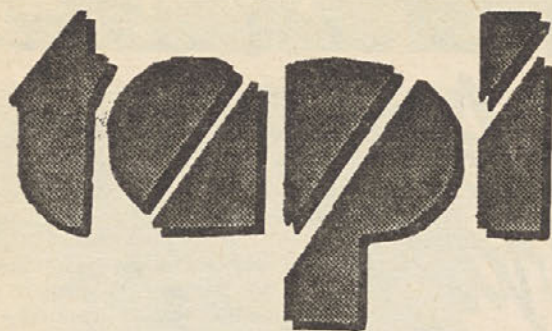
Vse bolj se sprašujem, kaj je z mojim gospodarjem; vse manj odhaja v mesnico, trgovino, gostilno, na izlete, pa tudi obroki so vsak dan manjši ...

Tonač iz Podkuma

Tokrat bomo za vzpodbudo nagradili Tonača iz Podkuma. Prejel bo našo majico.

Tokrat pa vam ponujamo ta dva korenjaka. Napišite, kaj se pogovarjata.

TRGOVINA NA DEBELO IN DROBNO

ODPRLI SMO NOVO TRGOVINO Z VSEMI VRSTAMI:

-TALNIH OBLOG (parketi, itisoni, tapisoni, plastificirane plute iz uvoza, stenske plute, ladijski podi, vinflex podi, topli podi in še...)

-BARVE, LAKI, ČISTILA

-PRALNI PRAŠKI

-TAPETE VSEH VRST

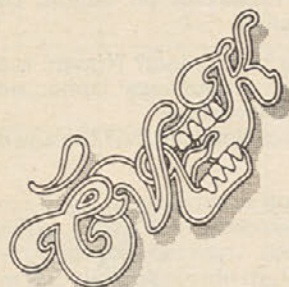
ZA VAS OPRAVLJAMO TUDI STORITVE-
PARKETARSKA IN TLAKARSKA DELA

**NOV PROGRAM, IZREDNA KVALITETA, UGODNE CENE, PRODAJAMO
TUDI NA KREDIT!**

VSE TO IN ŠE MNOGO VEČ V NOVI TRGOVINI TAPI d.o.o. KISOVEC,
NASELJE NA ŠAHTU 31, TEL. (0601) 71 827

TRGOVINA JE ODPRTA NON-STOP OD 7-19 URE, OB SOBOTAH PA OD 7-12 URE.

OB NEDELJAH IN PRAZNIKIH LAHKO POKLIČETE NA DOM TEL. (0601)73-705.

ČVEK d.o.o.

Pod hribom 1

61431 Dol pri

Hrastniku

tel.: (0601) 42-533

**Odprto od
7.00-19.00**

TRGOVINA

- šolske potrebščine
- športna oprema
- športni copati
- tekstilni izdelki
- bižuterija
- naročila za stampiljke

**GALERIJA
STANOVANJSKA ZADRUGA**

JOHNSTON

INTERNATIONAL

C.20. julija 2c, 61410 Zagorje ob Savi, p.p. 33
telefon: (0601) 61-425; fax: (0601) 61-611

BORLAND:

QUATTRO PRO 3.0 = 5.980, PARADOX 3.5 = 9.890

OBJECT VISION 1.0 = 6.980, TURBO PASCAL 6.0 = 2.690

RAČUNALNIKI:

	42Mb, 19ms	52Mb, 17ms	80Mb, 19ms
PC 286-12MHz	33.980	35.880	42.420
PC 286-16MHz	34.980	35.880	42.420
PC 386SX-16MHz	44.980	45.980	52.530
PC 386-25MHz	59.890	59.950	66.500

• QUANTUM trdimi diski

TISKALNIKI:

EPSON, FUJITSU
HEWLETT PACKARD Laser Jet IIIP

DISKETE:

BASF EXTRA 5,25" HD	58 din
BASF EXTRA 5,25" DD	39 din
BASF EXTRA 3,5" HD	129 din
BASF EXTRA 3,5" DD	64 din

Od 19.6. so štirje Zasavci več

Viktor in Mojca Draksler iz Marnega pri Hrastniku sta prejšnji mesec postala srečna starša štirih otrok. Kristjan, Timotej, Kevin in Patricija so v enominutnih razmakih privekali na svet 19.6. v ljubljanski porodnišnici. Kar dva meseca prezgodaj. Mojca je bila v trboveljski bolnišnici že od 3. januarja pa vse do konca aprila in rekla je, da bi veliko rajši tudi rodila v Trbovljah,

saj bi bila tako bliže domu. Vendar to zaradi varnosti otrok ni bilo mogoče, saj trboveljska bolnišnica ne premore inkubatorjev za intenzivno nego. Tako so sedaj vsi štirje otroci in mama Mojca še vedno v Ljubljani. Če le utegne, je tam tudi oče Viktor. Pričakujejo, da bodo že čez teden ali dva vsi skupaj doma. Takrat pa se bo šestčlanska družina morala začeti ubadati z družinskim proračunom.

Viktor je zaposlen v hrastniškem rudniku, Mojca v celjski A banki. Vendar v današnjih razmerah tudi dve plači težko preneseta stroške štirih dojenčkov. Viktor je sicer pri rudniku dobil vsa zagotovila, da se bo družina lahko do konca zime preselila v večje stanovanje, trboveljska bolnišnica pa je sprožila akcijo zbiranja sredstev za pomoč Drakslerjevim.

Oba zakonca še posebej pa Mojca, se zahvaljujeta vsem v trboveljski bolnišnici, ki so izredno lepo skrbeli in jo podpirali med Mojčinim večmesečnim bivanjem v bolnici Trbovlje. In se še naprej trudijo, da bi mladi družini v teh težkih časih kar najbolj pomagali.

Jože Ranzinger ml.

Zlati tolar tretjič

Druga akcija Zasavca Zlati tolar je bila zaradi agresije na Slovenijo krepko predrugačena. Bralci Zasavci in poslušalci Radia Trbovlje zaradi izrednih razmer tokrat niso iskali tolarja v enem zasavskih krajev. Sponzor akcije, Ljubljanska banka d.d. Zasavje, je dinarsko protivrednost tolarja nakazala na žiro račun, ki ga je Zasavc odprl za pomoč žrtvam letalskega napada na oddajnik Kum. Na ta račun sta do zaključka redakcije darovala tudi Skupščina občine Zagorje (10.000 din) in Liberalno-demokratska stranka Zagorje (2.000 din). **Račun je še vedno odprt. Če se boste odločili prispevati, je številka žiro računa 52700-603-40846. S pripisom za Kum.**

Tretji tolar pa naj bi spet podarili iznajdljivemu bralcu našega časopisa in poslušalcu sobotne oddaje Radia Trbovlje. 27. julija popoldne boste na radijski številki 22-056 spraševali, ugibali in se bližali nekaj tisoč dinarjev vrednemu tolarju.

Da ne bomo preveč skrivnostni. Spet boste morali kaj vedeti o Zasavju nekoč in danes, o svojem in drugih krajih, o ljudeh. Popotovanje bo vodil Bogdan Barovič in ga zaključil na Izlakah, v Medijskih Toplicah.

Z znanjem in malce sreče vam je pot do zlatega tolarja, darila Ljubljanske banke d.d. Zasavje in mesečnika Zasavc, odprta.

Pa še to. Vsi, ki boste sodelovali v igri, morate imeti pri roki zadnjo številko Zasavca, saj drugače sodelovanje ne bo možno.

Nasvidenje v soboto, 27. julija na valovih Radia Trbovlje.

KRATKE DOMAČE

Kaj vse so ljudje v teh dneh videli, kaj vse so slišali, kako ostra čutila imajo, bi znali povedati naši policisti, oni, ki delajo v centrih za obveščanje, na oddelkih ljudske obrambe, na radiu in še in še.

Sovražne enote

Eden takih klicev je prišel celo z uradnega mesta. »Na tem in tem hribu so videli sovražnike.« »Kakšni so bili?« »Ne vem, ampak mama je rekla, da jih je videla.« »Tvoja mama ja skoraj ne vidi.« »Pozabi, vsako uro bolje!«

Za občino se niso tepli

Hrastniški teritorialci so bili najbolj zadovoljni, ko so odšli na »dolžnost« v okoliške kraje. Najbolj so se otepal straže pred občino. Razlog je preprost: v okoliških krajih so ljudje prinesli svojim vojakom razne dobrote, tudi »štrudl« ni bil redek (posledica: zlomljen zob teritorialca, ker je jedel češnjev štrudl v dobri veri, da v njem ni koščic). Pred občino pa po besedah fantov niso bili deležni niti kave. Kaj hočemo, ljudstvo je vedno korak pred oblastjo.

M.P.

Otroci se ne dajo

Na dvorišču hrastniškega bloka mamica zaprepadeno opazuje svojo devetletno hčerko, ki se igra s svojimi vrstniki:

»Ti boš Kučan, ti Mesič, ti Kadrijevič, ti Janša, jaz pa bom Kacin. Imeli bomo tiskovno konferenco ...«

»Kaj pa, če bo vmes zračni napad?«

»Nič hudega. Šli bomo tjele pod stopnice in nadaljevali s tiskovno konferenco ...«

F.M.

Pucamo ali »pucamo«

Na vrata TO Zagorje je potrkal prostovoljec z jasnim namenom, da se prijavi v enote TO. Pa je zaslišal izza zaklenjenih vrat: »Počakaj, pucamo.« Ves v strahu je čakal, kdo mu bo odprl vrata. Ali bodo to teritorialci, ali pa morda pripadniki južnoodkolske vojske. Na njegovo veliko olajšanje se je izkazalo, da TO še vedno trdno drži domače sile.

M.P.

Pravi naslov
za denarne zadeve

Ljubljanska banka

Banka Zasavje d.d.,
Trbovlje

MIR JE NEKAJ, KAR IMAJO DRUGI

Vojna v Sloveniji. Kratak stavek, ki nama s Slavkom Bobovnikom nikakor ni šel v zavest. Vedeževalci, napovedovalci prihodnosti in vsi tisti, ki tako ali drugače vidijo tisto, kar še ni, ali pa si umišljajo, da imajo

dovolj znanja in informacij, da lahko o prihodnjem govoru brez pogojnikov, so za kraj morebitnega vojaškega posega določili Hrvaško. Zato sva bila tam. Vojna pa se je zgodila doma.

Oznaka »vsi« iz začetka vendarle ni povsem točna. Ko sem teden prej pripravljaval oddajo o težavah, ki jih imajo pri nas pripadniki armade in njihovi svojci, je bil zadnji sogovornik Janez Janša. Bil je petek in po snemanju še tisto obvezno vprašanje, kdaj bo oddaja na sporedu. Na odgovor – v četrtek – Janšina pripomba; da upa, da v četrtek ne bom imeli povsem drugačnega sporeda. Črni humor.

V četrtek smo imeli povsem drugačen program, bila je vojna.

Vojna in nasilje sta stvari, ki sta bili vedno neke daleč. Partizansčina je bila časovno preveč oddaljena, da bi nam, rojenim leta 60 in tu naokrog, bila izkušnja. Pa še literatura in filmi o tem času, s katerimi so nas zasipavali, so ta leta očistili nasilja in krvi. Ostale so pravljične zgodbe o herojstvu, o mitskem ločevanju na dobro in zlo, kjer je dobro vnaprej določeno za zmagovalca. Vojne pa, ki so se dogajale v tem, mojem času, so bile geografsko tako daleč, da so se nezavedno same uvrščale v svet fikcije. Spopadi v Južni Ameriki, Aziji, Afriki mi niso bili nič bližje kot iztrebljanje Indijancev ali Kurdiv vrsto let prej. Bile so še stvari, kjer je imelo domovinsko pravico le nasilje, ki so se dogajale v času in prostoru, ki sta bila tudi moja. Vendar te možne vojne nikdar niso postale prave vojne. In taka razumevanja in takšen splet naključij človeka utrdi v prepričanju, da se vojna dogaja drugim, da nam sicer ni podarjen Eldorado, je pa mir.

Kosovska zima

Spomin išče dejanske izkušnje, vedenje in obrazce vedenja, ki niso rezultat medijskih sporočil. Stvari, ki so bile, pa so se po neki logiki, da to ni moje, sprehodile v eno možganskih skladišč neuporabnega.

Kosovo, zima, letnik 1988/89. Demonstracije, bedita in umazanija, policija in vojska, pohabljeni berački, stavke, čistke ... zima. Čas sprejemanja dopolnil k srbski ustavi, ki ukinjajo avtonomijo pokrajin. Jogurtna revolucija je ukinila pravico do drugačnega mnenja v Vojvodini, kup iznajdb na področju mentalnega in kasneje fizičnega nasilja stori to na Kosovu.

Bilo je na tisoče sej raznoraznih orga-

nov, organizacij, društev in skupnosti – od zborov stanovalcev in vaščanov, do pokrajinskih teles. Vedno ena sama tema – dopolnila k srbski ustavi – in vedno enake razprave, ki so te seje spreminjale v orvelovske more. Pokrajinski svet sindikatov. Razprava o dopolnilih. Predsedujoči kliče prisotne po imenih, po abecednem redu. Odgovori so vedno enaki. Popolnoma podpiram predlagane spremembe, ki bodo zagotovile državnost Srbije in enake pravice vsem njenim prebivalcem ... Desetkrat. Dvajsetkrat. Brez napake. Nobenega disonančnega tona. Najbolj zagreti napadajo apel 215 intelektualcev. Tudi tu aboten kliše. Sam sicer nisem bral (kdo pa si, da bereš tovrstno literaturo), vendar gre za nerazumevanje, ščuvanje ljudi, puntanje ... Ljudje se lomijo. Bolšičijo v mize predse in izgovarjajo potrebne stavke kot pri verskem obredu. Podpisniki apela lahko izbirajo med tem, da jih bodo privezali na sramotilni steber revolucije, ali pa da javno obznanijo, da so bili zavedeni, zapeljani, da so živeli v zmoti.

Pomlad na Kosovu ni vzcvetela. Streljanje v Uroševcu, Podujevu, policijska ura, vojska se vozi v tankih in v nizkih preletih nad mesti prebija zvočni zid, šole so zaprte, tovarne stojijo. Za tiste, ki nočejo na delo, uvedejo delovno obveznost: pridi v službo ali pa boš ob njo. Dogaja se idejna diferenciacija – služba in funkcije izgubijo profesorji, novinarji, direktorji, ... dvatisoč njih. Za najbolj trmaste je izolacija: neznanici te brez pojasnila odpeljejo neznankam.

Zjutraj srečam A. Policaja, ki so ga sem poslali za inštruktorja. Včasih od njega zvem kakšen podatek. To jutro je dobro razpoložen. Pravi: »Zvečer smo vdrl v stanovanje. Babnica je vpila, otroci so jokali, on se je branil, ampak smo ga vseeno pospravili v avto. Zakrknjenega Šiptarja. Tri noči smo ga prepričevali, z besedami in pestmi, šele potem je priznal,« se smeji. Pa dokazi? »Saj je priznal.« Če ste ga pa topli. »Ti jih ne poznaš, Roman,« se še vedno smeji.

Poslej sem se ga izogibal v velikih krogih. Vsakršna umazanija kot da se je za vedno zavlekla v kožo. Po mesecu dni Kosova smo v eni vso noč odprtih skopskih gostiln počakali jutranji let

proti Ljubljani. Z ničimer ni moč splakniti okusa po pokvarjenem.

Tri junijske zgodbice

V Starem Trgu nad Titovo Mitrovico sem imel nekaj znancev. Rad bi našel Bahrija, ki so ga pred dnevi izpustili iz izolacije. Izolacija je bila represiven akt države. Z izolantom si lahko počel vse, pri tem nisi rabil obtožnice, sojenja, obtožbe. Čas trajanja izolacije je neznanka, kraj je neznanka. Eden znanec me je v zakotni gostilni seznanil z nekim Albancem in tako sem se v nekaj urah sprehodil skozi kakšnih deset takšnih gostiln, se rokoval z nekaj deset ljudmi. Sredi noči smo nato v obcestni gostilni snemali pogovor z Bahrijem: o tepežu, psovanju, stradanju, mučenju, o tistih, ki niso zdržali in se iz izolacije ne bodo nikdar vrnili. Tajnica policijskega ministra Jusufa Karakushija me je zatem odganjala teden dni. Ko sem zatem ministra po naključju srečal v zgradbi skupščine, mi je povedal le dva stavka. Da je izolacija ukrep, ki varuje mir in sožitje na Kosovu. In da naj ne bom več nadležen.

Nekje sem dobil povsem uraden papir, kjer je pisalo, da bo za 32.000 otrok, ki bodo končali osemletko v albanskem jeziku, na voljo 21.000 srednješolskih sedežev. Za 5.000 otrok, ki bodo končali osmi razred pouka v srbskem jeziku, je na voljo 11.500 stolov v srednjih šolah. Ko sem se oborožen s temi številkami o bolj in manj enakopravnih otrocih uspel najaviti pri šolskem ministru, sva približno dve uri prizadeto govorila o rekrutiranju nepismenih Albancev. Povedal mi je še kup podobnih, enako zastrašujočih števil. V mikrofon je kasneje izdaval le en stavek. To je povsem skladno z jugoslovanskim programom o Kosovu in je v duhu popolne nacionalne enakopravnosti.

Na gazimestanu so poželi zeleno pšenico, pripravljalo se je slavje ob 600-letnici kosovske bitke. Po pristiinskem korzu so defilirali mladci in mladenke s srbskimi zastavami, s Slobodanovimi slikami, iz zvočnikov so tulile velikosrbske pesmi in posiljevale ob korzu stoječe Albance. Policaji v neprobnojnih jopičih, s čeladami in pripravljenim orožjem so ščitili nepovabljene goste pred domačini. V masi Albancev,

ki so jim ukradli korzo, da so na njem uprizorili posilstvo njihovih čutov, vidim Sabida. Odvlečem ga proč in ga sprašujem stotisoč stvari, da mu ne bi bilo tako prekleto težko. Kako je igrala Jugoslavija z Norveško? Tri proti ena. Za naše, spet vprašam. Ne, za Jugoslavijo.

Beograjska pomlad

Demonstracije, ki so jih od znamenite osme seje cekaja srbskih komunistov naprej režirali po ozemlju Jugoslavije, so se zgodile Beogradu samemu. Oblast je prepovedala zborovanje Vuka Draškovića, študentje so odšli na ceste, oblast je demonstrirala policijsko in vojaško moč. Miloševiću »niko ne sme da vas bije« s Kosovega Polja dobijo nadaljevanje »sem mene«. Miloševiću »ne čujem dobro« z Ušća se spremenijo v »ne čuje dobro«. Na sv. Jožefa dan študentje sporočijo voždu, da bo najbolj častno, če odstopi. Novinarji pravijo, da je konec slepe pokornosti in propagande, ni več mitevizije. Marca sem v Beogradu srečeval le zmagovalce. V znamenitem klubu književnikov na Francoski Vojislav Šešelj razlaga svojo pot na prestol. V Novi demokraciji lahko katerokoli uro dneva srečaš vse liderje opozicije. Vuk mi pravi, da Milošević ne more biti več predsednik Srbije, da to vesta tako on, kot srbski narod. Opozicija slavi, edino vprašanje je vprašanje časa. V mladinskem domu študentje zbirajo fotografije, video posnetke in pričevanja o nasilju države nad državljani. Beograjčane razganja od zmagošlavja.

Dnevom in nočem razpredanja o zmagi sledi predvidljivo tuširanje. Nasilje lahko opravičiš z nasiljem, nasilje je moč stopnjevati. In kaj je bolj nasilnega od nasilja, ki ga je oblast uprizorila v Beogradu? Nasilje seveda, ki se dogaja Srbom na Kosovu in na Hrvaškem. Ker so Srbi neenotni v Srbiji, trpijo Srbi zunaj države. Mitevizija ni postala televizija ampak Vicovizija, ljudje so zasuti s pozivi k enotnosti in podatki o ogroženih Srbih. Nacionalna homogenost postane najpomembnejše in ko zmaga še Crvena Zvezda v pokalu zmagovalcev, je izlet vojske po beograjskih ulicah pozabljen. 9. marec kot da se ni zgodil, nasilje je moč opravičiti, zanj se je moč odkupiti.

Hrvaška pomlad

Do pokola v Borovem Selu so bila razbojništva na Hrvaškem nekaj že kar preveč običajnega – dimenzije ropov, ugrabitev in streljanj očitno niso šle prek meja, da bi oblast na to nasilje odgovorila nasilno. Ko je v Borovem Selu padlo več kot deset policajev so ljudje seštelili mrtve in ranjene, strah in nemoč, požgane in oropane in videli, da tu divja vojna ali pa vsaj temu nekaj

zelo podobnega. Na nasilje je tudi Hrvaška odgovarjala s homogenizacijo – Hrvaško so preplavile rdeče in bele kockice, fotografije velikega Franje. Že videno. Kogarkoli od voditeljev opozicije sem vprašal po zamerah vladi, vsak mi je odgovoril, da zdaj ni čas za razcepe.

V samem središču starega Zagreba gneča okrog na novo odprte trgovine. Prodajajo vojaški pribor in opremo – od uniform do našitkov, od gumijevk do bajonetov. Je tu vojna? Ivica Račan mi odgovori, da je to vojna med dvema državama na ozemlju Hrvaške. Je miren razplet možen? Predsednik Sabora Domljan odgovarja z da, njegov podpredsednik Seks mi pravi, da beograjske soldateske ni moč politično poraziti: »Hrvatje bomo morali – in verjamem, da tudi vi, Slovenci – s krvjo plačati svobodo.«

Spet zima

S Slavkom sva še vedno za isto mizo, v možgane kljuva vojna. Vse je daleč in nepomembno, um ne zna določiti velikosti in razmerij med stvarmi. Je ves ta čas nasilje vdiral v nas; vdiral, da bi postalo način življenja? Smo bili kratkovidni bedaki, ko smo nedaleč nazaj podpisovali izjavo za Slovenijo brez orožja in vanjo verjeli?

Še ena podoba se nepoklicana odvrti med vprašanji, s katerimi bombardiram (zdaj je dopustna tudi taka terminologija) sam sebe. Nad Omladinsko televizijo, v prostorih Hrvatske ljudske stranke sešiva s Savko Dapčević – Kučar. Govoriva o vojni. »Mene, ki sem že preživela vojno in politične pregone, ni več strah. Tudi strah se obrabi,« pravi.

Orožje in njegov hlad sta se naselila v nas. Vojaki so spet postali heroji. Eni so dobri, drugi zli. Mir je zdaj nekaj, kar imajo drugi.

Roman Rozina

ZAGORJE 194?

Foto: ŠTRAUS

agencija za razvoj

občina zagorje ob savi

Občina Zagorje ob Savi si je zastavila cilj: vključiti se v razvito Slovenijo, podpreti njen razvoj na osnovi lastnih prednosti in se vključiti v Evropo in svet.

V Zagorju ob Savi čaka precej perspektivnih podjetniških programov, da jih oživijo podjetni in sposobni ljudje s svojim uspešnim vodenjem.

Zatorej vabimo, da se nam oglasite mladi, ki že nabirate izkušnje v novem času podjetništva ter tisti, ki po letih sicer niste več tako mladi, ste pa izkušeni, imate v sebi ustvarjalni nemir in se uspešno spopadate z izzivi današnjih dni.

Vabimo managerje s področij:

marketinga

tehničnih ved

financ in drugih,

da nam pišejo do 15.8.1991, če so pripravljeni ob pomoči vrhunskih strokovnjakov soustvarjati razvoj občine Zagorje ob Savi, da bo naša kotlina res prešla iz črne v zeleno.

Naš naslov: Agencija za razvoj p.o. Zagorje ob Savi, Cesta 9. avgusta 5, 61410 Zagorje ob Savi.

Gostišče prenočišča

tel., fax.:
(061) 733 040

ŠENTGOTARD 15a
TROJANE

MAČEK

Bralcem ZASAVCA predstavljamo naše gostišče z naslednjo ponudbo:

-RESTAVRACIJO

-POSEBNO SOBO (primerno za svadbe in seminarje)

-PRENOČIŠČA

-VSAKO SOBOTO OD 20h ŽIVA GLASBA

10. 8. 1991

**IV. SREČANJE ROJAKOV
IZSELJENIŠKI PIKNIK**

Gostišče je odprto vsak dan od 7h- 22h,
PONEDELJEK ZAPRTO.

Vabi kolektiv Maček!

**OBIŠČITE SMUČARSKO KOČO
NA MARELI!**

Velike travnate površine za sprehode, brezskrbno igro otrok, veliko gozda, lep razgled, prostor za piknike, sveži zrak ... Vse to ponuja Marela v bližini Zagorja. Z avtomobili je dostop preko Čolnišč in Jablane. Peš poti so označene, uporabite lahko tudi žičnico.

Priporoča se Smučarska koča Marela

Trboveljski več kot obrtnik

Franc Vene je najbrž en izmed tistih Trboveljčanov, ki ga le malokdo zgreši. Predvsem je poznan po svojem delu, saj so Trbovlje dobile v tem času nekaj tudi z njegovo roko obnovljenih pročelij, prijaznejšo mestno podobo. Zdaj je obrtnik, ki ima ob obrti tudi podjetje.

Kljub temu, da vedno najprej pove, da se mu mudi in da nima časa, si ga vedno zna najti in tako je nastal tudi tale pogovor za Zasavca.

Franci, obrtnik niste od samega začetka, kako ste se odločili v tistih časih, ki niso bili ravno naklonjeni zasebnikom, da začnete na svoje?

Ja, nekaj je bilo treba delati. Najprej sem delal na Elektro Trbovlje. Barvali smo kovinske konstrukcije, delali antikorozijske zaščite, mimogrede pa še kaj.

Vaš osnovni poklic pa je rudar, kajne?

Res sem končal rudarsko šolo, ampak od takrat je minilo že veliko časa. Leta 1956 sem iz Rovišč pri Raki prišel v Trbovlje, kjer sem obiskoval rudarsko šolo. Potem je bilo treba služiti vojsko. V Zagrebu sem bil enaindvajset mesecev. V jami sem bil tako samo tisto nekaj časa med koncem šole in vojsko. Po odsluženem roku sem se pa zaposlil v trboveljskem Elitu.

Doma ste z Dolenjske?

Pravzaprav ja, čeprav sem bil rojen v Nemčiji, v Bambergu. Mati je bila noseča, ko so jo med vojno izselili. Osebenjka je bila, če veste, kaj je to, gostačica, oče pa je bil mlinar. Ampak zdaj sem pač Trboveljčan, večino življenja sem tu.

Ko ste delali v Elitu, ste že začeli delati za Elektro?

Tako je. Plača je bila slaba, petnajst takratnih jurjev. Popoldne sem pleskal daljnovode in zaslužil tudi štiridesetkrat več, kot sem imel plače. Delali pa smo res, delali. Dve leti sem bil v Elitu, jeseni leta 1967 sem se odločil in odpravil v Nemčijo, v München. Najprej sem delal leto dni v Siemensu, potem pa do leta 74 pri zasebniku.

Po vrnitvi ste imeli nekaj težav z oblastmi?

Kaj bi govoril, saj ni bilo nič posebnega. Reda in dela sem bil navajen, tukaj pa sem kritiziral sistem nagrajevanja in simbole. Bil sem obsojen za verbalni delikt na osem mesecev, potem so to skrajšali na tri in pol, odslužil sem samo en mesec. Dober odvetnik in denar, to me je rešilo. Tudi tam sem delal, najprej sem belil kot zapornik, po kazni pa sem se vrnil kot obrtnik in končal delo.

Od septembra 1975 ste torej obrtnik?

Tako je. To je bilo takrat v Trbovljah deficitarno, in tako mi je uspelo. Če ne, bi pa popoldne fušal.

Danes imate 25 zaposlenih, kaj pa na začetku?

Sam sem bil, enega upokojenca sem imel za pomoč. Zdaj jih res zaposlujem 25 redno, pet jih je pri nas pogodbeno, nekaj je pa sezonskih.

So veliko vaših delavcev vpoklicali v enote teritorialne obrambe?

Ne toliko, da dela ne bi zmogli. Morajo drugi bolj poprijeti. Jaz sem takoj dal našim na razpolago en avto, ludo Nivo, saj gre za nas. Ampak delat je treba naprej, menda ne bomo kar čakali, kaj bo.

Poletje je vaša glavna sezona?

Zdaj imam eno skupino ljudi v elektrarni Plomin, druga večja je tu v Trbovljah in dela za Lakonco, vmes pa postorimo še kaj manjšega. Sicer pa dela tudi trgovina, opravljamo tudi zidarska dela ... dela je dovolj.

Če ni skrivnost, kolikšen je vaš mesečni promet?

Zakaj skrivnost, saj je vse čisto. Milijon dinarjev na mesec.

Ali zato pravijo, da je pol Trbovelj vaših?

Kakšnih pol Trbovelj. Moja je samo tale hiša. Govorijo pa seveda marsikaj. To je hec, veš koliko polovic bi morali imeti potem Trbovlje. Polovici sta vsaj včasih bili samo dve.

Aleš Gulič

Konkurenčne cene, bogata
izbira in prijazna postrežba v
samopostrežni

trgovini z mešanim blagom

NAŠ MARKET

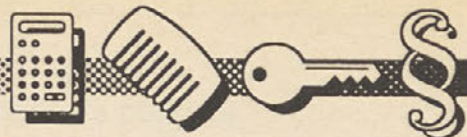
Peter Kolander

61420 Trbovlje, Šuštarjeva 42

tel.: (0601) 24-350

ODPRTO: NON – STOP od
7.00 – 19.00

ob nedeljah in praznikih
od 8.00 – 12.00

Aljoša Kink – novi generalni direktor RRPS

Delavski svet Rudnikov rjavega premoga Slovenije je 26. junija 1991 na predlog razpisne komisije za generalnega direktorja Rudnikov imenoval Aljoša Kinka, dipl. inž. rudarstva. Posle generalnega direktorja bo prevzel najpoznejše 20. avgusta letos.

Aljoša Kink je Trboveljčan. Na Fakulteti za rudarstvo v Ljubljani je diplomiral leta 1973, odtlej pa je ves čas delal v rudarstvu. Pred imenovanjem za generalnega direktorja je vodil sektor za investicije v RRPS.

Dosedanji dolgoletni direktor RRPS, dipl.inž. Ivan Berger, odhaja v pokoj.

M.O.

Sponzorji

Pevke in pevci zagorskega mladinskega zbora Vesna so že na Japonskem, kjer bodo prepevali na svetovnem festivalu mladinskega petja. Pot tja in nazaj so jim omogočili številni sponzorji: Elektroelement Izlake, Tovarna kemičnih izdelkov Hrastnik, Lufthansa German Airlines Ljubljana, Cementarna Trbovlje, Primex Nova Gorica, Smelt Ljubljana, Helios Ljubljana, Oprema Kočevje, Era Velenje, Ljubljanska zavarovalnica, Belinka Ljubljana, Pomurske mlekarne Murska Sobota, Modni salon Velenje, Stanovanjska komunalna banka Ljubljana, IBE Ljubljana, Pivovarna Union Ljubljana, Merkur Kranj, Solkanska industrija apna Nova Gorica, IBT Ljubljana, Republiški sekretariat za kulturo, Sekretariat za mednarodne odnose, Elektroprojekt Ljubljana, Lisca Zagorje. Člani odbora se bodo v Zagorje vrnili 3. avgusta.

I.L.

Srnjadi je že preveč

Srnjad povzroča na kmetijah veliko škodo. Na to so v delegatski skupščini opozorili prizadeti iz Čemšenika nad Zagorjem. Pa so se kasneje v tej krajevni skupnosti sestali lovci, vodstvo krajevne skupnosti in krajani skupaj s predstavnikom občine ter se dogovorili za način sporočanja o nastali škodi. Krajani, ki prej niso vedeli, kam naj prijavi škodo, se sedaj oglašijo na sedežu krajevne skupnosti, od tu pa obvestijo lovsko družino, ki imajo na tem področju lovišča.

I.L.

Vse več obrtnikov

V Zasavju so 604 rednih obrtnikov in 306 tistih, ki jim popoldansko delo pomeni postranski poklic.

V Hrastniku je 117 rednih obrtnikov, pri njih je zaposlenih 785 delavcev. Različno obrt in osebne storitve opravlja 80 obrtnikov, prevoznikov je 20, trgovcev 11 in gostincev 6. S popoldansko obrtjo se v Hrastniku ukvarja 47 občanov.

V Trbovljah je 225 ustanoviteljev obrtne dejavnosti, pri njih je zaposlenih 221 delavcev. Največ je prodajal, izdelovalcev in popravilalcev kovinskih izdelkov, gostincev in avtoprevoznikov. Kot postranski poklic pomeni obrt 96 občanov.

V Zagorju je 262 rednih obrtnikov, ki imajo zaposlenih 216 delavcev. Kar 50 je avtoprevoznikov, veliko je tudi prodajalcev in gostincev, pa samo en čevljar. S popoldansko obrtjo se bavi 163 občanov.

V vseh treh občinah ugotavljajo, da število obrtnikov raste, raste tudi zaposlenost pri njih. Zmanjšalo pa se je število popoldancev.

I.L.

Počitniško varstvo za pse

V zagorskem kinološkem klubu ponujajo novost, ki bo zanimiva za marsikoga v Zasavju. Čez poletje so pripravljeno vzeti v varstvo in oskrbo pse. Prenekateremu lastniku psa bo s tem olajšana prav skrb, kam naj med dopustom s svojim štirinožnim prijateljem. Zagorski kinološki klub ima svoje prostore v mirnem in naravnem okolju v Ravenski vasi nad zagorskim ribnikom in tam bodo kosmatinci prav gotovo imeli prijetne počitnice.

Tisti, ki želijo svojega psa oddati v varstvo zagorskemu kinološkemu društvu, se lahko oglašijo v društvu vsak dan od 17. do 20. ure in se o vsem predhodno dogovorijo.

V Zagorju pa se je začela tudi šola športnih in službenih psov. Poteka vsak torek in petek od 18. do 20. ure. Šolo vodijo strokovnjaki, traja pa tri mesece.

I.L.

Kam s starim papirjem?

V razvitem svetu papirja ne zbirajo zaradi ekonomskih koristi, ampak predvsem iz ekoloških razlogov. Za izdelavo 50 gramov normalnega papirja je potrebno 120 gramov lesa. Z drugimi besedami, ena tona starega papirja odtehta približno sedem večjih smrek. Komur je do narave, ne meče papirja med ostale odpadke, ampak ga zbira posebej.

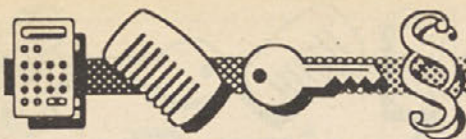
Pri večjih trgovinah so postavljeni kontejnerji za kartonski papir. Ostale vrste papirja naj bi ljudje sortirali in pripeljali v najbližjo poslovalnico Dinos. Tu odkupujejo časopisni papir po 0,60 din za kilogram, ostali papir pa po 0,30 din za kilogram. Od cene odštejejo še 33,5 odstotni prometni davek. Poslovalnica v Trbovljah je odprta vsak delovni dan od 6. do 16. ure, v Zagorju pa ob petkih od 7. do 13.30 ure. V primeru organiziranih akcij zbiranja odpadnega papirja (šole, krajevne skupnosti, stanovanjski sve-ti), lahko pri Dinosu naročite kontejnerje. Tak način zbiranja papirja je hkrati tudi najbolj prikladen in ekonomičen.

SVOUP Zagorje ob Savi

POTROŠNIŠKO OGLEDALO

Cene so bile zbrane 17.7.1991

PRODAJALNA	Kava Barkafe 100 g	Olje Zvezda 1 l	Sladkor kristal 1 kg	Moka TIP 500 Žito 1 kg	Vino Laški rizling Slovin	Posebna salama Meso Trbovlje	Radenska 1 l	Pivo Laško 1/2
DISKONT								
Izlake	25,40	37,90	18,30	10,60	39,60	111,10	10,40	16,30
KZ posl. Loke	27,00	41,10	19,80	14,40	39,70	-	11,00	16,00
Emona Zagorje	-	41,10	19,20	15,40	41,70	-	11,20	17,90
Mini market	27,00	41,10	19,00	13,60	41,70	111,10	11,20	18,10
Trg. JUVAN Čemšenik	27,00	41,80	19,20	14,40	41,30	-	12,50	18,00
DISKONT								
Trbovlje	26,50	39,00	21,82	12,43	38,00	-	11,70	15,35
Merx	27,00	34,60	19,80	15,80	41,40	92,10	11,00	16,50
Emona	27,20	41,50	19,20	13,10	41,70	106,90	13,00	17,90
Pj Bevsko	-	41,80	21,00	-	-	-	12,80	16,80
»UP« Polc	27,70	-	19,40	14,60	39,90	98,00	12,40	16,40
DISKONT								
Hrastnik	25,60	40,10	15,60	11,30	36,40	-	9,80	14,10
Mercator								
MARKET Log	27,30	-	16,50	-	41,70	106,90	10,80	15,10
Emona	27,20	41,10	19,20	15,40	41,70	106,90	13,00	17,90
Trg. JAZBEC	27,90	34,90	18,60	18,00	38,00	111,00	10,10	15,50

Otroci olajšajo ...

bruto pokojnina pred ugotovitvijo mesečne akontacije dohodnine fiktivno zniža za 10 %, če imajo enega vzdrževanca in 15 %, če jih imajo več. Olajšavo lahko uveljavlja samo eden. Če sta v družini dva otroka, lahko eden od staršev uveljavlja olajšavo za oba ali oba vsak za enega.

Na koncu leta pa lahko vsi zavezanci za dohodnino uveljavljamo olajšavo za vzdrževanca, spet za vsakega le eden (obračunati jo morajo tudi tisti, ki so jo sicer uveljavljali že med letom) in znaša 8 % povprečnega slovenskega bruto osebnega dohodka v letu, za katerega se odmerja dohodnina. Če je ta vzdrževanec drugi otrok, olajšava znaša 10 % povprečne slovenske bruto plače, za tretjega 12 % itd. Če se otroci šolajo izven kraja stalnega bivališča (imajo začasno prebivališče v kraju šolanja), prinesejo še dodatno olajšavo v višini 4 % povprečne slovenske bruto plače. Za otroke, motene v telesnem in duševnem razvoju je olajšava še precej višja. Vsa ta olajšava pa se zniža za lastne dohodke, ki so jih zaslužili vzdrževani družinski člani med letom (prejemki po pogodbah o delu, npr. prek študentskega servisa, štipendije, del družinske pokojnine itd.). Med lastne dohodke se ne šteje preživnina (alimenta) in otroški dodatek.

Tako bo nekdo, ki ima npr. nezaposleno ženo in dva otroka, od tega enega na šolanju od doma, nabral 8 % + 8 % + 10 % + 4 % = 30 % povprečne slovenske bruto plače olajšave (v obliki znižanja letne osnove za odmero dohodnine). Toda če imajo ti vzdrževanci veliko lastnih dohodkov, npr. skupaj za 20 % povprečne slovenske bruto plače, bo ta olajšava le še 10 % in če je dotični možakar med letom uveljavljal 15 % - no olajšavo, ima pa natančno toliko plače kot je povprečna slovenska, bo moral 5 % porabljene olajšave še vrniti.

In kdo so vse vzdrževani družinski člani (9. člen zakona o dohodnini): otroci, posvojenci, vnuki do 18. leta starosti, če nadaljujejo šolanje in niso v delovnem razmerju ali so brezposelni in živijo v skupnem gospodinjstvu z vzdrževalcem pa do 26. leta starosti. Med te se štejejo tudi otroci, za katere je treba plačevati preživnino. Vzdrževanci so še starši, če nimajo lastnih sredstev za preživljanje ali so ta nižja od olajšave ali če krijemo del stroškov za njihovo oskrbo v socialnih zavodih. Vzdrževanec je navsezadnje lahko tudi nezaposleni zakonec, ki nima drugih dohodkov. Vzdrževanci pa niso otroci na služenju vojaškega roka ali sopotnik v izvenzakonski skupnosti.

Janez Kopač

REGISTRACIJA MOTORNIH VOZIL

(obdobje prvih štirih mesecev zadnjih treh let)

Leto registracije	HRASTNIK		TRBOVLJE		ZAGORJE	
	vsi	oseb.avtom.	vsi	oseb.avtom.	vsi	oseb.avtom.
1989	2.993	2.432	6.762	5.708	6.016	4.636
1989 prvič registrirani	101	92	223	209	186	177
1990	3.193	2.650	6.007	5.127	6.286	4.938
1990 prvič registrirani	85	82	152	143	154	151
1991	3.216	2.675	5.916	5.061	6.368	5.017
1991 prvič registrirani	126	122	195	189	184	182

Zbrala: I.L.

**PROGRAM
PROIZVODNJE
SESTAVNIH
DELOV ZA PC
RAČUNALNIKE**

- napajalne enote
- grafične kartice
- tipkovnice
- vhodno/izhodne kartice
- ohišja za računalnike
- IDE kontrolerji
- ARC-NET KARTICE

Podjetje za elektroniko, računalništvo, trgovino in zastopanje

mali oglasi

MALI OGLASI se naprej zastoj.

Mali oglasi v Zasavcu bodo še naprej zastoj. Izpolniti morate le priloženo naročilnico in jo poslati do 10. 7. 1991 na naslov Uredništva Zasavca, Delavski dom, C. 9. avgusta 1, 61410 Zagorje ob Savi. Opozorimo naj, da bomo objavili le male oglase, kjer bo dopisan točen naslov pošiljatelja, saj lahko sicer pride do nepotrebnih zlorab in morebitnih nevšečnosti. Prošimo, da ne pisete več kot 20 besed. Pa še to: reklame in nekatera povabila, ki so obvestila, med malimi oglasi ne bomo objavljali. Omrežne skupine 0601 ne pišemo posebej, skupino omenjamo posebej le takrat, ko je ponudnik iz druge omrežne skupine.

AVTOMOBILI

PEUGEOT 304, starejši letnik – ugoden za dele. Tel. 0601/25-527

PRODAM avto Zastava 128, letnik december 1987. Tel. 0601/61-390 (vsak dan po 19. uri)

MOTORJI

PRODAM moped APN-6, malo vožen – čelado podarim. Tel. 0601/61-504

PRODAM Tomos – A3ML. Alojz Jazbinšek, N. Aleša Kaple 22, Hrastnik

PRODAM motor Tomos 14 M letnik 1985, 60 ccm ali MENJAM za Tori avtomatik APN 6. Roman Stopinšek, Ulica prvoborcev 12, Hrastnik

PRODAM odlično ohranjen moped APN 4 z dodatno opremo za 5000 din. Tel. 0601/73-614

STROJI, APARATI

PRODAM novo stružnico »EMCO« z veliko pribora. Tel. 0601/77-248 (zvečer)

STERILIZATOR – nov – Nemec-tron za medicinsko-kozmetične obrtne dejavnosti prodam. Tel. 0601/61-158

TV KORTING, 57 cm, staro 3 leta, ugodno prodam (ČB). Tel. 0601/21-857

RAČUNALNIK Mega Atari (4 Mb ram, blitter, 60 Mb HD)

HANDY SCANNER ugodno prodam. Priporočam tiskarjem, grafikom in oblikovalcem. Tel. 0601/24-190 (Dušan)

POHIŠTVO

POCENI prodam sedežno garnituro (2.500,00 din). Tel. 0601/61-390 (po 19. uri vsak dan)

UGODNO prodam dobro ohranjeno kuhinjo. Tel. 0601/41-305 (od 7 – 13. ure)

GARAŽE

ZIDANO garažo na Ribniku ugodno prodam. Tel. 0601/24-802

STORITVE

IMATE svoj prevoz, bi radi dobro zaslužili – pokličite. Tel. 0601/62-240 (sreda od 20. do 22. ure)

ŠPORT

PRODAM gorsko kolo – 806 SIMEN 18 prestav – novo. Alojz Jazbinšek, Naselje Aleša Kaple 22, Hrastnik

PRODAM kolo SENIOR, 10 prestav. Tel. 0601/41-655 (popoldan)

PRODAM dirkalno kolo SENIOR, 10 prestav za 3.000,00 din. Tel. 0601/21-958

PODARIM petdeset let staro Rogovo kolo. Zavore cvilijo. Tel. 0601/42-332.

RAZNO

PRODAM zložljiv rdeč otroški voziček »CHICO«. Tel. 0601/61-409

PRODAM učbenike za 6. razred po polovični ceni. Tel. 0601/61-762

UGODNO prodam klavirsko harmoniko znamke WELTMEISTER 120 basov, 5 registrov – nerabljeno. Tel. 0601/22-446

KLAVIRSKO HARMONIKO Melodija 60 basno, s kovčkom, dobro ohranjeno prodam. Tel. 0601/20-817

UGODNO prodam bukov parket. Tel. 0601/62-599

SUPER revija COCA COLA, od humorja do zanimivosti, mode in še in še, samo 25 din. Ermela Hajrić, Polje 27, Zagorje, Tina Železnik, Polje 30, Zagorje

UGODNO prodam 120 m² eternit plošč ali zamenjam za gradbeni material. Tel. 0601/71-406

GRAMOFON NORDMENDE prodam. Okvirna cena 350 DEM. Tel. 0601/73-819

UGODNO prodam gramatiš harmoniko. Tel. 0601/21-565

PRODAM osnovnošolske in srednješolske knjige: Zemljepis 8. razred, English 5., 7., 8. razred, Biologija ... več po telefonu 0601/61-538

HIŠO, 50 m², delavnico 100 m², zemljišče v izmeri 2100 m² na Brnici pri Hrastniku, ugodno prodam. Informacije, tel. 0601/42-840 od 9.00 – 22.00 ure

OBVESTILA

Območni svet Zveze svobodnih sindikatov

Zasavje obvešča svoje članstvo, da od 1.7.1991 ponovno deluje brezplačna pravna služba in sicer:

vsak PONEDELJEK, SREDO in PETEK od 07.00 do 13.00 v TRBOVJAH, na sedežu Območnega sveta ZSSS Zasavje, Ulica 1. junija 19,

vsak TOREK od 09.00 do 12.00 v ZAGORJU, v sindikalni pisarni, Cesta zmage 33 (stavba DPO),

vsak ČETRTEK od 09.00 do 12.00 v HRASTNIKU, v sindikalni pisarni, Cesta 1. maja 52.

KC Delavski dom Zagorje proda po simbolični ceni nekdanje stole iz kino dvorane.

Ogled mogoč po predhodni najavi. Informacije vsak dan od 6. do 14. ure na telefon 0601/61-010.

RAZPIS

»Organizacijsko-kadrovska komisija Obrtne zbornice Trbovlje, Ulica 1. junija 5, Trbovlje, razpisuje delovno mesto

sekretarja

Kandidat mora poleg splošnih pogojev izpolnjevati še tele:
* da ima srednjo izobrazbo ekonomske smeri s 5 let delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delih, oziroma

* da ima višjo izobrazbo ekonomske ali pravne smeri.
Delo se bo sklenilo za nedoločen čas, poskusno delo 3 mesece. Prijave naj kandidati pošljejo v roku 8 dni od dneva objave tega razpisa na naslov: Obrtna zbornica Trbovlje, Ulica 1. junija 5, Trbovlje. prijavi je potrebno priložiti dokazilo o izpolnjevanju razpisnih pogojev in življenjepis. Kandidati, ki pridejo v ožji izbor bodo povabljeni na razgovor.

Organizacijsko-kadrovska komisija

NAROČILNICA za brezplačni mali oglas. ZASAVC N° 2

Tekst:

Moj naslov:

Naročilnico oddajte najkasneje do 10.7.1991.

Revirska delavska univerza Trbovlje

Razpisuje za šol. l. 1991/92

- Osnovno šolo za odrasle
- Trgovinsko dejavnost
- smer prodajalec, komercialni tehnik
- Upravno-administrativno dejavnost – administrator, upravni tehnik
- Prometni tehnik
- Šolo za voznike motornih vozil
- Bolničar – dvoletni program
- Višjo upravno šolo
- Organizacijo dela I., II. stopnjo
- Tečaj slovenskega jezika
- Tečaj tujih jezikov – angleški j., nemški j., italijanski j.
- Tečaj strojepisja
- Tečaj strojepisja
- Tečaje krojenja in šivanja
- Tečaje računalništva
- uvajalne, nadaljevalne
- Tečaje varstva pri delu
- Tečaje za voditelje motornih čolnov
- Tečaje za voznike viličarjev
- Tečaje za upravljalce centralnega ogrevanja

Razne oblike prekvalifikacij, dokvalifikacij, glede na potrebe gospodarstva.

Podrobnejše informacije dobite na Revirski delavski univerzi Trbovlje, Trg svobode 11 a; tel.: 21-763.

V ritmu muzike za ples

Mladostna je, po videzu in postavi. Čeprav je na svet prijokala 5 dni pred napadom Nemcev na Jugoslavijo.

Njeno gibanje, poteze in nrvnost dajejo vedeti, da je po horoskopu oven. To potrjuje tudi njeno življenje.

Sedem deklet je zraslo knapovski, trboveljski družini. Kruh je bil trd, nemalokrat tenko odrezan. Njihova mladost je ostala na Ribniku.

Foto: Tone Podbevšek

Ema Zalezina je prve šolske ure in leta preživljala v Hohkrautovi šoli. Po štirih razredih je uspešno nadaljevala nižjo gimnazijo. Ko je potem obiskovala srednjo ekonomsko šolo, je denar za kosilo, ki so ji ga dajali doma, vztrajno namenjala baletu. Sama si je plačevala baletno šolo, bila je dobra baletka in srednjo baletno šolo uspešno tudi končala.

Njen profesor Otrin, priznan pedagog, ji je namenil več, kot je dosegla, življenje se je obrnilo drugače: služba, otroci, zakon.

Nasmejana je in sploh ni videti, da bi čutila kakšen kanček grenkobe, ker ni z baletom nadaljevala tako, kot bi lahko.

»Tri hčere imam in tri vnuke – le kako bi lahko bila še bolj srečna,« pravi mimogrede.

Po končani srednji baletni šoli je balet za 20 let pustila ob strani. Vse do leta 1980 ji je bila družina, vzgoja otrok in služba vse.

Leta 1980 je balet prevzel njeno dušo in telo.

»Samo rodiš se lahko za vse to, kar sem naredila na področju plesa.«

In vidim, da ima še kako prav. V Zagorju je 4 leta uspešno vodila plesno šolo, dokler se leta 1983 ni rodila ideja o mažoretah.

»V Ljubljani, kjer so bile takrat že mažoretke, edine v Sloveniji, sem našla znanje in pomoč. In zelo sem bila presenečena, kakšno je bilo zanimanje. 50 deklet se je takrat želelo priključiti mažoretam, izbranih je bilo le 13. Dekleta so bila iz srednje šole in dve leti smo trdo delale.«

Danes, po komaj osmih letih, poučuje 4 skupine mažoretk: najmlajša skupina zajema dekleta od 1. – 3. razreda, potem je skupina z dekleti od 3. do 6. razreda, pa skupina 7. in 8. razreda, ter srednješolska skupina. Z vsako Ema vestno vadi dvakrt tedensko po eno uro.

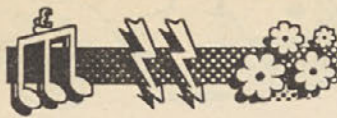
Na leto imajo do 40 nastopov. Pa niso samo mažorete – tudi sambo plešejo, pa ča ča ča, jazz, charleston.

Velikokrat je ni doma. Na vprašanje kje je, lahko dobimo tri odgovore: dela z mažoretami, je v Ljubljani pri hčeri ali pa v gledališču, operi ali baletu. V svojem svetu, ko mogoče v temi, med predstavo, skrivaj pomisli, da bi lahko bila na odru tudi ona.

Bogdan Barovič

MIT MESO IZDELKI TRBOVLJE
ZASAVJE ŠIROM PO
SLOVENIJI

Jeep iz Albanije

Pred skoraj mesecem dni je na trboveljskem radiu gostoval Tone Fornezzi-Tof. Takrat je v pogovoru predlagal in obenem obljubil Zasavcem, da bi 4. julija na igrišču Rudarja začeli s poletnim »Razgibajmo življenje.« Toda dogodki po 27. juniju so preprečili prireditev, še misel na kaj podobnega je bila pozabljena.

Obljuba dela dolg, je dejal Tof 9. julija, poklical Radio Trbovlje in 11. julija, v četrtek, je bil na zgornji strani delavskega doma že parkiran Creislerjev jeep Wrangler. Vanj so že ob 13. uri mnogi Zasavci metali kuverte s pravilno rešitvijo na vprašanje, zastavljeno v Nedeljcu: Ali izvira jeep iz Albanije, Etiopije ali Amerike. Vsi, ki so v njem pustili kuverte, so upali, da bodo nagrajeni že v četrtek na trboveljskem stadionu, mnogim pa ostaja upanje, da bodo jeseni prav oni izžrebani in postali lastnik Wranglerja. Ob 17. uri in nekaj minut je bil stadion Rudarja že kar poln. Številni obiskovalci iz vseh zasavskih krajev so, siti in naveličani krute politične realnosti upali na uro razvedrila in pozabe. In so jo tudi dobili. Moped show, boljše rečeno Tof, Martin Žvelc, Duško Uršič in Simona Vodopivec, so v songih in igranih pogovorih dodobra nasmejali obiskovalce. Svojevrsten gost je bil seveda Franc Košir, Jeseničan, Avsenikov trobentar, ki je s svojo hudomušnostjo in igranjem še vedno nenadkriljiv.

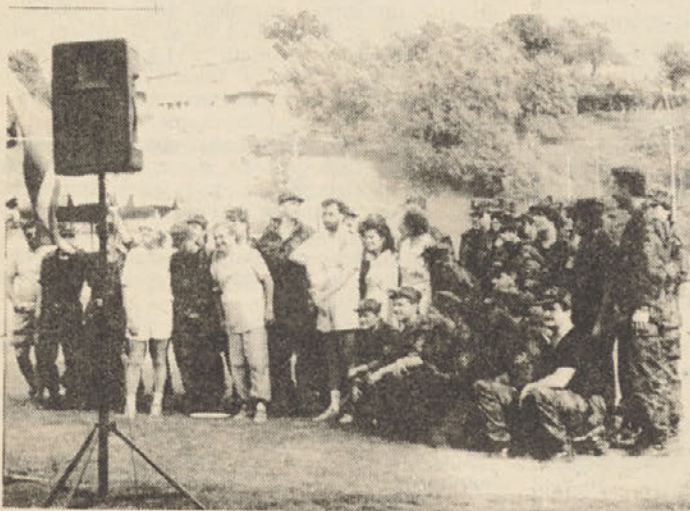
Kratek čas, ki so ga imeli na razpolago gledalci, da so s tribune pritekli na stadion po nagrade, so vsi, brez izjeme dosegli.

Med kuvertami iz avtomobila so najprej izžrebali Elanove tenis copate, nato nekaj nagrad gostišča Matvez, nazadnje pa še Rogovo gorsko kolo. V pičlih 20 sekundah je ponj priteknel Franc iz Trbovelj. Vesel je kolesa, z njim bo nadomestil pony kolo, ki mu služi že vrsto let.

Dogajanje na igrišču je ob koncu prešlo v spontano navdušenje vseh navzočih. Mimo igrišča so se namreč v avtobusih in kombijih vračali zasavski fantje, slovenski vojaki.

Mnogi so ostali tam še uro in dve in priznali, da je bil to njihov prvi dan po dolgih krutih dneh, ko so spet zadihali brez strahu, se povrnili v življenje.

Bogdan Barovič

Razgibano življenje s teritorialci

FOTO: Tone Podbevšek

Najlepša Zasavka

Dokažimo, da imamo v Zasavju tudi kaj lepega. Dekleta, ne sramujte se svoje lepote. Časopis Zasavc in Klub Mesečina organizirata izbor Miss Zasavja. Zaključna prireditev bo v soboto, 17. avgusta v Klubu Mesečina. Zahteve? Zahtev ni, so pa želje.

Vsa dekleta, ki ste stare 16 let in več, ki verjamete vase in svojo podobo, prijavite se pismeno, na naslov: Uredništvo Zasavca, C. 9. avgusta 1, 61410 Zagorje ali v Klubu Mesečina. V prijavi navedite osnovne podatke; kdaj ste rojene, kje stanujete, kakšen poklic imate ali kje se šolate, navedite svoj hobi in tuje jezike, ki jih boljše ali slabše govorite. Priložite še dve fotografiji, vaš portret in sliko recimo iz vašega dopustnikovanja, kjer ste fotografirani od glave do pet. Petčlanska žirija bo med 13 finalistkami izbrala najlepšo in dve spremljevalki.

Ponosne boste na ta naslov. Najlepša in spremljevalki bodo tudi nagrajene. Naj omenimo le nagrado za NAJLEPŠO ZASAVKO. Odšla bo na bogato potovanje v Španijo, še prej pa se bo z jaguarjem odpeljala iz Mesečine v Portorož na kavo. In seveda tudi nazaj.

Veseli bomo vaše prijavnice. Pričakujemo jih najkasneje do 14. avgusta na Uredništvu Zasavca.

Dobrodošle 17. avgusta v Klubu Mesečina.

Glasbena lestvica:

1. Moulén Rouge	Stop waisting all my love
2. Scorpions	Wind of change
3. Tajči	Milion godina
4. Rod Stewart	Rythem of my heart
5. Roxette	Joy ride
6. Damjana	Nocoj ljubila bi se s teboj
7. Miran Rudan	Ne reci Goodbye
8. Božo Wolfand Wolf	Gloria
9. Sandra Simo	Kanzona per te
10. Bee Gees	Secret love

Nagrajenka žrebanja glasovalnih kuponov: Bernarda Senčar, Čeče 12, Trbovlje. Nagrado (majico Zasavca) bo prejela po pošti.

Glasujte na kuponih do 31. julija na Radio Trbovlje, poslušajte prvih pet v Glasbeni sobotni oddaji Radia Trbovlje, prvo soboto v mesecu avgustu.

Glasujem za:

.....

Moj naslov:

.....

Predlog:

.....

Kupončke nalepite na dopisnico in pošljite na Radio Trbovlje, Trg Svobode 11a, Trbovlje. Trije izžrebanci bodo nagrajeni. Veljajo kuponi, ki bodo poslani do 10.7.1991.

Andreja pa kar po francosko

Andreja Alt, sedemnajstletna Dolanka, dijakinja III. letnika celjske gimnazije, se je letos na svoji šoli vključila v francosko gledališko skupino, s katero je odšla maja za dva tedna po Franciji:

»Na mednarodnem gledališkem festivalu v mestu La Roche sur Yon nas je bilo okrog tristo – iz desetih držav. Iz Jugoslavije smo bili izbrani dijaki, ki se na šolah učimo francosko – iz Celja, Maribora, Ljubljane in Beograda. Na naši šoli smo pripravili Ionescovo Učno uro pod mentorstvom Slavka Deržaka, profesorja francoščine.«

V evropski družbi mladih gledališnikov ste gotovo navezali različne stike. S kom ste se najbolje razumeli?

»Z Beograjčani. Seveda to ni bila skupina pristašev Miloševića, ampak mladi in razgledani ljudje, ki tega politika ne marajo. Sicer smo se v začetku zmenili, da se o politiki sploh ne bomo pogovarjali, potem pa je prišla vest o mrtvem makedonskem vojaku v nemirih v Splitu, ki nas je zelo prizadela. Nismo mogli mimo tega, mimo politike.«

Andreja, na Dolu si edina, ki je v zadnjih petih letih režirala otroške gledališke predstave. Vse pripravljaj sama, tekst prirediš po kakšni znani književni umetnini, zamisliš si kostume, zvočne in svetlobne efekte ... Otroke znaš spro-

stiti, tako da se igraje naučijo besedilo in gibanja na odru. Šepetalca ne potrebujete ...

»Začela sem z Mary Poppins. Bila sem v sedmem razredu. Med otroki tretjega in četrtega razreda sem opazila precej talentiranih igralcev, zato bi mi bilo žal, če svojih sposobnosti ne bi mogli razvijati. Zdaj so že sedmošolci in vesela sem njihovega napredka. Tudi odnos do gledališča imajo boljši. Žal pa je oder na Dolu premajhen, prenizek in tehnično silno skromen ...«

V tem času si se razvijala tudi ti sama. ZKO Hrastnik te je že večkrat poslal na gledališke tečaje. Rasla si ob Barbari Hieg in Igorju Samoboru. Kako pa je na tvoji šoli v Celju?

»Imam status kulturnika, kar pomeni, da lahko sama odločam, kdaj bom kaj vprašana. Včasih to seveda ni dobro, ker odlašam in odlašam, snovi pa se nabere, da se kar dušim. Sicer se pa na naši šoli vedno kaj dogaja. Sodelujem pri eksperimentalnem gledališču »F«. Letos smo dobili celjsko Prešernovo nagrado. Režirala sem igro Petra Božiča Človek v šipi. V njej sem tudi igrala. Dogajanje se odvija v likovnem salonu, na cesti in na mostu čez Savinjo. Še večja izkušnja pa je bila zame igra Opoj, ki jo je napisal moj sošolec. Njena drugačnost je name močno vplivala. Igrala sva sama.«

In kaj si mislila zadnje dni junija v Španiji, kjer si bila na maturantskem izletu?

»Da se ne bom imela kam vrniti.«

Fanci Moljk

OBLETNICA

Čas mu ni bil naklonjen

Slavko Grum

2.8. bo minilo 90 let, odkar se je v Šmartnem pri Litiji rodil Slavko Grum. Ko je bil star šest let so se Grumovi preselili v Novo mesto, kjer je Slavko končal osnovno šolo in leta 1919 tudi gimnazijo. Še isto leto se je na Dunaju vpisal na medicino in leta 1926 študij uspešno končal. Vrnil se je v Šmartno, kamor so se medtem starši ponovno vrnili. Zdravniški staž je opravil v Ljubljani. Leta 1929 je prišel v Zagorje in tu kot odlični zdravnik delal dvajset let, do svoje smrti 3. avgusta 1949. Pokopan je v Novem mestu. Ob odprtem grobu se ni nihče več spomnil na njegovo pisateljstvo. Deset let po njegovi smrti (1957) je izšlo s pomočjo zagorske občine Grumovo izbrano delo, ki sta ga uredila H. Grün in M. Pritekelj, leta 1976 pa zbrano delo v deh knjigah, ki ju je uredil in jima napisal dragocene pripombe Lado Kraj. Grumova uvrstitev med slovenske klasike je Slovencem dokončno odkrila tankočutnega pisatelja in odličnega dramatika, ki je kmalu po študiju kot književnik umolknil, čeprav je imel po pripovedovanju polno literarnih načrtov.

Odmevnost njegove literature, ki jo je objavjal v Ljubljanskem Zvonu in Jutru, je bila vse do nagrade, ki so mu jo v Beogradu podelili za dramo Dogodek v mestu Gogi, majhna. Literarne družine ni imel, brez uspeha si je prizadeval, da bi našel založnika za zbirki črtic Beli azil in Izgubljeni sin. Tudi uprizoritev nagrajene drame Dogodek v mestu Gogi so zavlačevali in so jo najprej odigrali v Mariboru in nato v Ljubljani. Danes sodi to njegovo delo v železni repertuar slovenskih gledališč in pri nekaterih velja za najboljšo slovensko ekspresionistično dramo.

Grumovo najbolj ustvarjalno obdobje je bilo od leta 1925 do 1928, nato pa je njegova pisateljska moč hitro upadala. Zdi se, da je vzrok temu treba iskati v razočaranju in zagrenjenosti, pa tudi v spoznanju o radikalni spremembi, ki se je v slovenski književnosti zgodila konec dvajsetih let – uveljavljati se je začel socialni realizem, ki mu Grum ni bil naklonjen.

V Zagorju se je Grum kot zdravnik dobro uveljavil, hitro napredoval, pisateljske samozavesti pa mu okolje ni moglo dati. V Zagorju in okolici je imel čez dvesto zdravstvenih predavanj, si skrbno zapisoval sodbe o knjigah, ki jih je bral, ohranila pa so se tudi pretresljiva pisma, ki jih je pisal.

S spominom nanj mu pokažimo svoje spoštovanje in tudi ponos, da je živel med nami.

Nande Razboršek

ZABELeženO

pripravili: Nande Razboršek, Fanči Moljk in A.H.

● **Sredi junija** so se na Kumu zbrali člani zasavskega društva likovnih umetnikov s plemenitim namenom, da bi po Kumu tri dni sproščeno slikali. To srečanje, ki so ga poimenovali ex tempore, je po družabni plati povsem uspelo, čeprav je hrepenenje po družinski toplini nekatere predčasno napotilo domov.

Ljudstvo pravi: Kdor je zdoma, ima eno misel, kdor je doma, jih ima sto.

● **Zagorske kulturniške skupine** so se množično predstavile številnim občanom konec preteklega meseca na kulturno-politični prireditvi Sanje pradedov. Začela se je popoldne z nastopom Delavskega pihalnega orkestra, nadaljevala z Veselimi Zasavci in dosegla vrh z združenimi pevci in recitatorji. V Gaju pred Delavskim domom so se obiskovalci zadržali do naslednjega dne. Ugibali so o prihodnosti in o tem, ali se bo posajena lipa prijela. Dan, ki bo ostal v spominu ...

Vsi časi so dobri, ko pripadajo preteklosti. (G. Byron)

● **V času vojne** nerazsodnosti je bila v Medijskih Toplicah na Izlakah enotenska šola slikanja za mlade talente. Udeležencev je bilo osem, po skrivnostnem svetu slikanja pa jih je vodil akad. slik. Nikolaj Beer. Vojni dopisniki so mlade radovedneže sicer vznemirjali s hudimi vestmi, a končno so ugotovili, da se samo umetno cvetje boji dežja (Krilov) in nadaljevali z delom. Šola je tako uspela, da že razmišljajo o novem terminu.

● **Svet slikarske kolonije** Izlake - Zagorje je pripravil vse potrebno, da bi se 28. srečanje na Izlakah dogajalo v rednem terminu, to je od 10. do 20. julija. Prišla pa je huda ura, ki je ni nihče predvideval, zato so se organizatorji odločili, da kolonijo odložijo za 15 dni. Udeležbo za prvi termin so najavili: I. Brunec, Č. Frelih, K. Golja, J. Kalan, J. Kwast, S. Plotajs, V. Potočnik, J. Praprotnik, T. Puudist in A. Simon. Novi termin bo verjetno slabo vplival na udeležbo, a višja sila je pač višja sila in vsako zlo ima dvoje zdravil: čas in sprehod, je rekel A. Dumas.

● **Zagorski mladinski pevski zbor** Vesna, ki ga vodi Riko Majcen, se je od svojih zvestih poslušalcev poslovil s koncertom Za mir in Slovenijo. 23. tega meseca bo namreč odpotoval na Japonsko, kjer bo nastopil na svetovnem festivalu mladinskega petja v Hamamatsu-ju. Poslovljeni koncert je 28 pevcev odpelo v zagorski cerkvi, posebna poslastica za poslušalce pa je bila Maša B. Brittna. Nad vse zanimiv dogodek!

Človek potuje po svetu, da bi našel, kar potrebuje, in se vrača domov, da to najde. (T. Moore)

● **Vojne razmere** so na Vidrski okrnile Ohcet po starih običajih, odložile Valvasorjev dan za nedoločen čas, pre-

križale račune zboru Zora iz Čemšenika, za nekaj dni izpraznile kino dvorane v Zasavju, onemogočile koncert godbe iz Feldbacha v Zagorju in na Izlakah, da o vsem drugem sploh ne govorimo.

Nihče ne ve, kaj je vojna, če nima v njej sina. (J. Maistre)

● **Ivanka Uršič**, slikarka, članica Relika, je v Zasavju že poznana, na Dolu pa se je predstavila prvič. Svoje akvarele, olja in pasteje je razstavila v dvorani gasilskega doma. S svojimi lirskimi slikami je posebno razveselila svoje nekdanje šolske kolegice in pevke, ki so ji ob otvoritvi zapele nekaj pesmi.

Trboveljska godba najboljša v Sloveniji

V začetku junija je bilo v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani 12. tekmovanje pihalnih orkestrrov Slovenije v koncertno-umetniški kategoriji. Tekmovalo je pet orkestrrov, med njimi tudi Delavska godba Trbovlje pod vodstvom dirigenta Alojza Zupana. Uspeh Trboveljčanov je bil popoln, saj so dosegli več kot 95 odstotkov možnih točk in tako prejeli zlato plaketo s posebno pohvalo.

Trboveljčani so ponosni na svojo godbo, godbenike je konec junija sprejel tudi trboveljski župan Franc Majnardi. Vsem čestitkam, ki so jih trboveljski godbeniki že dobili, se pridružuje tudi Zasavc.

T.L.

● **Glasbena šola** iz Hrastnika je letošnje šolsko leto zaključila malo drugače kot pretekla leta. Na šolskem dvorišču jim je igrala rudniška godba na pihala, ki ima v svojih vrstah seveda tudi gojence Glasbene šole.

● **Hrastniška knjižnica** ima te dni nadpovprečno število obiskovalcev. Knjige nadomeščajo morske počitniške užitke. Izbira je dobra, saj znaša knjižnični fond okrog 30.000 knjig in 600 kvalitetnih videokaset.

● **Za mladinski gledališki abonma** je ob koncu šolskega leta poskrbela Manja Golec z igrico Vida Pečjaka Drežček in trije Marsovčki. Dolski in hrastniški šolarji so razumeli sporočilo priljubljene zgodbe: Marsovčki ne smejo ostati na Zemlji, ker se tu vedno vojskujejo.

● **Kulturni program v Gorah**, kjer je bilo 23. junija srečanje zasavskih planincev, je uspešno »vkup spravila« Manja Golec. S planinsko himno so začeli pihalniki Steklarne, z domoljubno vsebino so pritegnili mladi pevci pod vodstvom Alenke Razpotnik in harmonikarja Miča Trstenjaka. Sodeloval je tudi ženski kvartet Ajda, Drago Kopusar je imel na vesti recitacije, trboveljski folkloristi pa ples.

Uspešna povezava umetnosti in narave!

● **Izid knjige** zasavskega avtorja je bolj redek dogodek. In če se to le zgodi, storimo za avtorja bore malo, še raje pa nič. Zgodilo se je, da je nedavno tega izdal Republiški zavod za šolstvo duhovito knjigo Fanči Moljkove Vesela šola slovenščine z domiselnimi ilustracijami Boža Kosa. Dve mnenji:

- **Irena Kavšek**, slavistka: Prispevke vesele šole smo učiteljice slovenskega jezika z veseljem vključevale v pouk materinščine že takrat, ko so sestavki izhajali v PIL-u. Učenci so jih radi reševali, ker so napisani razumljivo in privlačno. Priročnik bo seveda še bolj dobrodošel, saj bomo zbrane sestavke lahko uporabljale še bolj načrtno.

- **Dr. Srečko Zakrajšek**, direktor Zavoda Republike Slovenije za šolstvo: Prebral sem celo knjigo in se ob njej nasmejal. Vsakodnevne napake v zvezi z jezikom obravnava na enostaven, šaljiv način. Marsikdo bi lahko s to knjižico obnovil svoje znanje materinščine - posebno tisti, ki nimajo radi globokoumnih razlag.

● **V prvi polovici junija** je v Trbovljah živahna predvsem razstavna dejavnost. Kar nekaj likovnih dogodkov se zgodi v tem času: v Delavskem domu razstavljajo člani Dolika z Jesenic in Relika iz Trbovelj, sledi razstava Ivanke Uršič, od 26. junija dalje pa še razstava del Aleksija Kobala in Janeza Zalaznika; v mali galeriji knjižnice Toneta Seliškarja razstavlja Ibrahim Pipo 16 del v tolčenem bakru, v zasebni galeriji Kozole v Bevkem pa si je mogoče ogledati dela Mita in Emila Škrbca.

● **Sredi junija** zapoje v dvorani Svobode 2 mešani pevski zbor Štefan Kovač iz Murske Sobote. V goste jih povabi mešani zbor Svoboda 2 iz Trbovelj.

● **Na dan pred osamosvojitvijo R Slovenije** občinska Zveza prijateljev mladine organizira zabavno prireditev Razigrano v počitnice z ansambлом Venus, plesno skupino in gostom Zlatkom Dobričem.

Medo v vodi

Skoraj 10 let je minilo, ko je odšla s prizorišča odlična hrastniška generacija kajakašev in kanuistov. Leta 1983 so se od reprezentančne majice poslovili: Peter Kauzer, Franc Barič, Robert Halzer in Drago Vovk. Kaza-

lo je, da prehod generacij ne bo prehud, kajti na vidiku je bila nova, zelo nadarjena generacija. Pa ni bilo tako. Talent je eno, strokovna in naporna vadba, ki zahteva mnogo odrekanja, drugo. Tako je bil »premor« nekoli-ko daljši, kot je bilo pričakovati.

»Ko so prišli prvi vidnejši uspehi, sem se odločil, da velja resneje poskusiti,« razmišlja o svojem začetku danes 21-letni Gorazd Medved, po poklicu cizeler, zaposlen v hrastniški Steklarni.

»Ne vem, v kolikšni meri je k mojim dosedanjim uspehom pripomogel talent. Vem le, da sem veliko in v okviru danih možnosti tudi optimalno vadil pod nadzorom svojega klubskega trenerja Roberta Halzerja, ki mi je bil zadnje leto v mladinski konkurenci tudi reprezentančni trener. Mislim, da je bilo leto 1989 prelomno. Po zmagah na mladinskem DP v spustu in slalomu (ta uspeh mu je prinesel tudi naslov najboljšega športnika Hrastnika -op.p.), smo se odločili,

da opustim slalom in se posvetim izključno spustu. Takšno odločitev so narekemale tudi moje fizične možnosti. Zadali smo si cilj - uvrstitev v reprezentanco za nastop na letošnjem svetovnem prvenstvu.« Cilj je dosegel. Kako pa je zadovoljen s svojim prvim nastopom na SP? »Priznati moram, da sem pričakoval več, predvsem kar zadeva uvrstitve med posamezniki. No, neizkušnje, nekaj pa tudi nešportno oviranje tekmovalca, ki je startal pred menoj, so naredili svoje. Tako sem kljub minimalnem zaostanku (cca 45 sekund), osvojil na videz povprečno 30. mesto med 65 nastopajočimi.«

Kaj pa ekipna vožnja?

»Mislim, da smo se brez Abramiča odpovedali visoki uvrstitvi, zato z 8. mestom tudi nisem razočaran.«

In naprej?

Začetki v članski konkurenci so vzpodbudni. Velja še trdneje poprijeti za delo.«

Tako razmišlja o dosedanjih športni poti Gorazd Medved, ki je prvič resneje opozoril nase na svetovnem mladinskem prvenstvu 1988 v Španiji, ko je osvojil sedmo mesto. Dodajamo, da je bil edini med vsemi udeleženci letošnjega svetovnega prvenstva, ki je praktično vse do zadnjega dne hodil v službo. V Steklarni so mu omogočili, da je vadil tudi v jutranjih urah. Za to jim je skromni, in zato morda tudi tolikanj bolj simpatičen, Gorazd zelo hvaležen. Prav tako tudi Tovarni Kemičnih izdelkov in Rudisu iz Trbovelj, ki so največ pripomogli k realizaciji priprav in nastopu na svetovnem prvenstvu prejšnji mesec na Soči. **Jože Premec**

Težke odločitve v senci vojne

Na sredozemskih igrah v Atenah je prišlo do bojkota večine slovenskih športnikov. Med Slovenci v Atenah sta bila tudi Trboveljčana: plavalka Darja Alauf in rokometaš Jani Čop. Nobeden od njiju ne nastopa več za svoj matični klub. Tega jima preprosto ne moremo očitati, kajti vse preveč talentov je že končalo svoje karriere zaradi zaplankanosti.

Pa se vrnimo k bojkotu. Čeprav je Športna zveza Slovenije poslala obvestilo slovenskim športnikom že 27.6.91 so ga le-ti od jugoslovanskega vodstva dobili šele 29.6. Takoj so sklicali sestanek in za večino odločitev ni bila težka. 21-letni rokometaš Jani Čop je brez pomislekov odklonil nastop za YU-representanco. Jani, ki že peto leto živi in dela v Banja Luki in ga na tamkajšnji Borac še vedno veže pogodba (še za eno leto), se je že preselil domov, vložil zahtevo za izpisnico in kot sam pravi: »Niti slučajno se ne mislim vrniti!« Kaj ga čaka naslednje leto, se še ne ve. Ker njegova pogodba še ni potekla, mu najbrž ne bodo dali izpisnice, to pa bi zanj pomenilo enoletno prisilno prekinitev. Poleg tega pa zahtevajo še ogromno (200.000 DEM !!!) odškodnino. Vendar je Jani optimist in upa, da se bodo zadeve le uredile in da bo prihodnje leto lahko igral za zagrebški Medveščak. Jani bi moral te dni v dresu jugoslovanske reprezentance nastopiti na predolimpijskem turnirju v Barceloni, vendar v reprezentanci ni niti enega Slovenca. Le kdo bi vedel zakaj???

Poskušala sem dobiti tudi Darjo Alauf, ki je kljub vsemu nastopila na Mediteranskih igrah. Ker je Darja trenutno na Univerziji v Veliki Britaniji, je razumljivo, da je njen telefon v Beogradu zvonil v prazno ...

Barbara Kus

Slovenija
JUGOSLAVIJA

MEDIJSKE TOPLICE

Medijske toplice 1
61411 IZLAKE
Telefon: 0601/73-517, 73-680
Telefax: 0601/73-812

Ali ste mogoče kdaj pomislili na to, da lahko preživite svoj dopust tudi v domačem okolju - na primer pri nas v Medijskih toplinah na Izlakah.

Poleg osnovne gostinsko-turistične ponudbe na ustreznem nivoju razpolagamo tudi z vsemi tistimi manjšimi in večjimi »malenkostmi«, ki gosta ne le privabijo, ampak tudi vedno znova vračajo v nek turistični kraj.

V naših Toplicah se lahko rekreirate, rehabilitirate, relaksirate, zabavate in celo kulturno osveščate.

Vabljeni torej v naš kraj, da se sami prepričate v verodostojnost znanega ljudskega reka, ki ustrežno prirejen velja za naše Toplice: povsod je lepo, v Medijskih toplinah je najlepše.

Informacije: tel.: 0601/73-517, 73-680
fax: 0601/73-812

ŠPORTNI GAK-GAK

Največji uspeh zagorskega nogometa

Pred približno mesecem dni se je končalo prvenstvo v obeh skupinah druge republiške nogometne lige. V zahodni skupini so povsem zaslužno naslov prvaka osvojili nogometaši zagorskega Proletarca, ki so dosegli kar 16 zmag in 8 remijev, izgubili pa so le tekme v Ajdovščini. Zagorski nogometaši so si tako prvič v zgodovini kluba priigrali uvrstitev v slovensko nogometno ligo. Za uspeh imajo zasluge tako igralci pod vodstvom trenerja Vinka Žibreta in njegovega pomočnika Danila Bantana, kot tudi prizadevni in agilni člani upravnega odbora kluba na čelu s predsednikom Gabrijelom Brezovarjem. Boljši del moštva je bila vsekakor obramba. Vratar Hace, branilca Grešak in Buovski ter srednja krilca Borštnar in Žibret so v celi sezoni prejeli vsega 10 zadetkov. Veliko nalogo je opravila tudi zvezna vrsta, v kateri je glavno vlogo ob pomoči Hadžića in B. Grdena opravil odlični Trboveljčan Kern. Pohvaliti gre tudi napadalce Petrušiča, Brečka in Smrkolja, pa čeprav v lanski sezoni niso ravno blesteli, vendar so se izkazali takrat, ko je bilo to najpotrebnejše. Ostali igralci so nastopali manj, toda ko so bili na igrišču, so prikazali veliko borbenosti, pa tudi dovolj znanja.

Najboljši strelc Proletarca v najuspešnejši sezoni kluba doslej je bil Andjelko Petrušič z 10 zadetki. Buovski in Kern sta dosegla po 6, Smrkolja 4, Brečko, Žibret in Hadžić po 3, D. Grden, Stariha in Šink pa po 1 zadetek.

Sašo Fabjan

Pstuhi - Bambus bar

Pstuhi prvi

V tekmovalni sezoni 1990/91 je v treh ligah malega nogometa v Zagorju, sodelovalo 35 ekip. Naslov prvaka je že drugič zapored zanesljivo osvojila ekipa PSTUHI-BAMBUS BAR, za katero nastopajo v večini igralci NK PROLETAREC. Vzporedno z ligaškim tekmovanjem je potekalo tudi tekmovanje za pokalnega prvaka, kjer je imela največ uspeha ekipa MARATONCI, ki je v finalu premagala ŠD MLINŠE šele po izvajanju kazenskih strelav.

Zaključek tekmovanj s podelitvijo nagrad najboljšim je bil 19. junija na Kopaljšču Selo v organizaciji Bistro Merli-Žerko Roman in Tekmovalne komisije. Minil je v prijetnem vzdušju.

Nova, 16. tekmovalna sezona se bo pričela konec meseca avgusta, pričakujemo, da bodo sodelovale vse ekipe iz letošnje sezone, vabimo pa tudi novo-formirane ekipe, ki se lahko vključijo v III. ligo.

Končni vrstni red prve lige:

1. Pstuhi Bambus bar 32, 2. Mlinše 28, 3. Maratonci 27, 4. Rudnik in 5. Ava 26, 6. Partizan 24, 7. L. Muhy 22, 8. Mladi orli 20, 9. Zlatorogi 19, 10. Topličani 17, 11. Čolniše 12, 12. Varnost 7 točk.

Iz 1. lige sta izpadli ekipi Čolniš in Varnost, ki ju bosta v naslednji sezoni zamenjali prvovrstični ekipi 2. lige - Merli in Antimon.

2. ligo zapuščata ŠD Kotredež in Polje, namesto njiju pa bosta v naslednji sezoni v tej ligi igrala Trgovina Repovž in Topličani - veterani.

I.G. in S.F.

Prvo tekmovanje v samostojni Sloveniji

Športna prizorišča so po agresiji JLA na republiko Slovenijo praktično povsem zamrla. Prvo tekmovanje po uvedbi vojnih razmer - Lučkin memorial so izvedli prizadevni trboveljski plavalni delavci. To tekmovanje, ki je posvečeno odlični plavalki Lučki Vodišek, pripravljajo že vrsto let. V soboto, 13. julija je bil na sporedu že 22. Lučkin memorial, ki se ga je udeležilo kar 277 pionirjev in pionirk iz 15 slovenskih klubov. Memorialna disciplina 100 m kravl je pripadla Alenki Kejžar iz Radovljice, ki pa je s časom 1:06,75 za dobro sekundo in pol zaostala za rekordom mitinga Trboveljčanke Barbare Kmetič iz leta 1983 (1:05,20). Plavalci Rudis Rudarja so osvojili 6 kolajn - 1 zlato, 3 srebrne in 2 bronasti. Edino zmago je trboveljskemu klubu priplavala Anja Štrovs na 100 m delfin.

S.F.

TENIS

Še pred napadom JLA na Slovenijo so se končala tekmovanja v vseh teniških ligah.

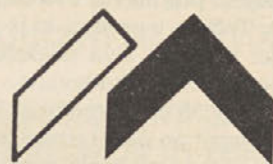
Trboveljski Rudar je osvojil 2. mesto v drugi republiški ligi, tako da ni dosegel zastavljenega cilja - uvrstitve v prvo slovensko ligo. Trboveljčani so v preteklem prvenstvu premagali Brežice, Ravne in Rače, izgubili pa so s Slovenskimi Konjicami in Slovenj Gradcem.

Teniški klub Izlake je tudi letos igral v tretji republiški ligi in osvojil 3. mesto.

Končano pa je tudi tekmovanje v zaveski teniški ligi, ki so ga letos izvedli prvič. Naslov prvaka je osvojila ekipa Izlak s štirimi zmagami, druga ekipa Rudarja je dvakrat zmagala in prav tolikokrat izgubila, tretje mesto pa so brez zmage osvojili Hrastničani.

V zmagovalni ekipi so igrali Miha Hild, Mirko Grahek, Jože Lebar, Aljoša Ule, Franc Koritnik in Marjan Kramar.

S.F.

DRAŠLAR

TRGOVINA-
BILJARD-BIFE
Orehovica 18
YU-61411 IZLAKE
tel.: (0601) 73-840

Trgovina je odprta od 8.00 - 19.00 ure. Nedelja zaprto!
Biljard od 17.00 - 21.00 ure, nedelja od 14.00 - 16.00 ure. Ponedeljek zaprto!

PROMET

Med 10. junijem in 15. julijem je bilo na zasavskih cestah 13 hušjih prometnih nesreč, v katerih je bilo huje poškodovanih 6 udeležencev. Najpogostejši vzrok nesreč je bila pretirana hitrost vožnje.

12. junija ob 6.05 je voznik B.F. iz Trbovelj zaradi prekratke varnostne razdalje povzročil prometno nesrečo, v kateri je bil huje telesno poškodovan.

13. junija ob 19.57 uri je alkohol botroval nesreči na cesti Knezdol - Gabrsko v Trbovljah. V blagem desnem ovinku je voznik T.T. iz Trbovelj izgubil oblast nad volanom, z avtom zdrsel po neutrjeni bankini in po pobočju. Na srečo je ostal brez večjih prask. **Izsiljevanje** prednosti pa je bilo vzrok nesreče, ki se je pripetila tega dne ob 21.00 uri v križišču pri savskem mostu v Trbovljah. Lastnika vozil Š.V. in K.D. (oba iz Hrastnika) bosta potrebovala za popravilo avtomobilov okrog 125 tisoč dinarjev.

20. junija popoldan je voznika avta, 38-letnega A.B. iz Hrastnika le izjemno hitro reagiranje rešilo najhujšega. Voznik tovornjaka P.L. iz Hrastnika je namreč na lokalni cesti nad Cesto 1. maja v Hrastniku zapeljal preveč na rob ceste in tovornjak je zdrsil po 19 metrov dolgem strmem pobočju na glavno cesto. Ravno takrat se je po njej pripeljal A.B., ki je, ko je videl padajoči tovornjak, skočil iz svojega avtomobila. Tovornjak je njegov avto zmečkal, voznik P.L. pa se je huje poškodoval. Škoda: okrog 600.000 dinarjev.

24. junija ob 23.45 uri je na Savinjski cesti v Trbovljah 26-letni J.K. iz Trbovelj z motorjem prehitel dva osebna avtomobila. Trčil je v prvega, ki je pravilno zavijal na levo. Dva udeležena sta bila huje telesno poškodovana.

1. julija ob 18.55 uri je motorist V.B. (20 let) hitro vozil po desni strani enosmerne ceste in po označenih parkirnih prostorih. Trčil je v parkiran avto in se huje poškodoval.

4. julija okrog 00.05 ure je na cesti Klek - Pod ostrim vrhom zaradi prehitre vožnje voznik osebnega avta K.S. iz Trbovelj zapeljal najprej na levo brežino, nato pa preko vozišča v vrt bližnje hiše in se tam prevrnil. Sopotnik Š.P. iz Trbovelj se je pri tem huje poškodoval.

7. julija ob 20.30 uri je prišlo do trčenja zaradi neprimerne hitrosti na cesti Izlake - Trojane. Huje sta bila poškodovana voznik in sopotnica (oba R.A.) iz Zagorja. Materialna škoda: okrog 270.000 dinarjev.

MED VOJNO MANJ KAZNIVIH DEJANJ

V osamosvojitvenem času in času vojne so se, kot kaže, tudi lopovi navzeli osamosvojitvenega praznovanja in vojevanja. Kaznivih dejanj je bilo manj, kot sicer. Vojno so za svoje tatvine iz torbic po trgovinah izkoristili le 13-letni fantje iz Trbovelj. Denar so zapravili na fliperjih, lotili pa so se tudi preprodaje deviz. Starši se verjetno točjejo po glavi, če jim je sploh mar za svoje tatiče.

Kazenska ovađa čaka neznane osebe, ki so z vojaškimi letali bombardirale oddajnik na Kumu. Ogrozili so osebe, civilne objekte, ovađeni so za povzročitev nevarnosti v hušjih obliki.

Sicer pa kriminalisti ugotavljajo še vedno precej tatvin v trgovinah, iz stanovanj, pogosti so pretepi med zakonci, obravnavali so otroke, ki so si v Hrastniku med seboj kradli denar, ponavljajo se tatvine koles in motorjev itn.

Odkrili so tatove Audijs.

Med neraziskanimi primeri iz prejšnje številke je eden že rešen. Storilci so neposredni povezavi z ropi in umori na bencinskih črpalkah. Gre očitno za dobro organizirano tolpo, saj so Audi ukradli po ogledu in čitanju Salomonovega oglasnika. V Zasavju (na Kopitniku) so skrili še en ukraden avto. Audi so našli v okolici Ljubljane in ga vrnili lastniku.

Ponoven vlom v zagorski muzej.

V zagorskem muzeju so doslej neznani storilci spet ukradli orožje. Še enkrat se je pokazalo, da bi morali biti muzeji, kjer je razstavljeno orožje, bolje varovani. Storilce še iščejo.

Naročilnice, naročilnice

... Brezglavo jemanje naročilnic ni zdravo. Tako so na trboveljskem Petrolu nasledil prevarantu, ki je nabavil material, pustil naročilnico in s pretvezo, da gre roba plačat na SDK, odbrzel v neznano. Javno, z robo vred.

Še bolj pa je bila drzna »nova gostilničarka« v trgovini na Izlakah. Tam je nabavila za 107.000 dinarjev robe (HI-FI itn.) za nov lokal, ki naj bi ga morala na hitro opremiti za otvoritev. Robo je odpeljala, pustila pa ukradeno naročilnico. Trgovca na otvoritev začuda ni povabila.

Vlomilka. Šestnajstletno dekle iz Hrastnika je razbila okno na objektu NK Hrastnik in iz njega odnesla pijačo. Prijavili so jo tudi za nekaj drugih kaznivih dejanj.

Z avtom nad dekle.

Petindvajsetletni Trboveljčan R.M. se je s prijateljem spravil na dekletce. Z avtom jo je spravil v kot, tako, da ni mogla pobegniti. Skušal ji je strgati torbico, vendar je dekle zbežalo v bližnjo hišo. Potem je prišel za njo in jo prosil, naj ga ne prijavi. Fant je star znanec policajev, ki so ga za poskus drzne tatvine seveda prijavili.

Orožje, orožje ... Patrulja PM Trbovlje je Zagrebčanu zasegla revolver znamke Smith Wesson, kal. 44, magnum in 21 nabojev istega kalibra. Zagrebčan je bil brez ustreznega dovoljenja.

Pri 36-letnemu J.J. iz Gornjega Vaku pa so policaji iz Hrastnika ob kontroli prometa našli v vozilu posebej izdelano strelno orožje. Bilo je v obliki nalivnega peresa, prirejeno za izstreljevanje MK nabojev. Seveda so ga zaplenili.

Ustrahovanje.

Druga julija so stanovalci Novega Loga opozorili policiste na 43-letnega Hrastničana I.R., ki je vinjen vznemirjal in grozil. Med drugim je omenjal tudi srbske vojake, ki bodo prišli v Slovenijo narediti red. Ob prihodu patrulje je I.R. napadel policista in mu skušal odvzeti avtomatsko puško. Pri tem sta se sprožila v tla dva strela. Policisti so vročekrvneža seveda hitro obvladali in ga odvedli v prostore Postaje milice.

AUFBIKS

Tudi teritorialci niso varni pred pijanci. Tako se je 30-letni Trboveljčan B.D. spravil nanje in jih zalil. Ker maligani niso popuščali, so ga morali ustrežni organi iztrezniti v za to posebej pripravljenem mestu.

Pepelnikov se je lotil 28-letni Trboveljčan I.V. Ne vem, kaj so mu storili, niti to ne ve natak lokalna Super Li. Verjetno ne ve niti junak teh vrstic. Vsekakor bo moral najti izgovor za sodnika za prekrške.

Na R.B. iz Hrastnika se je v Trbovljah spravil 25-letni Trboveljčan U.M. Ker je grozil tudi drugim gostom, ki imajo pri svojem dva deci radi mir, pa tudi policistom, ki imajo tudi radi mir pri delu, so ga morali umiriti z lisicami in mu ponuditi »hotelski smetaj«.

29-letni G.V. se je v Trbovljah spravil na svojo sosedo D.M. kar z bagrom. Ljudje so potrpežljivi, bagre pa vseeno ne gledajo radi pred svojo hišo. Z gosničarji Slovenci že tako nimamo sreče. Tako je moral Trboveljčan z ukradenim bagrom Rudnika Trbovlje zaključiti namero, da bo kopal jame pred hišami, še preden je s tem delom pričel. Mogoče bi si sedaj pri svojih raje kramp in lopato.

Tudi v zagorskem Kumu znajo zapeti pesti. Pogumno sta jih prekrizala Zagorjana, 30-letni C.B. in 25-letni H.A. Policisti so bili blizu, vročekrvneža pa so lahko umirili šele z gumičevkami. H.A. je kasneje svojo žalost utopil v časopisih, posebna komisija pa je ugotovila, da je v izjavah močno pretiraval.

Prometni znaki znajo ljudi tako znervirati, da ne morete verjeti. V Hrastniku so se jih v eni izmed noči lotili trije neznanci. Skupaj so uničili 12 prometnih znakov. Sodobni Don Kihoti so jih obračali in pulili. Ko jih bodo dobili, bodo svoj gnev nad znaki seveda javno obelodanili pred sodnikom za prekrške.

M.P.

Podjetje za
računalniški
inženiring,
svetovanje in
trgovino, d.o.o.
61410 Zagorje
ob Savi, Polje 4

Telefoni:
(0601) 61-111
61-149
61-235
61-477
Telefax:
(0601) 61-175

☒ VREDNOTENJE PODJETIJ

☒ IZDELAVA INVESTICIJSKO RAZVOJNIH ELABORATOV IN PROGRAMOV PRESTRUKTURIRANJ

☒ FINANČNI INŽENIRING – VODENJE IN KOORDINIRANJE POTREBNIH AKTIVNOSTI ZA PRIDOBITEV FINANČNIH VIROV ZA IZVEDBO POSLOVNIH PROJEKTOV

☒ IZVEDBA POTREBNIH AKTIVNOSTI OB USTANAVLJANJU PODJETIJ, FINANČNO IN MARKETIŠKO SVETOVANJE IN POMOČ PRI PRIDOBITVI POSLOVNIH PROSTOROV

☒ IZVAJANJE FINANČNO-KNJIGOVODSKIH STORITEV ZA PODJETJA, VKLJUČNO Z IZDELAVO ZAKLJUČNIH OBRAČUNOV IN ANALIZ

☒ SVETOVANJE NA PODOČJU DAVČNEGA SISTEMA.

☒ ORGANIZACIJA IN IZPELJAVA UVOZNEGA IN IZVOZNEGA POSLA

- korespondence v tujem jeziku;
- oblikovanje pogodb
- možnosti financiranja posla
- zavarovanje
- ureditev ustrezne dokumentacije in transporta

☒ SVETOVANJE V MEDNARODNI MENJAVI

- zunanjetrgovinski, devizni predpisi in zakoni
- uvozne datave
- davki in prispevki
- carinske omejitve

☒ UGODNI POGOJI ZA LEASING POSLE ZA AVSTRIJSKO, ITALIJANSKO IN NEMŠKO OPREMO

- strojna oprema (integralni informacijski sistem)

- tehnologija črtne kode:

- tiskalniki vodilnega japonskega proizvajalca SATO za tiskanje grafike, teksta in črtne kode

- čitalci črtne kode DENSEI in RICOH

- peresni črtalci z vgrajenim dekoderjem

- CCD čitalci

- CAD sistemi proizvajalca AMERICAN SMALL BUSINESS COMPUTERS, Inc.

- DesignCAD-2D in DesignCAD-3D

- ScanPRO – program za vektorizacijo rasterske grafike

- VinylCAD – profesionalni CAD za oblikovanje in izrez znakov in teksta iz PVC samolepljive folije, vključuje ScanPRO

- FEM COSMOS/M

- OCR oprema za optično prepoznavanje teksta (RECOGNITA)

- Lokalne računalniške mreže (NOVELL, LANTASTIC)

- Postavitve in vzdrževanje sistemov

- Računalniško izobraževanje

- Servisiranje računalniške opreme

- Poslovni software "ZAPIS"

Nova bančna kartica

Ljubljanska banka Banka Zasavje d.d., Trbovlje je ena prvih bank skupine Ljubljanske banke, ki bo že v začetku avgusta 1991 začela z zamenjavo čekovnih kartic tekočih računov z **novimi, večnamenskimi bančnimi karticami**.

Poleg tega, da je nova bančna kartica bolj kvalitetna, saj je izdelana po najsodobnejši tehnologiji, je pomembna novost tudi ta, da lastnikom tekočih računov ne bo treba več dokazovati istovetnosti z osebno izkaznico. **Vaš podpis velja kot denar.**

Da bi bilo poslovanje enako varno kot doslej, pa se bo spremenil postopek vnovčevanja čekov. Bistvena sprememba je v tem, da morate ček podpisati pred blagajnikom banke ali pošte, oziroma pred tistim, ki bo ček sprejel.

Podpisovanje pred blagajnikom oziroma prodajalcem je obvezno.

Na ta način bo namreč lahko prejemnik čeka takoj ugotovil, ali se podpis na čeku ujema s podpisom, ki je deponiran na novi bančni kartici. V kolikor pa boste ček po pomoti podpisali vnaprej, se boste pred prejemnikom čeka lahko še enkrat podpisali na hrbtni strani čeka.

Radi bi vas opozorili, da je pri poslovanju z novo bančno kartico podpis najpomembnejši element zavarovanja pred zlorabo. Če pa bo prejemnik čeka glede podpisa v dvomih, lahko zahteva na vpogled osebno izkaznico oziroma lahko celo zavrne sprejem čeka in tako zavaruje pravega lastnika tekočega računa pred zlorabo.

Morda ne bo odveč nasvet, da nosite bančno kartico zaradi varnosti ločeno od čekovnih blanketov.

Kot smo omenili že v uvodu, je nova bančna kartica večnamenska. To ve že tudi 1.200 lastnikov tekočih računov v Zasavju, ki jim je banka zamenjala stare čekovne kartice z novimi bančnimi karticami že v začetku leta in jim omogočila uporabo bankomata – ter s tem dvig gotovine 24 ur dnevno.

Seveda pa za samopostrežno poslovanje ni dovolj le nova bančna kartica, pač pa je za poslovanje z bankomatom nujno potrebna tudi osebna identifikacijska številka (PIN) za katero boste zaprosili v vaši enoti banke.

V bodočnosti pa pripravlja Ljubljanska banka Banka Zasavje d.d., Trbovlje z novo bančno kartico tudi vpogled v stanje na tekočem računu preko bankomata, izdaja čekov bo hitrejša in z njo bodo omogočene še druge poenostavitve poslovanja na bančnem okencu.

Ljubljanska banka

Banka Zasavje d.d.,
Trbovlje

Podjetniki, trgovci!

Bi radi povečali prodajo svojih izdelkov?

Zakaj se tudi vi ne pridružite že veliki skupini podjetij, v katerih lahko kupljeno blago in opravljene storitve plačate z obveznicami občine Trbovlje, ki so nominirane v DEM?

Pokličite Ljubljansko banko Banko Zasavje d.d., Trbovlje in se pozanimajte o sklenitvi pogodbe!